បញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់

សូមឲ្យយើងអោនក្បាលបន្តិច។ ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ជាទីគោរព យើងមានអំណរគុណដែលយើងនៅទីនេះយប់នេះ។ យើង យើងដឹងគុណដែលយើងដឹងថាវត្តមានរបស់ទ្រង់នៅទីនេះជាមួយយើង។ ឥឡូវនេះ យើងអធិស្ឋានឲ្យអ្នកបម្រើព្រះរបស់យើងម្នាក់ៗ តាមដែលយើងត្រូវការ។ យើងសូមវានៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។ (សូមអ្នកអង្គុយចុះ។)

មានអារម្មណ៍ល្អមែនទែនដែលមានមីក្រូហ្វូនទាំងនេះនៅដំណើរការ។ ខ្ញុំពិតជាមានការសោកស្ដាយចំពោះភាពរញ៉េរញ៉ៃដែលកាលពីម្សិលមិញ សារដែលខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកបានឮយ៉ាងខ្លាំង។

2 ហើយខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកប្រាកដថាបានឃើញវា។ វាគឺជា—យុថ្កាដែលយើងមាន។ យើងមិនត្រូវបានបោះយុថ្កាតាមរយៈក្រុមជំនុំទេ។ យើងត្រូវបានបោះយុថ្កានៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ អ្នកឃើញទេ។ ទ្រង់គឺជាផ្លូវតែមួយគត់។ ទ្រង់ជាកន្លែងសុវត្ថិភាពតែមួយគត់ គឺជាកន្លែងតែមួយគត់ដែលព្រះទ្រង់ដាក់ព្រះនាមទ្រង់។ ហើយព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងជួបមនុស្សនៅកន្លែងដែលទ្រង់ជ្រើសរើសដាក់ព្រះនាមទ្រង់។ មិនមែននៅក្នុងទ្វារណាមួយឡើយ គឺនៅក្នុងទ្វារដែលទ្រង់បានជ្រើសរើស។ ហើយនៅកន្លែងនោះ ទ្រង់នឹងជួបមនុស្ស ហើយនៅទីនោះតែប៉ុណ្ណោះ។ ហើយយើងរកឃើញថា ព្រះមិនដែលដាក់ព្រះនាមទ្រង់នៅកន្លែងណាឡើយ ប៉ុន្តែនៅក្នុងព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដូចជាកូនប្រុសតែងតែយកនាមឪពុក។

ហើយឥឡូវនេះអ្នកនិយាយថា "តើវាអនុវត្តអ្វីនៅថ្ងៃនេះ? ម្នាក់ៗនិយាយថា 'ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ។'"

3 ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ នោះ "កាលដើមដំបូងគឺជាព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលគឺនៅជាមួយព្រះ ហើយព្រះបន្ទូលគឺជាព្រះ។ ព្រះបន្ទូលបានកើតមកជាសាច់ឈាម ហើយគង់នៅក្នុងចំណោមយើងរាល់គ្នា។" ជាថ្មីម្តងទៀត វាក៏ត្រូវបានសរសេរនៅក្នុង វិវរណៈ ជំពូកទី១៩ នៅពេលដែលយើងបានឃើញទ្រង់យាងមក កូនក្រមុំនិងកូនកំលោះ អាវកាក់របស់ទ្រង់បានធ្លាក់ក្នុងឈាម "នាមរបស់ទ្រង់ត្រូវបានគេហៅថា 'ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។'" ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

4 ហើយនោះគឺទ្រង់ជាអំណាចនៃការប្រោសលោះ។ ទ្រង់គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺថា—ថាមវន្តដែលចូលមកក្នុងមេកានិច ជាព្រះបន្ទូល ដែលធ្វើឱ្យវាមានជីវិត។ ហើយវាទាំងអស់ត្រូវតែធ្វើការជាមួយគ្នា បើមិនដូច្នេះទេវានឹងមិនដំណើរការ។ វាត្រូវតែយកព្រះគម្ពីរទាំងមូល ព្រះគ្រីស្ទទាំងមូល ដំណឹងល្អពេញលេញ។

5 ខ្ញុំចង់និយាយថា ទៅកាន់ប៉ុស្ដ៍ដែលខ្ញុំបានមើលតាមទូរទស្សន៍កាលពីយប់មិញថា ដោយដឹងថាវានឹងកើតឡើង ហើយខ្ញុំបានមើលវា។ ខ្ញុំចង់ផ្ដល់មតិដល់បងប្អូនទាំងនេះ ដែលមាននៅក្នុងប៉ុស្ដ៍នោះ ជាការឆ្លើយសំណួរដ៏អស្ចារ្យ! ហើយខ្ញុំជាអ្នករិះគន់ខ្លាំង អ្នកដឹងហើយ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ប៉ុន្តែមិនមានអ្វីត្រូវរិះគន់នៅទីនោះទេ។ វាពិតជាពិតប្រាកដណាស់ ហើយខ្ញុំអាចយល់ស្របជាមួយវាមួយរយភាគរយ។ [ក្រុមជំនុំអបអរសាទរ—អេដ។] សូមអរគុណ។ អាម៉ែន។ ចម្លើយរបស់ពួកគេគឺត្រឹមត្រូវ។ ខ្ញុំពិតជាបានកោតសរសើរចំពោះវា។ ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់ឲ្យខ្ញុំមានខ្សែភាពយន្តមួយដើម្បីបង្ហាញក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំនៅផ្ទះ។ វាពិតជាល្អណាស់។

6 ហើយខ្ញុំពិតជាអរគុណណាស់ដែលបានដឹងរឿងនោះ—ដែលព្រះបានដោះស្រាយក្នុងអាណាចក្រដទៃ ក្រៅពីក្រុមពេនទីកុស្ដរបស់យើង ហើយកំពុងរើសមនុស្ស គ្រាប់ពូជនៃព្រះ ដែលត្រូវបានដាក់នៅទីនោះអស់ជាច្រើនឆ្នាំមកនេះ ដោយរង់ចាំពន្លឺបំភ្លឺឆ្លងកាត់ពួកគេ។

7 ហើយវាក៏ផ្ដល់ឱ្យយើងនូវការព្រមានមួយផង មិត្តអើយ ដើម្បីដឹងថាព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថា "នៅពេលដែលក្រមុំព្រហ្មចារីដែលកំពុងដេកលក់នេះចាប់ផ្ដើមចូលមកទិញប្រេង នោះគឺជាពេលដែលកូនកំលោះកំពុងមក។" ដូច្នេះយើងអាចឃើញដោយការនោះ នៅពេលដែលយើងឃើញគ្រីស្ទាន ព្រីសប៊ីធើរៀន មេតូឌីស្ទ បាទីស្ទ លូធើរាន ចូលមកដើម្បីយកប្រេង នោះគឺជាម៉ោងដែលកូនកំលោះមកដល់។ ចូរយើងចងចាំវា។

8 ខ្ញុំមិនដែលឮប៊ីលី កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំនិយាយជាមួយខ្ញុំដូចដែលគាត់បានធ្វើកាលពីប៉ុន្មាននាទីមុននេះទេ។ គាត់បាននិយាយថា "ប៉ា ខ្ញុំមិនប្រាប់ប៉ាថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។ ខ្ញុំមិនមានន័យថាធ្វើឱ្យប៉ាចាប់អារម្មណ៍ដោយអ្វីមួយទេ ប៉ុន្តែ" បន្តថា "ប៉ាធ្វើអ្វីក៏ដោយចុះតែសូមទុកពេលឱ្យពួកគេដែលឈឺ។" គាត់ពោលថា "មិនដែល

ឃើញមានមនុស្សឈឺច្រើនទេ!" បន្ថែមថា "ខ្ញុំបានឲ្យកាតពីររយសន្លឹកក្នុងពេលតែម្តងឬពីរដងប៉ុណ្ណោះ។" បាននិយាយថា "មានមនុស្សឈឺច្រើនណាស់!" គាត់កម្រនឹងប្រាប់ខ្ញុំយ៉ាងនេះណាស់។

9 ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំមកយប់នេះជាមួយនឹងកំណត់ចំណាំខ្លីដែលបានសរសេរនៅទីនេះ ហើយមតិយោបល់មួយចំនួនលើការជំនុំជំរះដែលនឹងមកដល់ ហើយដោយដឹងថាយើងកំពុងអង្គុយនៅទីនេះនៅយប់នេះដោយព្រះពិរោធរបស់ព្រះដែលញ័រនៅពីក្រោមយើង ហើយមិនយូរប៉ុន្មាននាងនឹងអូសវាឡើងលើ។ ដោយដឹងថា សេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះជាម្ចាស់កំពុងរង់ចាំ។ គ្រាន់តែនៅពេលនេះវានឹងត្រូវបាននិយាយថា វានឹងត្រូវបានបញ្ចប់ សម្រាប់រាប់លាននាក់។ ហើយដោយដឹងថានៅក្នុងចិត្តហើយដឹងថាវាដូច្នេះ! ហើយបន្ទាប់មកយើងឃើញមនុស្សឈឺច្រើនណាស់ ចុចនិងទាញ។

10 ហើយខ្ញុំបានគិតថា "យប់នេះ ពួកគេភាគច្រើនជាគ្រិស្ទាន។" ហើយខ្ញុំសូមនិយាយទៅកាន់ អ្នកជាកូនរបស់ព្រះ។ អ្វីក៏ដោយដែលអ្នកធ្វើ អ្នកបោះបង់អ្វីៗផ្សេងទៀតទៅ។ អ្នកបម្រើព្រះ ទាំងថ្ងៃទាំងយប់ ដោយអស់ពីចិត្ត។ អ្នក អ្នកអាចមានអារម្មណ៍ថាមានអ្វីមួយខុស។ អ្នកអាចប្រាប់វានៅពេលអ្នកដើរតាមផ្លូវ... និងកន្លែងណា ដែលអ្នកទៅ។ អ្នកដឹងទេ ប្រសិនបើអ្នកជាមនុស្សខាងវិញ្ញាណ ហើយខ្ញុំដឹងថាអ្នកមាន។

11 ហើយខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយបុរសម្នាក់គឺបងប្រុស ស្ត្រូមី។ ខ្ញុំមិនដឹងថាតូនីនៅទីនេះ ឬអត់។ គាត់ គឺជាគាត់...[បងប្រុសម្នាក់និយាយថា "តូនី សាឡាមេ?"—អេដ។] តូនី សាឡាមេ សាឡាមេ សាឡាមេ? អត់ទេ។ ខ្ញុំហៅតូនីច្រឡំហើយ។ [បងប្រុសម្នាក់និយាយអ្វីមួយ។] ទេ នោះមិនមែនតូនីហ្នឹងទេ។ នេះគឺជាតូនីនៃ—នៃ—នៅតុកសុន។ តើគាត់ឈ្មោះអី? [មានអ្នកផ្សេងនិយាយថា "ស្ត្រូមី។"] ស្ត្រូមី! ខ្ញុំដឹងថាវាជា សាឡាមេ ស្ត្រូមី ឬខ្លះ។ ខ្ញុំមានទាំងអស់...

12 នៅក្នុងហាងរបស់គាត់ ថ្ងៃមុនមានបុរសម្នាក់ចូលមក ធ្វើកូដកម្មយ៉ាងខ្លាំង។ គាត់កំពុងតែនិយាយអ្វីដែលនាំមកនូវការចងចាំខ្ញុំមកវិញនៅពេលដែលខ្ញុំ...ពេលចុងក្រោយដែលខ្ញុំចូល—នៅក្នុងប្រទេសឥណ្ឌា។

13 ជាកន្លែងដែល ខ្ញុំគិតថា ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានឱ្យយើងនូវហ្វូងមនុស្សដ៏ធំបំផុតដែលយើងមិនធ្លាប់មាននៅពេលតែមួយ គឺនៅក្នុងទីក្រុងបុមបៃ។ យើងមិនអាចរកកន្លែងដាក់ពួកគេបានទេ រាប់ម៉ឺននាក់និងរាប់ពាន់នាក់។

14 ហើយមុននឹងយើងទៅដល់ទីនោះ មានកាសែតមួយបានបកប្រែ។ មែនហើយ ឥណ្ឌាគឺជាប្រទេសដែលមានពីរភាសា—វាជាកាសែតភាសាអង់គ្លេស។ ហើយបាននិយាយថា "មែនហើយ ការរញ្ជួយដីត្រូវតែចប់ហើយ សត្វស្លាបកំពុងហោះហើរត្រឡប់ទៅផ្ទះរបស់ពួកគេនៅក្នុងសំបុករបស់ពួកគេ។"

15 ប៉ុន្មានថ្ងៃមុនការរញ្ជួយដីមកដល់ ដែលបានបំផ្លាញរបងនិងរបស់របរ។ សត្វស្លាបតូចៗរកជម្រកនៅក្នុងថ្ម ហើយសង់សំបុក ហើយនៅពេលរសៀល ឬពេលថ្ងៃត្រង់ នៅពេលដែលព្រះអាទិត្យពិតជាក្តៅខ្លាំង សត្វទាំងអស់ឈរនៅជុំវិញជញ្ជាំងថ្មទាំងនោះ ដើម្បីចូលទៅក្នុងម្លប់។ ហើយអស់រយៈពេលពីរថ្ងៃ សត្វស្លាបនៅក្រៅដើមឈើ ពួកវានឹងមិនមកសំបុករបស់ពួកគេទេ ហើយពីរថ្ងៃ សត្វពាហនៈ ចៀម និងគោក្របី ពួកគេនឹងមិនមកនៅពេលរសៀល ឬនៅជុំវិញជញ្ជាំងទាំងនោះឡើយ។ ពួកគេ—ពួកគេនៅខាងក្រៅវាល ហើយឈរទល់មុខគ្នា ដើម្បីជាម្លប់។

16 បន្ទាប់មក រញ្ជួយដីមួយរំពេចនោះគ្រាន់តែអង្រួនជញ្ជាំង និងបាក់រលំអគារ។ ហើយ មើលចុះ ប្រសិនបើសត្វស្លាបតូចៗទាំងនោះបាននៅទីនោះ ពួកគេនឹងត្រូវវិនាស។ ប្រសិនបើសត្វគោឈរនៅខាងក្រោម ហើយហ្វូងចៀមនឹងត្រូវវិនាស។ ព្រះព្រហ្មមានធម្មជាតិ!

17 ប៉ុន្មានថ្ងៃមុននេះ នៅក្នុងហាងរបស់បងប្រុស តូនី ខ្ញុំបានស្តាប់បុរសម្នាក់នៅទីនោះដែលនិយាយ... នៅពេលដែលការរញ្ជួយដីនេះបានកើតឡើងនៅអាឡាស្កា គាត់កំពុងស្ទូចត្រីនៅកន្លែងដែលយើងហៅថា ស្តូនីផុញ នៅម៉ិកស៊ិក។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "បក្សីមិនស៊ីចំណី ហើយត្រីក៏មិនស៊ីដែរ។ មានអ្វីមួយខុសធម្មតា។ ហើយភ្លាមៗនោះ ការរញ្ជួយដីក៏កើតឡើង។"

18 ហើយនៅថ្ងៃផ្សេងទៀត នៅពេលដែលវាបានកើតឡើងនៅក្នុងប្រទេសឥណ្ឌា ឬនៅកន្លែងណាក៏ដោយ គាត់បាននិយាយថា គាត់កំពុងនេសាទម្តងទៀត។ គាត់បានគិតថា "មែនហើយ វាចម្លែក។ ត្រីទាំងធ្លាប់ស៊ីនៅពេលហ្នឹង។ គ្មានអីរមៀលនៅក្នុងទឹកទេ គឺគ្មានអីញ័ររសោះ។ ទឹកស្ងប់ស្ងាត់ណាស់ ជាពេលវេលាល្អសម្រាប់ត្រីស៊ី ប៉ុន្តែវាមិនបានស៊ីទេ។ ហើយសត្វស្លាបទាំងអស់ដែលជាធម្មតា

នៅទីនោះ សត្វក្រៀល ចាប់យកត្រី និងរបស់របរទាំងនេះ ទាំងអស់គ្នាកំពុងដើរជុំវិញមាត់ច្រាំងទន្លេ ដោយឱបគ្នាទៅវិញទៅមក។ មួយសន្ទុះ ទឹកសមុទ្រពីខាងក្រោមចាប់ផ្ដើមឡើងយ៉ាង*ដូច្នេះ* ការរញ្ជួយដីបានកើតឡើងនៅផ្នែកម្ខាងទៀតនៃផែនដី។" មើល ពួកត្រីបានដឹងថាមានអ្វីមួយខុសធម្មតា មានអ្វីមួយកំពុងតែរៀបនឹងកើតឡើង។ សត្វស្លាបទាំងនោះបានដឹងដូចគ្នា។

19 ប្រាកដណាស់ ប្រសិនបើព្រះទ្រង់ប្រទានឲ្យត្រី និងបក្សីយល់ដឹង តើទ្រង់គួរឲ្យកូនៗ—ទ្រង់ដឹងលើសជាប៉ុន្មានទៅទៀត! យើងដឹងថាយើងនៅគ្រាចុងក្រោយហើយការវិនិច្ឆ័យកំពុងរង់ចាំ ដូច្នេះយើងត្រូវគោរពយ៉ាងពិតប្រាកដ។ ចូររត់ទៅរកព្រះដោយអស់ពីចិត្ត! "ឱក្រុងកាពើណិមអើយ អ្នកដែលបានតម្កើងឡើងទៅស្ថានសួគ៌នឹងត្រូវធ្លាក់ទៅនរក" ហើយថ្ងៃនេះនាងដេកនៅក្រោមគ្រែនៃទឹក។ គ្រាន់តែចាំមើល ហើយអធិស្ឋាន។

20 ឥឡូវនេះ យប់នេះ ខ្ញុំចង់អានកន្លែងមួយនៅទីនេះក្នុងបទគម្ពីរ មួយភ្លែត។ យើងនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។ ប៊ីលីបាននិយាយថា គាត់ផ្ដល់កាតអធិស្ឋានមួយបាច់។ ហើយគាត់បានឲ្យចេញខ្លះពីម្សិលមិញ ហើយខ្ញុំមិនដែលបានអធិស្ឋានឱ្យអ្នកណាមួយនៅឡើយទេកាលពីយប់មិញ។ ហើយខ្ញុំបានឆ្ងល់ថានៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងមក...វាគ្រាន់តែជា...អ្នកមិនអាចធ្វើឱ្យវាដំណើរការបានទេ។ វាដូចជាដងថ្លឹងតូចមួយ អ្នកទាញខ្លួនអ្នកចូលទៅក្នុងឧបករណ៍មួយ។ អ្នកគឺជាអ្នកដែលធ្វើប្រតិបត្តិការនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មិនមែនខ្ញុំទេ។ អ្នកធ្វើវាដោយខ្លួនឯង។ ដូច្នេះហើយ កាលពីយប់មិញ ខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញ សូម្បីតែនៅក្នុងការយល់ដឹង ក៏វាមិនដែលរើសជាមួយមនុស្សត្រឹមត្រូវដែរ។ ពួកគេហាក់ដូចជាមិនទទួលយកវាទេ។ ខ្ញុំបានរកឃើញវានៅទីនេះ ថ្មីៗនេះ វាហាក់បីដូចជាតិចឬច្រើន គឺដូចខ្ញុំកំពុងនិយាយ ដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ គេដឹងហើយ។

21 យើងគួរតែដឹងថានៅក្នុងយើងត្រូវបានផ្ដល់ឱ្យ យើងដែលជឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយបានកើតមកពីព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ ហើយពោរពេញដោយអំណាចនៃការប្រោសលោះ ជាអំណាចដែលនៅក្នុងអ្នក។ ដោយការដាក់ដៃលើអ្នកដទៃ ដូចជាពួកសិស្សបានធ្វើ ហើយចុះតាមសម័យកាល វាពិតជាបានប្រោសអ្នកជំងឺ ប្រោសមនុស្សស្លាប់ បង្ហាញការនិមិត្ត ទំនាយ។ ហើយព្រះវិញ្ញាណដូចគ្នាដែលបានគង់នៅក្នុងចំណោមពួកសាវកសម័យដើមគឺគង់នៅ

ក្នុងក្រុមជំនុំសព្វថ្ងៃនេះ ធ្វើការដូចគ្នាខ្លាំងណាស់។ ហើយលឿនតាមដែលយើងអាចទទួលស្គាល់! មើលចុះ មិនថាវាដំណើរការប៉ុណ្ណាទេ អ្នកត្រូវតែទទួលស្គាល់វា ហើយជឿវា។ វានឹងមិនធ្វើល្អបន្តិចទេ ទាល់តែអ្នកជឿ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកជឿវា បញ្ហារបស់អ្នកត្រូវបានបញ្ចប់។ វាជាការពិត។

22 ឥឡូវនេះ ចូរយើងបើកទៅបទគម្ពីរ។ ខ្ញុំកំពុងអង្គុយនៅទីនោះ មួយសន្ទុះមុននេះ សរសេរបទគម្ពីរពីរបីទៀត ដើម្បីផ្លាស់ប្តូរអត្ថបទរបស់ខ្ញុំសម្រាប់ពេលយប់។ ហើយខ្ញុំចង់អានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ខ្លះ ចេញពីសៀវភៅលូកាជំពូកទី ៨ដោយចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងខទី៤០។ ស្តាប់ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងអានឲ្យទូលំទូលាយ។

កាលព្រះយេស៊ូវបានត្រឡប់ទៅវិញហើយ នោះបណ្តាមនុស្សក៏ទទួលទ្រង់ដោយអំណរ ដ្បិតគេទន្ទឹងមើលតែផ្លូវទ្រង់ទាំងអស់គ្នា។

តើនោះមិនមែនជាអាកប្បកិរិយាល្អសម្រាប់ក្រុមយើងនៅយប់នេះទេឬ?

នោះឃើញមានមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះយ៉ៃរ៉ុស ជាមេសាលាប្រជុំៈ គាត់មកទំលាក់ខ្លួនក្រាបនៅទៀបព្រះបាទព្រះយេស៊ូវ សូមអង្វរទ្រង់ ឲ្យយាងទៅផ្ទះគាត់ៈ

ព្រោះគាត់មានកូនស្រីតែ១ អាយុប្រហែល១២ឆ្នាំ មានជំងឺឈឺជិតស្លាប់ កាលទ្រង់កំពុងតែយាងទៅ នោះបណ្តាមនុស្សប្រជ្រៀតគ្នាលើទ្រង់។

ហើយមានស្ត្រីម្នាក់ មានជំងឺធ្លាក់ឈាម១២ឆ្នាំមកហើយ នាងបានចំណាយទ្រព្យខ្លួនទាំងអស់ ដោយរកគ្រូពេទ្យ តែគ្មានគ្រូណាមួយមើលឲ្យជាបានទេ

នាងមកពីក្រោយ ចាប់ពាល់ជាយព្រះពស្ត្រទ្រង់ នោះឈាមក៏បាត់ធ្លាក់មកក្នុងខណៈ១រំពេចនោះ។

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលសួរថា អ្នកណាពាល់ខ្ញុំ? កាលមនុស្សទាំងអស់កំពុងតែប្រកែក នោះពេត្រុស និងពួកអ្នកដែលនៅជាមួយទូលថា លោកគ្រូ បណ្តាមនុស្សកំពុងប្រជ្រៀតគ្នាតឿតទ្រង់ ដូច្នេះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា អ្នកណាពាល់ទ្រង់ធ្វើអី?

...ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា ច្បាស់ជាមានអ្នកណាពាល់ខ្ញុំពិត ដ្បិតខ្ញុំដឹងថា មានឫទ្ធិផ្សាយចេញពីខ្ញុំទៅហើយ។

កាលស្ត្រីនោះបានឃើញថា លាក់ខ្លួនមិនកំបាំងទេ នោះក៏ចូលមក ទាំងញ័ររន្ធត់ ផ្ដួលខ្លួននៅចំពោះទ្រង់ ទូលនៅមុខមនុស្សទាំងអស់ ពីហេតុដែលនាងពាល់ទ្រង់ ហើយពីបែបដែលនាងបានជាភ្លាម១រំពេចផង។

ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅនាងថា ចូរសង្ឃឹមឡើង កូនស្រីអើយ ដ្បិតសេចក្ដីជំនឿនាងបានសង្គ្រោះនាងហើយ ចូរទៅដោយសុខសាន្តចុះ។

កាលទ្រង់កំពុងតែមានព្រះបន្ទូលនៅឡើយ នោះមានម្នាក់មកពីផ្ទះ *មេសាលាប្រជុំ ជំរាបគាត់ថា កូនលោកស្លាប់ហើយ កុំនៅរំខានចិត្តលោកគ្រូទៀត។*

ព្រះយេស៊ូវក៏ឮ ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា កុំខ្លាចឡើយ ឲ្យគ្រាន់តែជឿប៉ុណ្ណោះ នោះនាងនឹងបានរស់វិញ។

រួចទ្រង់យាងចូលទៅក្នុងផ្ទះ មិនឲ្យអ្នកណាទៅជាមួយឡើយ លើកតែពេត្រុស...យ៉ាកុប និងយ៉ូហាន ហើយឪពុកម្ដាយរបស់កូននោះប៉ុណ្ណោះ។

ឯមនុស្សទាំងអស់ គេកំពុងតែយំ...សោកសង្រេងនឹងនាង តែទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា កុំយំអី នាងមិនមែនស្លាប់ទេ គឺនាងដេកលក់ទេតើ។

គេក៏សើចចំអកឲ្យទ្រង់ ដ្បិតគេដឹងថា នាងស្លាប់ពិតមែន។

នោះ*ទ្រង់បណ្ដេញគេចេញអស់ ហើយចាប់ដៃនាង* មាន*ព្រះបន្ទូលជាខ្លាំងថា* កូនអើយ *ចូរក្រោកឡើង។*

ខណៈនោះ ព្រលឹងនាងក៏មកវិញ ហើយនាងក្រោកឡើងភ្លាមៈ នោះទ្រង់បង្គាប់ឲ្យគេយកអ្វីៗ មកឲ្យនាងបរិភោគ។

ឪពុកម្ដាយនាងក៏កើតមានសេចក្ដីអស្ចារ្យ តែទ្រង់ហាម មិនឲ្យគេប្រាប់អ្នកណាដឹងពីការនោះឡើយ។

23 ឥឡូវនេះចូរយើងអធិស្ឋាន។ ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ជាទីស្រលាញ់ នៅពេលយើងអានព្រះបន្ទូលនេះ យើងដឹងថានោះជាសេចក្ដីពិត។ រឿងនេះបានកើតឡើង។

វាមិនមែនជារឿងទេវកថាមួយចំនួនដែលយើងនឹងអានចេញពីកាសែត ឬសៀវភៅប្រឌិតខ្លះ ប៉ុន្តែនេះមកពីសៀវភៅដែលយើងដឹងថាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ យើងជឿថាវាបានកើតឡើង។ យើងជឿថា ព្រះយេស៊ូវនេះ ដែលបានធ្វើរឿងគួរឲ្យកត់សម្គាល់នេះ មានពីរករណីនៅទីនេះ ស្ត្រីដែលមានបញ្ហាឈាម និងកូនដែលស្លាប់ យើងជឿថាទ្រង់ជាបុត្រារបស់ព្រះ ថាព្រះបានប្រោសទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ហើយបានបង្ហាញទ្រង់ដល់យើងនៅយប់នេះ ក្នុងបុគ្គលនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

24 ហើយយើងជឿថាទ្រង់នៅទីនេះជាមួយយើងនៅយប់នេះ។ ហើយជឿថាទ្រង់គឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត សេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់បានទៅដល់ប្រជាជន។ ហើយនៅពេលដែលមនុស្សទៅរកទ្រង់ លទ្ធផលដូចគ្នាដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនៅថ្ងៃនោះនឹងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនៅថ្ងៃនេះ។ សូមប្រទានវាម្តងទៀតព្រះបិតា ដើម្បីឲ្យយើងអាចមានការចាក់ប្រេងតាំងថ្មី។ ដូចបងប្រុស សាការៀនបានសូមយ៉ាងស្មោះស្ម័គ្រមួយរយៈមុននេះ ហើយសុំអោយទស្សនិកជនជឿ យើងកំពុងសុំម្តងទៀតនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

25 ខ្ញុំចង់និយាយតែមួយភ្លែត ហើយវានឹងមានតែមួយភ្លែតប៉ុណ្ណោះ ព្រោះខ្ញុំចង់ឲ្យពួកគេដែលមានកាតអធិស្ឋានមកទីនេះ ហើយអធិស្ឋានឲ្យពួកគេ។ ហើយលុបចោលអ្វីផ្សេងទៀតគឺគ្រាន់តែអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។ ប៉ុន្តែមុននឹងយើងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ យើងត្រូវធ្វើឲ្យមនុស្សមានអាកប្បកិរិយាបែបនោះ។ វាជាអាកប្បកិរិយាដែលតែងតែនាំមកនូវលទ្ធផល។ វាជាអាកប្បកិរិយាដែលអ្នកប្រព្រឹត្តចំពោះព្រះ។

26 នេះជាស្ត្រីម្នាក់បានពាល់សម្លៀកបំពាក់របស់ទ្រង់ នាងបានជាសះស្បើយដោយមានបញ្ហាឈាម។ ទាហានម្នាក់បានស្តោះទឹកមាត់ដាក់មុខរបស់ទ្រង់ ហើយដាក់មកុដបន្លានៅលើក្បាលរបស់ទ្រង់ ហើយមានអារម្មណ៍ថាគ្មានគុណធម៌។

27 វាជាវិធីសាស្ត្ររបស់អ្នក។ អាកប្បកិរិយាគឺជាអ្វីដែលវាត្រូវការ។ ហើយនោះហើយជាអ្វីដែលវានៅយប់នេះ មិត្តសម្លាញ់ វាត្រូវការអាកប្បកិរិយាបែបហ្នឹង។ យើងមាន ហើយជឿថាយើងនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ប៉ុន្តែវាគឺជាអាកប្បកិរិយារបស់អ្នកដែលនាំមកនូវលទ្ធផល។ មេកានិចគឺនៅទីនេះ ហើយ

ថាមវន្តក៏ដូចគ្នាដែរ។ ប្រសិនបើអ្នកអាចចាប់ផ្ដើមបាន នោះព្រះនឹងធ្វើអ្វីដែលនៅសល់។

28 ឥឡូវនេះ ប្រធានបទនេះដែលខ្ញុំចង់និយាយមួយភ្លែត គឺ៖ *ការបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។* ឥឡូវនេះជារឿងដ៏អស្ចារ្យមួយដែលត្រូវគិតអំពីរឿងនោះ៖ *ការបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។*

29 ឥឡូវនេះ ព្រះគឺគ្រាន់តែអាចបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ នៅយប់នេះ ដូចដែលទ្រង់ធ្លាប់បានធ្វើការបញ្ជាក់។ ហើយព្រះគម្ពីរក៏បានចែងថា "បញ្ជាក់អ្វីៗទាំងអស់។ ប្រកាន់ខ្ជាប់នូវអ្វីដែលល្អ។"

30 ឥឡូវអ្នកបានឮហើយ មិនសង្ស័យទេ ច្បាស់ជាបានឮសុភាសិតចាស់ "បញ្ជាក់វាចុះ ខ្ញុំនឹងជឿ។" ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាការពិតទេ។ ជាច្រើនដងដែលខ្ញុំបានឃើញរឿងជាច្រើនបានបង្ហាញថាគឺពិតជាត្រូវបានវិទ្យាសាស្ត្រសូម្បីតែបានបញ្ជាក់ ហើយមនុស្សមិនទាន់ជឿបានទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។

31 ខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយបុរសម្នាក់ នៅទីនេះមិនយូរប៉ុន្មានទេ។ យើងកំពុងនិយាយអំពីការព្យាបាលដ៏ទេវភាព។ គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងមិនជឿទេ។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថានឹងមានអ្វីកើតឡើង មានភស្តុតាងប៉ុន្មានដែលអ្នកអាចបង្ហាញពីវា ខ្ញុំនៅតែមិនជឿ។" មែនហើយ មិនថាអ្នកធ្លាប់ធ្វើអ្វីសម្រាប់បុរសនោះ គាត់—គាត់បានបាត់បង់។ គាត់មិនអាចជឿបានទេ។ មិនមានអ្វីនៅក្នុងគាត់ ដើម្បីជឿ។

32 ខ្ញុំទើបតែមាន—បទពិសោធន៍តិចតួចនៅទីនេះ ប្រហែលមួយសប្ដាហ៍មុន ដូចដែលអ្នកទាំងអស់គ្នាដឹងហើយថាខ្ញុំ—ខ្ញុំបរបាញ់។ ហើយពេលខ្ញុំត្រឡប់មកពីការប្រជុំវិញ ខ្ញុំបានបរបាញ់សត្វតោ។ ហើយបន្ទាប់ពីខ្ញុំបានផ្លាស់ទៅរដ្ឋអារីហ្សូណា វាជាការល្អ ខ្ញុំចូលចិត្តបរបាញ់ជាហ្គេមធំ ហើយខ្ញុំចូលចិត្តចេញទៅក្រៅក្នុងចំណោមធម្មជាតិ ហើយមើលវា។

33 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនមែនជាឃាតករទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែបរបាញ់។ ដូច្នេះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចូលចិត្តបំផ្លាញហ្គេមទេ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាមិនត្រូវទេ។ ខ្ញុំគិតថាវាជាអំពើបាបច្រើនណាស់ក្នុងការសម្លាប់ជាហ្គេម នៅពេលដែលអ្នកមិនប្រើវាហើយនឹងប្រើវាក្នុងគោលបំណង ដូចដែលវានឹងសម្លាប់អ្វីផ្សេងទៀត។ ខ្ញុំជឿថាវាខុស។ យើងមិនគួរធ្វើដូច្នេះទេ។ ព្រះបានប្រទានវាមកយើងជាអាហារ និងក្នុងគោលបំណង

ហើយយើងមិនគួរបំផ្លាញវាឡើយ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ អ្វីដែលច្បាប់ចែងថាអ្នកអាចទទួលយកបាន។ គ្រាន់តែកុំខ្ទះខ្ទាយវា។

34 ហើយខ្ញុំចុះទៅទីនោះ រដូវកាលគឺចេញសម្រាប់អ្វីផ្សេងទៀត។ សត្វតោសម្លាប់សត្វគោក្របីជាច្រើន។ ហើយខ្ញុំស្គាល់អ្នកចិញ្ចឹមជាច្រើននៅក្នុងប្រទេស។ ហើយរាល់ពេលដែលគេសម្លាប់ ហេតុអ្វី ពួកគេហៅខ្ញុំ នៅពេលដែលសត្វតោមួយក្បាលបានចូលក្នុងចំណោមហ្វូងចៀម។ មិត្តភ័ក្តិខ្ញុំម្នាក់ ក្នុងមួយយប់ បាត់ប្រហែល បីពាន់ប្រាំរយដុល្លារ ដោយសត្វតោមួយក្បាលបានសម្លាប់កូនចៀម។ គាត់បានចូលទៅ ហើយ ពិតណាស់ តោដែលនៅសល់នឹងត្រូវសងសម្រាប់អំពើបាបរបស់គាត់។ ដូច្នេះហើយបានជាខ្ញុំចាប់សត្វតោ ហើយដូច្នេះវាគឺជាសត្វតោដ៏ធំមួយ និងប្រវែងប្រាំបួនហ្វីត ហើយមានទម្ងន់ជិតពីរជាង វាគឺ—វាជាសត្វតោធំដ៏ល្អ។

35 ហើយបន្ទាប់មក ខ្ញុំបានចេញពីប្រទេសអារីហ្សូណា ឡើងទៅរដ្ឋយូថាហ៍ ដើម្បីបរបាញ់។ ដូច្នេះហើយបានជាខ្ញុំត្រូវបានគេប្រាប់ថាមានមនុស្សនៅទីនោះ ថាបុរសម្នាក់ដែលខ្ញុំនឹងតាមប្រមាញ់ជាមួយ នោះគឺជាអន្ទាក់រដ្ឋាភិបាល "ហើយ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ កុំនិយាយអ្វីអំពីសាសនាជុំវិញខ្លួនគាត់។" បាននិយាយថា "គាត់ពិតជាមនុស្សកាចណាស់។"

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា បាទ ខ្ញុំបានប្រាប់បុរសដែលខ្ញុំទៅជាមួយ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងមិនរៀបរាប់ពីវាទេ។"

36 គាត់បាននិយាយថា "កុំនិយាយ 'គ្រូអធិប្បាយ។' ប្រសិនបើអ្នកធ្វើបែបនេះ អ្នកនឹងមិនអាចទៅបរបាញ់បានទេ។ គាត់នឹងមិនយកអ្នកទៅទេ។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំតាមប្រមាញ់ជាមួយគាត់បីថ្ងៃ ហើយដេកជាមួយគាត់រាល់យប់ ហូបជាមួយគាត់រាល់ថ្ងៃ ហើយគាត់មិនដែលនិយាយថា 'អរុណសួស្តី។ តើអ្នកសុខសប្បាយឬទេឡើយ? ចង់ញ៉ាំអី? លាងចាន។' គ្មានអ្វីសោះ!" បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះគ្រាន់តែកុំនិយាយអ្វីអំពីវា។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងមិននិយាយមួយម៉ាត់ទេ។" ដូច្នេះ ខ្ញុំមិនបានប្រាប់គាត់ថា ខ្ញុំនឹងមិនអធិស្ឋានទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែបន្តប្រាប់គាត់ថា ខ្ញុំគឺជា...ហើយខ្ញុំអធិស្ឋាន។

37 ដូច្នេះពេលយើងក្រោកពីដំណេក បុរសនោះជាមនុស្សរឹងរូស ហើយខ្ញុំមិនគិតថាគាត់ជឿអ្វីទេ។ ហើយគាត់ទើបតែបាត់បង់កូនមួយកាលពីប៉ុន្មានយប់មុននោះ ជាទារកមិនទាន់កើត។ ដូច្នេះ យើងបានទៅបរបាញ់។ ហើយនៅថ្ងៃទីពីរ បុរសដែលខ្ញុំកំពុងតាមប្រមាញ់ជាមួយបានប្រាប់គាត់ថា ខ្ញុំទៅបរបាញ់គ្រប់ទីកន្លែងទូទាំងប្រទេស។ ដូច្នេះ នៅពេលដែលអ្នកបរបាញ់ឯទៀត ដែលនៅជាមួយខ្ញុំ បានចាកចេញ ពួកយើងបានទៅដល់កំពូលភ្នំ ដែលជាកន្លែងយើងគ្រាន់តែរត់តាមសត្វតោរហូតដល់យើងយកវាចូលទៅក្នុងថ្ម ហើយវាបានរត់ចេញ។ ដូច្នេះហើយ ពួកយើងបានអង្គុយនៅទីនោះ រង់ចាំឆ្កែត្រឡប់មកវិញ។ ហើយបុរសនេះនិយាយមកខ្ញុំ គាត់បាននិយាយថា "អ្នកប្រមាញ់ម្នាក់ទៀត ជាមិត្តរបស់អ្នកប្រាប់ខ្ញុំថាអ្នកអាចបរបាញ់គ្រប់ទីកន្លែង។ តើអ្នកមានលុយច្រើនមែនទេ?" បាននិយាយថា "ខ្ញុំគិតថាវាមិនមែនជារឿងរបស់ខ្ញុំទេ។"

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "អត់ទេ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "វាមិនមែនថាមានលុយច្រើនទេ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវបានឧបត្ថម្ភ។"

ហើយគាត់បាននិយាយថា "អូ ខ្ញុំយល់ហើយ។" គាត់បាននិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំគិតថាវាមិនមែនជារឿងរបស់ខ្ញុំទៀតទេ ប៉ុន្តែ" បាននិយាយថា "តើអ្នកនៅជាប់ជាមួយក្រុមហ៊ុនដែលឧបត្ថម្ភអ្នកឬ?"

គាត់កំពុងទាញវាចេញពីខ្ញុំភ្លាមៗ។ ខ្ញុំបានសន្យាថាខ្ញុំនឹងមិនយកទេ ឃើញទេ។ អញ្ចឹងខ្ញុំនិយាយថា បាទ ខ្ញុំបាននិយាយថា "អត់ទេបាទ។ ខ្ញុំជាគ្រូគង្វាល ជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ។"

គាត់បាននិយាយថា "ជាអ្វី?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ។" ហើយគាត់គ្រាន់តែឈរមើលខ្ញុំពីរបីនាទី។

ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកមានក្តីសង្ឃឹមសម្រាប់ជីវិតបន្ទាប់ពីនេះទេ? តើអ្វីជាក្តីសង្ឃឹមរបស់អ្នក?"

គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំជា ជេក មរមន។"

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ជាអ្វី?"

គាត់បាននិយាយថា "ជេក មរមន។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើនោះជាប្រភេទអ្វី?"

បាននិយាយថា "អ្នកដែលបានស្បថហើយផឹកកាហ្វេហើយជក់បារី។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ ការសារភាពដោយស្មោះត្រង់គឺល្អសម្រាប់ព្រលឹង។"

38 ហើយបន្ទាប់មកគាត់បាននិយាយ—គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំចង់សួរអ្នកពីអ្វីមួយ។" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំត្រូវបានគេប្រាប់ថាព្រះវិហារមរមនគឺជាក្រុមជំនុំពិតតែមួយគត់ដែលមាន។" គាត់បាននិយាយថា "តើអ្នកជឿទេ?"

39 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ពេលទៅព្រះវិហារ ខ្ញុំគិតថាវាល្អដូចគេដែរ។ ខ្ញុំដឹងតែសេចក្តីពិតមួយប៉ុណ្ណោះ ហើយនោះគឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំដឹងថាទ្រង់ពិត។"

40 "មែនហើយ" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំមានកូនម្នាក់កើតនៅយប់មុន នៅតែមិនទាន់កើត។" គាត់បាននិយាយថា "មានគេប្រាប់ខ្ញុំថាទារកនេះ នៅមិនទាន់កើតមក ព្រះក៏មិនមិនបានផ្តល់ដង្ហើមជីវិតចូលទៅក្នុងវាឡើយ ខ្ញុំមិនទាន់ឃើញវាផងទេ។" គាត់បាននិយាយថា "ចុះមិត្តយល់យ៉ាងណាដែរចំពោះរឿងនោះ?"

41 "មែនហើយ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកនឹងមិនអាចទេ ក្នុងនាមជាជេក មរមនរ អ្នកនឹងមិនអាចទេ។ រឿងមួយដែលប្រាកដនោះគឺ អ្នកនឹងមិនឃើញវាទេដរាបណាអ្នកនៅជាជេក មរមនរ។" ហើយគាត់បាននិយាយថា...មែនហើយ គាត់បានរុញខ្នងខ្ញុំ ដូច្នេះខ្ញុំក៏រុញខ្នងគាត់បន្តិច អ្នកឃើញទេ។ យើងមាន—មានពេលវេលាដើម្បីរុញខ្នងគ្នា។ ដូច្នេះគាត់បាននិយាយថា—គាត់ថា...ខ្ញុំបាននិយាយថា "មានរឿងអ្វី?"

គាត់បាននិយាយថា "អូ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។" ហើយគាត់បាននិយាយថា "ចុះមិត្តយល់យ៉ាងណាដែរ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំស្គាល់រឿងល្អៗជាច្រើន..."

42 ខ្ញុំមិនដឹងថាគាត់ជាមរមនទេ។ ហើយខ្ញុំគឺ... ខ្ញុំដឹងថា នៅក្នុងរដ្ឋយូថាហ៍ វាប្រហែលជាមាន ប៉ុន្តែខ្ញុំ...ព្រោះមនុស្សភាគច្រើននៅទីនោះគឺជាមរមន នៅជុំវិញទីក្រុងសលត៍លេក។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ នេះមិនមែនជាទីក្រុងសលត៍លេក

ទេ។ ដូច្នេះខ្ញុំគិតថា "មែនហើយ ខ្ញុំមានមិត្តជាមរមនដ៏ល្អមួយចំនួននៅក្នុងបន្ទាត់ក្តីអធិស្ឋាន ជាមនុស្សល្អ។"

43 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំបានជួបបុរសល្អម្នាក់—គឺជាពួកមរមន។" ហើយគាត់បាននិយាយថា ជាការប្រសើរណាស់ គាត់បាននិយាយថា...ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដឹងការបង្រៀនរបស់ពួកគេអំពីរឿងនេះ ហើយខ្ញុំមិនចង់និយាយអ្វីដែលផ្ទុយនឹងការបង្រៀនរបស់ពួកគេទេ ព្រោះនោះជាអ្វីដែលអ្នកមាន ហើយខ្ញុំគោរពវាយ៉ាងខ្លាំង។" ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ តើអ្នកជឿទេ?"

គាត់បាននិយាយថា "បាទ លោក ខ្ញុំជឿ។ ប៉ុន្តែ" បានបន្តថា "ខ្ញុំមិននៅជាប់ជាមួយវាទេ។"

44 ខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំជឿព្រះគម្ពីរបង្រៀនថា ព្រះបានស្គាល់ទារកនោះ រាប់លានឆ្នាំមុន មុនពេលបង្កើតពិភពលោក។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះបានមានបន្ទូលប្រាប់យេរេមាថា 'មុនពេលអ្នកនៅក្នុងផ្ទៃម្តាយរបស់អ្នក មុនពេលអ្នកចេញពីផ្ទៃ ខ្ញុំបានស្គាល់អ្នក បានញែកអ្នកជាបរិសុទ្ធ ហើយបានតែងតាំងអ្នកជាហោរាដល់ជាតិសាសន៍។'" ខ្ញុំបាននិយាយថា "នោះហើយជារបៀបដែលទ្រង់បានដឹងអំពីវា ឃើញទេ។"

គាត់បាននិយាយថា "មែនហើយ" គាត់បាននិយាយថា "សូមអរគុណ។"

45 គាត់ចាប់ផ្តើមដើរចុះពីលើភ្នំ។ រួចគាត់ក៏បានជួបនឹងអ្នកផ្សេងទៀត ហើយគាត់និយាយថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនប្រាប់ខ្ញុំថា បុរសនោះជាគ្រូអធិប្បាយ?" ដូច្នេះហើយយើង...គាត់និយាយជាមួយគាត់បន្តិច ហើយចាប់ផ្តើមប្រាប់គាត់អំពីកិច្ចប្រជុំ។

46 ឥឡូវនេះ ពួកមរមនជឿលើទំនាយ។ ខ្ញុំអត់...ប្រហែលជាគ្មានអ្នកណាមួយនៅទីនេះទេ ប៉ុន្តែពួកគេ—ប៉ុន្តែពួកគេជឿលើ—លើការទស្សទាយ។ ប៉ុន្តែ ដូច្នេះប្រហែលជាខ្ញុំកំពុងនិយាយចេញពីសាលា ប៉ុន្តែខ្ញុំ...បាទ។ បាទ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយពួកគេជឿ។

ហើយគាត់និយាយថា គាត់ត្រលប់មកឯខ្ញុំវិញ បាននិយាយថា "ខ្ញុំយល់ថាអ្នកគឺជាហោរា។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "អត់ទេ លោក។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំ...ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញខ្ញុំនូវរឿងមួយចំនួនដែលនឹងកើតឡើង។"

47 ហើយគាត់បានចេញ ភ្លាមៗ ថា "តោះចូលទៅ។" ហើយគាត់ក៏ចុះទៅក្នុងឡាន...ទីក្រុងតូចរបស់គាត់ពីកន្លែងដែលគាត់រស់នៅ។ មួយសន្ទុះ គាត់បានបាត់ទៅ។ យើងកំពុងរៀបចំផ្ដែ ដើម្បីទៅបរបាញ់ម្ដងទៀតឥឡូវហ្នឹងបន្ទាប់ពីអាហារថ្ងៃត្រង់។ ហើយនៅពេលដែលយើងទៅ ហេតុអ្វី គាត់បានចុះពីលើឡាន។

48 មួយសន្ទុះ យុវជនម្នាក់ដែលមានរូបរាងស្អាតបាតត្រលប់មកវិញ អាយុប្រហែលដប់ប្រាំពីរឆ្នាំ សុភាពបុរសគ្រិស្ទានពិតប្រាកដម្នាក់។ គាត់បាននិយាយថា "នេះជាបងប្រុសរបស់ខ្ញុំ។" បាននិយាយថា "គាត់មិនមែនជាជេក មរមនរទេ។ គាត់គឺជាមរមនពិតប្រាកដ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "កូនប្រុស តើអ្នកសុខសប្បាយទេ?"

ហើយគាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំយល់ហើយ ដែលបងប្រុសរបស់ខ្ញុំប្រាប់ខ្ញុំថាអ្នកគឺជាហោរា។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "អត់ទេ បាទ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "វាមិនមែនថាខ្ញុំជាហោរាទេ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញខ្ញុំនូវអ្វីដែលត្រូវកើតឡើង។"

49 គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំរងការបាញ់ប្រហារមួយនៅដៃខ្ញុំឥឡូវនេះ ខ្ញុំត្រូវតែនៅលើតុវះកាត់។" គាត់បាននិយាយថា "ប៉ុន្ដែបងប្រុសរបស់ខ្ញុំបានប្រាប់ខ្ញុំបែបនេះ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា 'បើអ៊ីចឹងមែន ខ្ញុំមិនត្រូវការវះកាត់ទេ។'" គាត់មើលមកខ្ញុំត្រង់ៗ ដោយភ្នែកស្មោះត្រង់ ពិត ស្មោះត្រង់ បាននិយាយថា "អ្នកដាក់ដៃរបស់អ្នកលើខ្ញុំ។ បើរឿងទាំងនេះពិតមែន ខ្ញុំមិនត្រូវការការវះកាត់ទេ។" គាត់បានទៅផ្ទះយ៉ាងសុខសប្បាយ។

50 បងប្រុសម្នាក់នេះ ជាមិត្តរបស់ខ្ញុំជាគ្រិស្ទាន កំពុងដើរប្រមាញ់ជាមួយខ្ញុំមកពីទីក្រុងផុននិក។ គាត់និយាយមកខ្ញុំ គាត់ថា...ក្មេងប្រុសទាំងនេះខ្លះកំពុងអង្គុយនៅទីនេះ។ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេខ្ញុំដឹងថាមានវត្តមាននៅទីនេះ។ យើងបានទៅផ្ទះ។ គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់នឹងបង្ហាញអ្នកនូវនិមិត្តមួយ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រាប់ពួកមរមននូវអ្វីដែលនឹងកើតឡើង នោះនឹងធ្វើវា ពីព្រោះពួកគេកំពុងស្វែងរកវា។"

51 ដូច្នេះ ខ្ញុំបានអធិស្ឋាន ហើយខ្ញុំបានអធិស្ឋានទៀត។ ហើយនៅតាមផ្លូវត្រឡប់មកផ្ទះវិញ ខ្ញុំបានឡើងមកវិញ នៅថ្ងៃច័ន្ទ ថ្ងៃអាទិត្យ វេលាម៉ោងប្រហែល១០ ខ្ញុំកំពុងឈរនៅក្នុងបន្ទប់ ពីក្រោយក្រុមជំនុំនៅព្រឹកនោះ ហើយមើលទៅក្រៅ។

52 ហើយខ្ញុំបានឃើញពន្លឺពិល ឬពន្លឺមួយប្រភេទដែលកំពុងភ្លឺ។ ហើយខ្ញុំបានឃើញសត្វតោដែលនៅនឹងដើមឈើមួយ ហើយ—ហើយវាតូចពេកសម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការបាញ់។ ខ្ញុំមិនចង់បានវាទេ។ ហើយមានអ្នកផ្សេងទៀតបាញ់វា ហើយពេលគេបាញ់វាដោយកាំភ្លើងធំពេក។ វាបានខ្ទេចសាច់សត្វតោនោះ។ ខ្ញុំមិនបានកោតសរសើរចំពោះ—នេះ—របៀបដែលវាត្រូវបានសម្លាប់ទេ។

53 ពេលខ្ញុំក្រោកឡើងទៅទីក្រុងផុននិក ខ្ញុំបានប្រាប់បងប្រុស ដាវសុននោះ ហើយបងម៉ុសឡេ។ ខ្ញុំដឹងថាគាត់នៅទីនេះ។ ខ្ញុំបានឃើញគាត់នៅថ្ងៃមុននៅកន្លែងណាមួយ។ ហើយគាត់នឹងឡើងជាមួយខ្ញុំ គាត់និងប្រពន្ធរបស់គាត់។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកមើលនិងឃើញ នោះហើយជា**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**។ វានឹងកើតឡើងតាមរបៀបនោះ។"

54 យប់ដែលយើងរង់ចាំ បួនឬប្រាំយប់ យើងបានបរបាញ់ ឬថ្ងៃ។ អ្នកកម្រធ្លាប់ជួបដើមឈើមានតោនៅពេលយប់។ កើតឡើង ត្រឡប់មកផ្ទះវិញ ពួកគេបានប្រលែងឆ្កែ អ្នកប្រមាញ់នេះ ក្មេងមរមននេះ។ និង—តោបានឆ្លងកាត់លើផ្លូវមួយ ឬឆ្កែវាយប្រហារលើផ្លូវរបស់សត្វតោ ជាជាង ហើយរត់នាំវាឡើងលើដើមឈើ។ ហើយនៅម៉ោងដប់យប់គេមក នាំយើងចេញពីគ្រែ។ យើងបានចេញទៅទីនោះ ហើយមានតោដដែលនោះនៅក្នុងដើមឈើ។ ពន្លឺភ្លើង បងប្រុសម៉ុសឡេបានបាញ់គាត់ដោយកម្លាំងប្រហែលសែសិបបួន ដែលស្ទើរតែកាត់សាច់សត្វតោពាក់កណ្ដាលជាពីរ។ ហើយនៅទីនោះ វាគឺគ្រាន់តែជាវិធីដែលវាត្រូវបានគេនិយាយ។

នៅថ្ងៃបន្ទាប់ ខ្ញុំបានជួបប្រធានហ្គេមរបស់រដ្ឋ គឺជាពួក ដេកមរមនម្នាក់ទៀត។ បាននាំក្មេងប្រុសទាំងនោះទៅជាមួយគ្នា ហើយនាំពួកគេត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញទៅកាន់ព្រះគ្រីស្ទ។

ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ទ្រង់គឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ព្រះបញ្ជាក់ថាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺដូច្នេះ។

អ្នកធ្លាប់ឮគេនិយាយថា "បានឃើញគឺបានជឿ។" នោះមិនពិតទាំងស្រុងទេ។ មនុស្សជាច្រើនបានឃើញហើយនៅតែមិនជឿ។

55 ថ្ងៃដែលព្រះយេស៊ូវគង់នៅលើផែនដី ហេតុអ្វីបានជាគេមិនទទួលស្គាល់ទ្រង់ ថាទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលបានបង្ហាញឱ្យឃើញ? ហេតុអ្វីបានជាប្រជាជនមិនដឹងថាលោកម៉ូសេបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នកនឹងមានព្រះជន្មរស់ឡើងជាហោរាម្នាក់ដែលប្រៀបដូចនឹងខ្ញុំ"? ហើយទ្រង់បានបំពេញគ្រប់ព្រះបន្ទូលដែលព្រះគម្ពីរបានមានបន្ទូលថាទ្រង់នឹងធ្វើ ប៉ុន្តែពួកគេមិនជឿទេ។

56 ប៉ុន្តែ ព្រះនៅគ្រប់សម័យកាល ទ្រង់បានបង្ហាញព្រះបន្ទូលទ្រង់ថាពិត។ ទ្រង់តែងតែបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ បន្ទាប់មកពួកគេនិយាយពេលខ្លះថា "បានឃើញគឺបានជឿ។" វាមិនដូច្នោះទេ។ ប៉ុន្តែយើងដឹងថា ព្រះទ្រង់យាងទៅត្រង់លើការបង្ហាញព្រះបន្ទូលទ្រង់គ្រប់សម័យកាល។

57 យើងដឹងថា ទ្រង់បានបង្ហាញវាដល់អ័ដាម និងអេវ៉ា នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា "ថ្ងៃដែលអ្នកបរិភោគវា ថ្ងៃនោះអ្នកនឹងត្រូវស្លាប់។" យើងត្រូវតែទទួលស្គាល់ថា នោះជាការពិត។ យើងជឿថា ទ្រង់បានបង្ហាញវាដល់យើង ហើយយើងដឹងថាវាជាការពិត។

58 ឥឡូវនេះ យើងគ្រាន់តែយកកន្លែងមួយចំនួនដែលព្រះបានបញ្ជាក់ពីព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ចូរយើងយកឧទាហរណ៍នៅក្នុងថ្ងៃ—របស់ណូអេ។ ព្រះបានមានបន្ទូលទៅណូអេនូវសារមួយដែលពិតជាមិនមានវិទ្យាសាស្ត្រនិងមិនគួរឱ្យជឿ។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចជឿបានទេ។ វាមិនដែលមានភ្លៀងធ្លាក់មកលើផែនដីទេ។ អត់ទាំងវិទ្យាសាស្ត្រ!

59 ប្រហែលជាពួកគេជាសម័យវិទ្យាសាស្ត្រធំជាងយើងឥឡូវនេះ ដោយសារតែពួកគេបានសាងសង់ពីរ៉ាមីត និងសត្វពាហនៈមានស្លាបជាដើម នៅសម័យនោះ ដែលយើងមិនអាចសាងសង់ឥឡូវនេះបាន។ ពួកគេបានស្គាល់ថាមពលមួយប្រភេទ នៃថាមពលមេកានិច ប្រហែលជាអាតូមិច ឬអ្វីមួយ ថាគេអាចលើកផ្ទាំងថ្មធំៗទាំងនោះ ដែលយើងមិនអាចធ្វើបាននៅថ្ងៃនេះ។ ប៉ុន្តែពួកគេបានធ្វើរឿងវិទ្យាសាស្ត្រដ៏អស្ចារ្យ។ ពួកវាមានរបស់ម្យ៉ាងដែលពួកគេអាចបន្សាបរាងកាយដើម្បីធ្វើឱ្យវាមើលទៅមានលក្ខណៈធម្មជាតិរាប់រយឆ្នាំ។ យើងបានបាត់បង់សិល្បៈនោះ។

60 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "ដូចនៅជំនាន់លោកណូអេដែរ ពេលបុត្រមនុស្សនឹងមកដល់។" ហើយយើងដឹងថាយើងត្រូវចូលទៅក្នុងយុគសម័យវិទ្យាសាស្ត្រដ៏អស្ចារ្យមួយទៀត។

61 ហើយឥឡូវនេះ សារដែលណូអេមានគឺផ្ទុយពីជំនឿនៅថ្ងៃនោះខ្លាំងណាស់នៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ ហើយវាក៏ផ្ទុយស្រឡះពីការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រផងដែរ។ ប៉ុន្តែព្រះបានបង្ហាញព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ថាជាការពិត។ ព្រះបានបញ្ជាក់ថាអ្វីដែលហោរានោះបាននិយាយគឺជាការពិត។

62 យើងក៏នឹងយករឿងមួយទៀតសម្រាប់មួយភ្លែត។ អ័ប្រាហាំគឺជាហោរាម្នាក់ទៀតរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលព្រះបន្ទូលបានមកដល់គាត់។ រួចប្រាប់គាត់ថាកាលគាត់មានអាយុចិតសិបប្រាំឆ្នាំ ហើយសារ៉ាមានអាយុហុកសិបប្រាំឆ្នាំ ថាគាត់នឹងមានកូនដោយសារ៉ា។ ឥឡូវនេះ នោះពិតជាភ្ញាក់ផ្អើលសម្រាប់អ្នកមិនជឿ។ តើអ្នកអាចស្រមៃបានទេថា ថ្ងៃនេះមានរឿងបែបនេះកើតឡើងទេ សូម្បីតែក្នុងសម័យនេះ ជាមួយនឹងសមិទ្ធផលវិទ្យាសាស្ត្រទាំងអស់របស់យើង និងទារកដែលបៅទឹកដោះគោទាំងអស់នេះ ដែលពួកគេនិយាយ និងផ្សេងៗទៀត? ប៉ុន្តែស្ត្រីចំណាស់ម្នាក់នេះមានអាយុហុកសិបប្រាំឆ្នាំ និងបុរសចំណាស់ម្នាក់អាយុចិតសិបប្រាំឆ្នាំ ប៉ុន្តែ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់បានមកដល់លោកអ័ប្រាហាំ ហើយប្រាប់លោកថា ការនេះនឹងកើតឡើង។ ហើយអ័ប្រាហាំបានជឿព្រះ។ ឥឡូវនេះ មិនថាព្រះទ្រង់មានបន្ទូលច្រើនប៉ុណ្ណា ហើយជាការពិតប៉ុណ្ណាក៏ដោយ អ័ប្រាហាំត្រូវជឿនូវអ្វីដែលព្រះមានបន្ទូល ដើម្បីធ្វើវាបាន។ ឥឡូវនេះ រកមើលពីរបៀបដែលបុរសនោះត្រូវបានសាកល្បង ជាមួយនឹងទីបន្ទាល់របស់គាត់ ដែលគាត់បានជឿ។

63 បុរសដដែលដែលបានសារភាពនោះ គាត់ជឿព្រះ គាត់ជាមនុស្សដូចអ្នកអង្គុយនៅទីនេះយប់នេះ។ យើងនៅតែជឿព្រះ។ យើងត្រូវតែជឿព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺជាសេចក្តីពិត។ ហើយទ្រង់នឹងបង្ហាញវាថា វាគឺជាសេចក្តីពិត ប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែជឿវា។

64 ឥឡូវនេះ សូមក្រឡេកមើលឧបសគ្គដែលអ័ប្រាហាំមាន។ រឿងដំបូងគឺអាយុរបស់គាត់គឺចិតសិបប្រាំឆ្នាំ ហើយសារ៉ាមានអាយុហុកសិបប្រាំ។ នាងបានឆ្លងកាត់ការផ្លាស់ប្តូរនៃជីវិត អស់រដូវ។ គ្មានការសង្ស័យទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលវាបានឈប់ជាច្រើនឆ្នាំមុន។ គាត់បានរស់នៅជាមួយនាងជាប្រពន្ធ។ វាជាប្អូនស្រី

ពាក់កណ្ដាលរបស់គាត់ ប្រហែលជាបានយកនាងនៅពេលនាងនៅក្មេងនៅឡើយ ហើយបានរៀបការជាមួយនាង។ ហើយគាត់មិនមានកូនទេ។ នាងពិតជាគ្មានកូន។ ហើយឥឡូវនេះយើងរកឃើញថា ដើម្បីធ្វើបែបនេះ គាត់ត្រូវញែកខ្លួនគាត់ចេញពីប្រជាជនទាំងអស់ដែលមិនជឿ ដើម្បីធ្វើឱ្យវាកើតឡើង។

65 ខ្ញុំមិនចង់និយាយថា អ្នកត្រូវបំបែកខ្លួនឯងពីមនុស្សទេ។ ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវញែកខ្លួនអ្នកចេញពីការនិយាយដើមនៃការមិនជឿទាំងអស់ ហើយនៅឲ្យឆ្ងាយពីរឿងនោះ។ នៅពេលដែលមនុស្សនិយាយថា "អូ រឿងទាំងនោះមិនកើតឡើងទេ! នេះជាក្រុមមនុស្សឆ្កួត! អត់មានរឿងអីកើតឡើងទេ" គ្រាន់តែបិទត្រចៀកហើយដើរចេញ។ កុំយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះវា។

66 ព្រះគម្ពីរបាននិយាយដូច្នេះ "លោកអ័ប្រាហាំមិនងឿងឆ្ងល់នឹងការសន្យារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយសារការមិនជឿទេ។ ប៉ុន្តែគាត់មានកម្លាំង ហើយសរសើរតម្កើងព្រះ។" ឈ្មោះរបស់គាត់ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរពីអាប់រ៉ាមទៅជាអ័ប្រាហាំ ការប្តូរឈ្មោះរបស់គាត់បានធ្វើឱ្យឈ្មោះរបស់គាត់ក្លាយជា "បិតានៃជាតិសាសន៍។" តើអ្នកអាចស្រមៃមើលបុរសម្នាក់ដែលរស់នៅជាមួយប្រពន្ធដែលជាទីស្រឡាញ់របស់គាត់ដែលគាត់បានរស់នៅជាមួយនាងអស់រយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំមកនេះ ហើយឥឡូវនេះនៅកន្លែងណាមួយដែលមានអាយុប៉ែតសិបឆ្នាំហើយប្រពន្ធរបស់គាត់អាយុចិតសិបឆ្នាំ។ ហើយដោយមិនមានកូនសូម្បីតែមួយឬក្តីសង្ឃឹមថាអាចមានកូនណាមួយនៅឡើយទេ បានអះអាងថាគាត់ជា "បិតានៃជាតិសាសន៍។" តើអ្នកអាចស្រមៃមើលថាការរិះគន់របស់អ្នកដែលបានឆ្លងកាត់នឹងនិយាយយ៉ាងម៉េច "ព្រះបិតានៃប្រជាជាតិទាំងឡាយ ឥឡូវនេះ តើអ្នកមានកូនប៉ុន្មាននាក់?" ហើយរាល់ការរិះគន់គាត់ត្រូវតែឆ្លងកាត់!

67 ប៉ុន្តែអ័ប្រាហាំមិនបានទ្រុឌទ្រោមនៅកន្លែងណា ដោយសារការមិនជឿឡើយ។ គាត់ជឿថាព្រះជាម្ចាស់អាចធ្វើតាមអ្វីដែលទ្រង់បានសន្យា។ ថាព្រះជាម្ចាស់នឹងបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ មិនថាវាត្រូវចំណាយពេលយូរប៉ុណ្ណានោះទេ។ ប៉ុន្តែជំនួសឱ្យការចុះខ្សោយរាល់ពេល ដូចជាយើងងាយនឹងជួប គាត់កាន់តែរឹងមាំគ្រប់ពេល។ "ប្រសិនបើវាមិនបានកើតឡើងនៅថ្ងៃនេះទេ ថ្ងៃស្អែកវានឹងមានការអស្ចារ្យជាងនេះ ព្រោះវាកាន់តែចាស់ទៅមួយថ្ងៃទៀត។" នោះគឺជាព្រះ

នោះជាព្រះនៅក្នុងអ័ប្រាហាំ ត្បិតគាត់ដឹងថាព្រះបានបង្ហាញពីព្រះបន្ទូលទាំងអស់របស់ទ្រង់ដូច្នេះ។

ប្រសិនបើកូនរបស់ទ្រង់នឹងទទួលយកតែព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដូច្នេះទ្រង់អាចបញ្ជាក់វាដោយសារអ្នក! នោះជាវិធីតែមួយគត់ដែលទ្រង់អាចបញ្ជាក់ពីព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

ទ្រង់មិនបង្ហាញវាដល់អ្នកមិនជឿទេ។ ពួកគេមិនអាចត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញទេ ពួកគេជាអ្នកមិនជឿ។ ប៉ុន្តែ វាមិនមែនសម្រាប់អ្នកមិនជឿទេ។ វាមិនមែនសម្រាប់អ្នកមិនជឿទេ។

68 វាគឺសម្រាប់គាត់ដែលជឿ។ ហើយប្រសិនបើទ្រង់អាចរកឃើញនរណាម្នាក់ដែលនឹងជឿព្រះបន្ទូលទ្រង់ នោះទ្រង់នឹងបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលទ្រង់ដោយសារអ្នកនោះ។ ហើយជួនកាលជំងឺ និងរឿងរ៉ាវកើតឡើងចំពោះយើងតាមរបៀបនោះដែលព្រះអាចបង្ហាញអង្គទ្រង់បាន។

តើអ្នកនឹកឃើញបុរសខ្វាក់ភ្នែកដែលព្រះយេស៊ូវបានរកឃើញទេ? ពួកគេថា "អ្នកណាជាអ្នកធ្វើបាប គាត់ ឬឪពុកគាត់ឬម្ដាយគាត់?"

69 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ក៏មិនមែន នៅក្នុងករណីណាមួយដែរ ប៉ុន្តែដើម្បីឲ្យកិច្ចការរបស់ព្រះអាចត្រូវបានគេស្គាល់។" ឃើញទេ វាបានកើតឡើងចំពោះក្មេងប្រុសនោះ ដើម្បីឲ្យព្រះយេស៊ូវអាចត្រូវបានគេលើកតម្កើង។ ពេលខ្លះជំងឺមិនមែនជាបណ្ដាសាទេ វាជាពរជ័យ ថាយើងអាចភ្ជាប់សេចក្ដីជំនឿរបស់យើងនៅទីនោះ ហើយហៅរបស់ទាំងនោះដែលមិនមែនដូចជាវាមានប្រយោជន៍។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ ហើយទ្រង់នឹងបញ្ជាក់ដូច្នោះដែរ ប្រសិនបើអ្នកមិនចុះខ្សោយក្រោមការសាកល្បង។

70 ទ្រង់អាចបញ្ជាក់ពីយ៉ូប ក្នុងពេលមួយ ថាគាត់នឹងមិនដាក់បណ្ដាសារទ្រង់ឡើយ។ សូមមើលការសាកល្បងដែលយ៉ូបបានឆ្លងកាត់។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងថ្គាមនៃការស្លាប់ គាត់នៅតែនិយាយថា "ព្រ ះអម្ចាស់បានប្រទានមក ព្រ ះអម្ចាស់ដកយកវិញ សូមសរសើរតំកើងព្រ ះនាមព្រ ះអម្ចាស់!" គាត់ប្រាកដជាជឿ។ ព្រះបានបង្ហាញព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដល់យ៉ូប។ ទ្រង់បានបង្ហាញវាដល់អ័ប្រាហាំ។ ទ្រង់បានបង្ហាញវាដូច្នេះ។

71 ទ្រង់ក៏បានបង្ហាញវាដោយលោកម៉ូសេដែរ។ ហើយនៅពេលដែលលោកម៉ូសេ នៅពេលដែលមានការលំបាកយ៉ាងខ្លាំងប្រឆាំងនឹងគាត់ ម៉ូសេមានវានៅក្នុងចិត្ត របស់គាត់ ប្រហែល ដើម្បីជាអ្នករំដោះ ម្ដាយរបស់គាត់ប្រហែលជាបានប្រាប់គាត់ ថាគាត់បានកើតជាកូនត្រឹមត្រូវ។ នាង—នាងជាគ្រូបង្ហាត់របស់គាត់ដែលបាន ចិញ្ចឹមគាត់ឡើងនៅក្នុងវាំងរបស់ផារ៉ោន ច្បាស់ជាបានប្រាប់គាត់ថា "កូនអើយ យើងបានអធិស្ឋានសុំឲ្យយើងបានរំដោះឲ្យរួច ហើយយើងជឿថាអ្នកជាកូននោះ ដែលព្រះនឹងប្រើដើម្បីរំដោះ។" ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលគាត់...

72 ឃើញទេ គាត់បានឡើងមក ហើយក្លាយជា—កូនស្រីរបស់ផារ៉ោន ហើយ យើងដឹងថាគាត់នឹងឡើងស្នងរាជ្យ។ ហេតុអ្វី គ្មានការសង្ស័យក្នុងចិត្តរបស់ ពួកគេថា គាត់នឹងក្លាយជាផារ៉ោនបន្ទាប់ "ហើយនោះជារបៀបដែលគាត់ នឹងរំដោះប្រជាជន ដោយធ្វើជាផារ៉ោនបន្ទាប់។" ប៉ុន្តែព្រះមាន...ប្រសិនបើវា នឹងក្លាយជាដូច្នេះ នោះគាត់នឹងធ្វើវាតាមរយៈសម្ភារៈមួយ តាមរយៈ ក—ក —សកម្មភាពនយោបាយ។ ប៉ុន្តែ ព្រះមិនតែងតែធ្វើដូច្នេះទេ។

73 ព្រះមានវិធីផ្ទាល់ខ្លួនដើម្បីធ្វើការ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថាទ្រង់នឹង "នាំពួកគេ ចេញ។" ទ្រង់បានប្រាប់អ័ប្រាហាំថា "បន្ទាប់ពីបួនរយឆ្នាំ។" ទ្រង់នឹង "នាំពួកគេ ចេញដោយដៃដ៏ខ្លាំងក្លា" ទ្រង់នឹង "បង្ហាញសញ្ញានិងភាពអស្ចារ្យ។" ដូច្នេះគាត់ មិនអាចធ្វើបែបនោះបានទេ ដូច្នេះអ័ប្រា...យើងដឹងថាអ័ប្រាហាំបានជឿព្រះ ហើយ ឥឡូវនេះគឺម៉ូសេដែលជឿព្រះ។

74 លោកម៉ូសេបានមើលទៅក្រៅបង្អួចដែលផារ៉ោនបានធ្វើ គាត់ក៏ឃើញ ប្រជាជនដដែល។ ព្រះចៅផារ៉ោនបានមើលមកលើពួកគេ ដូចជា "មនុស្សដែល ត្រូវបណ្ដាសា ជាមនុស្សដែលគ្មានអ្វីក្រៅតែពីក្រុមនៃអ្នកជ្រុលនិយមសម្រាប់ព្រះ អ្នកខ្លះបោះបង់ចោលព្រះនៅកន្លែងណាមួយ ដែលពួកគេមិនដឹងអំពីអ្វីទាំងអស់។ ការបង្ហាញដែលមើលមិនឃើញមួយចំនួនដែលពួកគេអធិស្ឋានសុំ គឺគ្មានអ្វីសោះ ចំពោះវា។ ពួកគេជាអ្នកនិយមជ្រុល។ ហើយពួកគេគឺជាទាសករមួយក្រុម។ ហើយ ព្រះរបស់ពួកគេបានទុកឱ្យពួកគេធ្វើជាទាសករ បង្ហាញថាទ្រង់មិនមែនជាព្រះ ទេ។"

75 ហើយនៅកណ្ដាលនៃរឿងទាំងមូល ទ្រង់បានលើកបុរសនោះឡើង។ ព្រះទ្រង់ ធ្វើអ្វីៗក្នុងវិធីដ៏ប្លែកបែបនេះ ដោយស្ថិតនៅក្រោមវា។ មិនមែនជាសាវ័ក មិនមែន

ជាគ្រូ មិនមែនជាសង្ឃ មិនមែនជាអ្នកបរិសុទ្ធរបស់ខ្លួនឡើយ។ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែជាមនុស្សធម្មតាម្នាក់កើតមកដើម្បីការងារនោះ។ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានហៅគាត់ឱ្យធ្វើជាហោរារបស់ទ្រង់ ហើយបានចាត់គាត់ទៅទីនោះ។ ហើយគ្មានអ្វីនៅក្នុងដៃរបស់គាត់ទេ លើកលែងតែដំបងឈើ ដើម្បីប្រឈមមុខនឹងកងទ័ព គ្រឿងយន្តដែលបានសញ្ជ័យលោកិយទាំងមូល។ ប៉ុន្តែ ដោយដំបងនោះនៅក្នុងដៃ ដូចជាព្រះបានប្រាប់គាត់ឲ្យកាន់ដំបងនោះនៅដៃគាត់ ហើយគាត់នឹងរំដោះអ៊ីស្រាអែល គាត់ក៏ចុះទៅធ្វើព្រោះព្រះជាម្ចាស់សន្យា។ តើគាត់នឹងធ្វើវាដោយរបៀបណា? "ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក។"

គាត់បាននិយាយថា "សូមបង្ហាញសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គមកទូលបង្គំ។ ខ្ញុំនិយាយយឺត។ ខ្ញុំមិនអាចនិយាយត្រូវទេ។ ហើយខ្ញុំ..." គាត់មានលេសមួយលាន។

76 ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក។" ហើយនោះជាអ្វីទាំងអស់ដែលវាត្រូវការ។ គាត់បានទៅដោយទទួលយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ទោះបីជាកិច្ចការនោះមើលទៅគ្រោះថ្នាក់យ៉ាងណាក៏ដោយ ម៉ូសេបានបន្តជឿព្រះ។ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ តាមរយៈលោកម៉ូសេ ថាជាសេចក្តីពិត។ ដោយសារតែទោះជាមានអ្វីកើតឡើងយ៉ាងណាក៏ដោយ ម៉ូសេបាននៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូល។ នៅក្នុងពេលវេលានៃការធ្វើដំណើរ...

77 ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់គេចុះនៅស្រុកអេស៊ីបដែរថា ទ្រង់នឹងរំដោះគេ "ចូលទៅក្នុងស្រុកសន្យា ជាដីល្អពោរពេញដោយទឹកដោះ និងទឹកឃ្មុំ។" ហើយវាពិតជានៅទីនោះ។ ពួកគេមិនដឹងថានៅទីនោះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "វានៅទីនោះ ហើយខ្ញុំបានឱ្យវាទៅអ្នក។ វាជារបស់អ្នករួចហើយ គ្រាន់តែទៅទាមទារវា!"

78 ហើយនៅទីរហោស្ថាន នៅពេលដែលពួកគេជាច្រើនចេញមករាំក្នុងព្រះវិញ្ញាណ នៅពេលដែលនាងម៉ារាមវាយស្គររាក់ បរិភោគនំម៉ាណាពីស្ថានសួគ៌ បានស្តាប់លោកម៉ូសេច្រៀងដោយព្រះវិញ្ញាណ។ មើលអព្ភូតហេតុ និងទីសំគាល់នានា។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវាមកដល់ការបង្ហាញមួយ ដើម្បីជឿព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទាំងមូល ការសន្យាទាំងអស់ ពួកគេបានបរាជ័យ។

មានតែពីរនាក់ប៉ុណ្ណោះដែលជឿវា គឺយ៉ូស្វេ និងកាលែប។ ហើយពួកគេបានយកមកវិញនូវភស្តុតាងដែលថាដីនោះល្អ។

79 ប៉ុន្តែ កាលៈទេសៈនោះជាអ្វីដែលរារាំងពួកគេ។ ដោយសារតែពួកគេបាននិយាយថា "យើងមិនអាចយកដីនោះបានទេ ដោយសារទីក្រុងរបស់ពួកគេមានជញ្ជាំង—របស់ពួកគេ—តំណាងរបស់ពួកគេនៅទីនោះ។ មិនមែនតំណាងរបស់ពួកគេទេ ប៉ុន្តែជារបស់ពួកគេ—មនុស្សរបស់ពួកគេគឺជាមនុស្សយក្សដ៏ធំ។ ហេតុអ្វីគឺយើងមើលទៅដូចសត្វកណ្តូប។"

80 យ៉ូស្វេ និង កាលែប មានប្រសាសន៍ថា "យើងលើសពីអាចយកវាបានទៅទៀត។" ហេតុអ្វី? ព្រះបានប្រទានវាដល់ពួកគេ ទោះបីយក្សនោះធំប៉ុណ្ណាក៏ដោយ។ ឧបសគ្គមិនមានន័យអ្វីសម្រាប់ពួកគេ។ ព្រះមានបន្ទូលដូច្នេះ! ហើយព្រះបានបង្ហាញវាដោយពួកគេ។ ពួកគេបានឆ្លងកាត់យកដីតាមព្រះបន្ទូល ពួកគេនឹងយកបាន។ ទ្រង់បានបង្ហាញវាដល់ពួកគេ។

81 ឥឡូវនេះពេលឡើងដល់ខែមេសា នៅពេលដែលទឹកកំពុងធ្លាក់ចុះពីលើភ្នំ លើផ្ទាំងទឹកកក ជាដើម ហើយមើលទៅដូចជាព្រះជាមេទ័ពដ៏កំសត់ ដើម្បីដឹកនាំទ័ពរបស់ទ្រង់ឡើងទៅកន្លែងមួយ ទ្រង់បានឲ្យគេខ្វាស់ចេញពីដែនដីសន្យា។ ហើយពេលដែលទ្រង់បានយកពួកគេមក ទ្រង់នឹងយកពួកគេមក វាជាខែដ៏លំបាកបំផុតនៃឆ្នាំ។ ខែដែលទឹកទន្លេយ័រដាន់ហូរពេញច្រាំងទន្លេ ហូរធ្លាក់ចូលស្រែ។ ហេតុអ្វីប្រសិនបើពួកគេចង់វាយលុក វាត្រូវតែជារដូវក្តៅ ដែលពួកគេអាចឆ្លងកាត់បាន។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានរង់ចាំរហូតដល់ទឹកជ្រៅ។ ទ្រង់ចូលចិត្តបង្ហាញថាទ្រង់ជាព្រះ។ ទ្រង់ចូលចិត្តបង្ហាញព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដោយមិនគិតពីអ្វីទាំងអស់។

82 មិនខ្វល់ថាគ្រូពេទ្យនិយាយអី "អ្នកកំពុងជិតស្លាប់ដោយជំងឺមហារីក។" នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់ដែលមនុស្សដឹង។ ប្រហែលជាទឹកជ្រៅហើយសម្រាប់អ្នកខ្លះយប់នេះ។ ប៉ុន្តែ ចូរចាំថា ព្រះបានសន្យា។ ព្រះរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយព្រះបង្ហាញព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ វាគឺជាការពិត។

83 ទ្រង់បានរង់ចាំរហូតដល់ទឹកឡើងភក់ រហូតដល់ជ្រៅឡើងលើលិចក្បាលជាដើម ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់បើកផ្លូវ។ ទ្រង់បានទៅមុនពួកគេ ហើយធ្វើជាផ្លូវ។

84 តើពួកគេនឹងចូលនៅក្រុងយេរីខូដោយរបៀបណា ពេលដែលវាត្រូវបានបិទទាំងអស់? យ៉ូស្វេឆ្ងល់។ គាត់បានដឹងថា ព្រះបានដឹកនាំគាត់រហូតដល់ចម្ងាយនោះ ជំហានបន្ទាប់ជាកិច្ចការរបស់ព្រះ។

85 ថ្ងៃមួយ នៅពេលដែលគាត់ចេញដើរជុំវិញជញ្ជាំង គាត់បានឃើញបុរសម្នាក់ឈរកាន់ដាវរបស់គាត់។ គាត់ទាញដាវទៅជួបបុរសនោះ គាត់និយាយថា "តើអ្នកជានរណា? តើអ្នកនៅខាងយើងឬអ្នកជាសត្រូវរបស់យើង?"

86 គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំជាមេទ័ពរបស់ព្រះអម្ចាស់។" ហើយទ្រង់បានប្រាប់គាត់ពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ តើគាត់នឹងផ្លុំត្រែហើយជញ្ជាំងរលំដោយរបៀបណា ដើម្បីឲ្យគេអាចឱ្យរទេះចំបាំងឆ្លងកាត់បាន? តើមានអ្វីទាក់ទងនឹងត្រែ?

87 ព្រះប្រើវិធីសាមញ្ញបែបនេះ។ វាគឺដូច្នេះ ភាពសាមញ្ញរបស់វា អ្វីដែលធ្វើឱ្យវាជាព្រះសម្រាប់ខ្ញុំ។ យើងតែងតែព្យាយាមស្វែងរកអ្វីដែលអស្ចារ្យ នឹងធ្វើអ្វីមួយ ឯព្រះ...អង្គការដ៏អស្ចារ្យមួយចំនួននឹងយករឿងទាំងស្រុងហើយជម្រះវាទាំងអស់។ នៅពេលដែល ព្រះជាម្ចាស់យកមនុស្សសាមញ្ញម្នាក់ គ្រាន់តែជាបុរសដែលទ្រង់អាចកាន់នៅព្រះហស្តរបស់ទ្រង់បាន ហើយទ្រង់នឹងបញ្ជាក់រាល់ព្រះបន្ទូលដែលទ្រង់មានបន្ទូល ដោយវា។ យកវិធីងាយៗតិចតួចបែបនេះ!

88 "បន្លឺសំឡេងត្រែ។" មិនជីកជញ្ជាំងទេ ប៉ុន្តែ "គ្រាន់តែបន្លឺសំឡេងត្រែ នោះជញ្ជាំងនឹងដួលរលំ។ ការផ្លុំត្រែនឹងផ្តួលរំលំជញ្ជាំង។" ល្ងង់យ៉ាងណាចំពោះចិត្តខាងសាច់ឈាម! ប៉ុន្តែ ព្រះបានបង្ហាញថាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺជាការពិត ដ្បិតជញ្ជាំងបានដួលរលំ មួយនៅពីលើម្ខាងទៀត។ ពួកគេឡើងទៅត្រង់ហើយចាប់យកក្រុងនោះ។

89 អូ ព្រះចូលចិត្តបង្ហាញខ្លួនឯងថាជាព្រះ! យ៉ូស្វេបានដឹងរឿងនោះ។ ថ្ងៃមួយហើយនៅពេលដែលគាត់ឈរនៅទីនោះ ភាពចម្លែកដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលមិនធ្លាប់មាន នៅខាងក្រៅនៃការសុគត ការបញ្ចុះសព និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ នៅពេលសត្រូវ...ទ្រង់បានកំចាត់ពួកគេ ហើយកងទ័ពផ្សេងៗនៅលើភ្នំ។ ទ្រង់បានឲ្យគេធ្វើដំណើរ ហើយព្រះអាទិត្យនឹងលិចចុះ។ អូ! ដល់ពេលហើយសម្រាប់ឧត្តមសេនីយ៍យ៉ូស្វេ!

90 ចូរចាំថា គាត់បានវាយលុកទឹកដីនោះ ដោយមិនមានមន្ទីរពេទ្យ គិលានុបដ្ឋាយិកា ក្រុមសង្គ្រោះបឋម ឬមានអ្នករបួស។ ប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលអាចយកឈ្នះវាបាន។ បាទ មែនហើយ។ ទ្រង់មិនដែលមានមន្ទីរពេទ្យ គ្មានគិលានុបដ្ឋាយិកា ហើយគាត់មិនដែលបាត់បង់មនុស្សណាម្នាក់ឡើយ ដរាបណា

ពួកគេដើរតាមឆន្ទៈ និងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ព្រះបានបញ្ជាក់ថាទ្រង់គង់ជាមួយនឹងពួកគេ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ សូមចំណាំឥឡូវនេះ។

91 ហើយយើងដឹងថាយ៉ូស្វេបានដឹង បើយប់ចូលមក នោះគេនឹងរអិលជើងទៅរកគ្នា ហើយ—ហើយប្រមូលផ្តុំគ្នាហើយបង្កើតកងទ័ពធំមួយទៀត ហើយគាត់នឹងមានពេលដ៏លំបាកជាមួយពួកគេនៅថ្ងៃបន្ទាប់។ គាត់មិនដឹងថាត្រូវធ្វើយ៉ាងណាទេ ដូច្នេះគាត់បានសម្លឹងទៅរកព្រះ។ គាត់ត្រូវការជំនួយ ហើយគាត់ត្រូវការព្រះអាទិត្យនោះដើម្បីឈរស្ងៀម។ ដូច្នេះគាត់គ្រាន់តែបញ្ជាព្រះអាទិត្យនោះឱ្យនៅស្ងៀមនិង...បាននិយាយថា "ព្រះច័ន្ទទៅព្យួរនៅលើអាហ្សាឡុង" កុំរើទាល់តែគាត់បញ្ជា។ ព្រះច័ន្ទនិងព្រះអាទិត្យបាននៅស្ងៀមអស់រយៈពេលម្ភៃបួនម៉ោង នៅពេលដែលលោកយ៉ូស្វេបានច្បាំងដណ្តើមយកជ័យជំនះលើសត្រូវ។ ដោយសារតែគាត់ធ្វើបានត្រឹមត្រូវនៅក្នុងជួរនៃកាតព្វកិច្ច។ គាត់មានសិទ្ធិធ្វើវាដោយសារគាត់ធ្វើតាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ។

92 ហើយដរាបណាអ្នកស្ថិតនៅក្នុងជួរនៃកាតព្វកិច្ច រក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះធ្វើតាមអ្វីដែលទ្រង់បានប្រាប់អ្នកឱ្យធ្វើ។ ការដើរតាមបញ្ជារបស់ព្រះ អ្នកមានសិទ្ធិនិយាយទៅកាន់ភ្នំនោះថា "រំកិលទៅ!"

93 ព្រះរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ "បើនិយាយទៅភ្នំនេះ 'ចូររើចេញទៅ' កុំសង្ស័យក្នុងចិត្ត ប៉ុន្តែ ចូរជឿថាអ្វីដែលអ្នកបាននិយាយនឹងកើតឡើង អ្នកអាចទទួលបាននូវអ្វីដែលអ្នកបានសូម។" ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលដូច្នេះនៅក្នុងម៉ាកុស ១១:២២។ នោះជាសេចក្តីពិត។ ខ្ញុំដឹងថានោះជាសេចក្តីពិត។ វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយនោះបញ្ជាក់ថាវាជាសេចក្តីពិត។ យើងគ្រាន់តែខ្លាចពេលខ្លះ។ យើងទៅដល់កន្លែងមួយ យើងខ្លាចទ្រង់មិនរក្សាព្រះបន្ទូលនោះ។ ទ្រង់នឹងរក្សាព្រះបន្ទូលនោះ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងធ្វើវា។ ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញថាជាការពិត។ ទ្រង់បានបង្ហាញវា។

94 ទំនាយរបស់អេសាយ ក្នុងពេលមួយ មានអ្វីដែលមិនធ្លាប់កើតឡើង មិនធ្លាប់មានពីមុនមក ហើយមិនដែលមានតាំងពីពេលនោះមក។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ស្ត្រីព្រហ្មចារីនឹងមានគភ៌។" តើអ្នកអាចស្រមៃមើលនារីម្នាក់ដោយមិនស្គាល់បុរសណាផងនឹងមានកូនបានទេ? អេសាយបាននិយាយថា "ស្ត្រីព្រហ្មចារីនឹងមានគភ៌។"

ហើយព្រះបានធ្វើឲ្យស្ត្រីព្រហ្មចារីមានគភ៌ ដើម្បីបញ្ជាក់ពីសេចក្តីពិតនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានបង្ហាញព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដោយព្រោះស្ត្រីព្រហ្មចារីមានគភ៌ ហើយនាងបានប្រសូតព្រះរាជបុត្រា។

95 ឥឡូវនេះ ព្រះបន្ទូលនោះបានក្លាយជាសាច់ឈាម សូមមើលអ្វីដែលវាបានធ្វើ។ នៅពេលដែលព្រះរាជបុត្រនោះបានយាងមក ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលផ្ទាល់។ "កាលដើមដំបូងគឺមានព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលគឺនៅជាមួយព្រះ ហើយព្រះបន្ទូលគឺជាព្រះ។ ហើយព្រះបន្ទូលបានកើតមកជាសាច់ឈាម ហើយគង់នៅក្នុងចំណោមពួកយើង។"

96 ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលដ៏មានព្រះជន្មរស់នោះ។ ទ្រង់បានបញ្ជាក់ថា ទ្រង់ជាព្រះបន្ទូលដ៏មានជីវិតនោះ។ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់គ្រូទាំងនោះនៅថ្ងៃនោះថា "តើអ្នកណាអាចចោ្ទលទោសខ្ញុំពីអំពើបាប?" *អំពើបាប* "ការមិនជឿ។" "តើអ្នកណាអាចប្រាប់ខ្ញុំថាខ្ញុំជាអ្នកមិនជឿ? គ្រប់ពាក្យដែលសរសេរពីខ្ញុំ ត្រូវបានសម្រេច។" ការព្យាករណ៍ប្រាំពីរចុងក្រោយនៃជីវិតរបស់ទ្រង់ត្រូវបានបំពេញក្នុងរយៈពេលប្រាំពីរម៉ោងចុងក្រោយ នៅលើឈើឆ្កាង។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងត្រូវបានសរសេរអំពីទ្រង់ត្រូវបានសម្រេច ពីព្រោះទ្រង់ជាព្រះបន្ទូល។ ទ្រង់បានបង្ហាញថាទ្រង់គឺជា។ ទ្រង់បានព្យាបាលអ្នកជំងឺ។ ទ្រង់បានប្រោសមនុស្សស្លាប់ឱ្យរស់ឡើងវិញ។ ទ្រង់បានឈ្នះសេចក្តីស្លាប់ នរក និងផ្នូរ។ ទ្រង់បានបង្ហាញថាទ្រង់ជាព្រះបន្ទូល។

សូមកត់សម្គាល់ករណីនេះនៅផ្ទះរបស់យ៉ៃរូស។ ទ្រង់គឺជា...ទ្រង់បានប្រាប់ពួកគេពីសេចក្តីពិត។ យើងឃើញទ្រង់ពេលទ្រង់ឆ្លងសមុទ្រ។ ទ្រង់ចូលមក។

97 មានស្ត្រីតូចម្នាក់ឡើងលើភ្នំ ដែលបានចំណាយប្រាក់ទាំងអស់ជាមួយនឹងគ្រូពេទ្យ។ គ្មានការងឿងឆ្ងល់ទេ គ្រូពេទ្យបានធ្វើអ្វីៗទាំងអស់ដែលពួកគេដឹងពីរបៀបធ្វើ ដើម្បីអោយស្ត្រីនោះបានជាសះស្បើយ។ ប្រហែលជាគ្រូពេទ្យជនជាតិហេព្រើរ ហើយនោះជាស្ត្រីជនជាតិហេព្រើរ ដូច្នេះពួកគេបានធ្វើអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីប្អូនស្រីរបស់ពួកគេ។ ទោះបីជាពួកគេគ្មានអ្វីអាចបញ្ឈប់បញ្ហាឈាមនេះបានក៏ដោយ ប្រហែលជា ពេលអស់រដូវ ហើយឈាមរបស់នាងបានហូររហូតដល់នាង... នាងតូចខ្សោយណាស់ នាងស្ទើរតែមិនអាចដើរបានទៀត។ ហើយនាងបានឮអំពីព្រះយេស៊ូវ។ ហើយពេលឃើញទូកតូចរុញចូលទៅក្នុងដើមត្រែង នាងក៏ចុះទៅរក។

98 អ្នករិះគន់ទ្រង់ជាច្រើនឈរនៅទីនោះ។ ហើយទ្រង់មិនរួចផុតពីការរិះគន់ដូចសព្វថ្ងៃនេះទេ។ ប្រសិនបើពួកគេបានដឹងថាទ្រង់ជានរណា ពួកគេនឹងមិនត្រូវបានគេរិះគន់ទ្រង់ឡើយ។ ប៉ុន្តែពួកគេជាអ្នករិះគន់ទ្រង់ព្រោះពួកគេមិនដឹងថាទ្រង់ជានរណា។

ហើយនោះជាវិធីជាមួយសារថ្ងៃនេះ មនុស្សប្រុសស្រីល្អៗជាច្រើនរិះគន់រឿងនេះព្រោះមិនដឹងថាវាជាអ្វី។

99 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "បើអ្នកបានស្គាល់ម៉ូសេ អ្នកនឹងស្គាល់ខ្ញុំ។ លោកម៉ូសេបាននិយាយអំពីខ្ញុំ។ បុរសអស្ចារ្យជាច្រើនប្រាថ្នាចង់ឃើញថ្ងៃនេះ។ បើខ្ញុំមិនធ្វើកិច្ចការរបស់ព្រះវរបិតាទេ នោះកុំជឿខ្ញុំឡើយ។ ខ្ញុំមានសាក្សីធំណាស់" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ជាងលោកយ៉ូហានចំពោះកិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ នោះបញ្ជាក់ថាព្រះបិតាគង់នៅជាមួយខ្ញុំ។" ទ្រង់មានកិច្ចការធំជាងនេះ ពីព្រោះទ្រង់បានកំណត់អត្តសញ្ញាណ។ យ៉ូហានក៏ត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាសំឡេងមនុស្សម្នាក់ស្រែកនៅទីរហោស្ថាន។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលទ្រង់យាងមក ទ្រង់គឺជាហោរាដែលលោកម៉ូសេបាននិយាយថានឹងត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ។

ដូចខ្ញុំបាននិយាយកាលពីយប់មិញថា ទ្រង់យាងមកបីនាម។ ព្រះនាមនៃព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ជាបុត្រមនុស្ស និងជាបុត្ររបស់ព្រះបាទដាវីឌ។

100 នៅពេលដែលទ្រង់នៅលើផែនដីនេះ ជាលើកដំបូង ទ្រង់គឺជាកូនមនុស្ស។ ទ្រង់មិនអាចជាព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះនៅពេលនោះបានទេ។ ទ្រង់មិនដែលអះអាងថាជាបុត្រាទេ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់គឺជា "កូនមនុស្ស។" នៅពេលដែលនរណាម្នាក់សួរទ្រង់ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកឃើញកូនមនុស្ស។ កូនមនុស្ស។" ឥឡូវនេះ "កូនមនុស្ស" គឺជា*ហោរា*។ ទ្រង់ត្រូវតែមកតាមរបៀបនោះ ពីព្រោះបទគម្ពីរ ទ្រង់មិនអាចមកផ្ទុយនឹងបទគម្ពីរបានទេ។

101 នោះហើយជាមូលហេតុ ដែលថ្ងៃនេះ គឺ—សាររបស់យើងនៃម៉ោងនេះមិនអាចមកតាមរយៈអ្នកទេវវិទ្យានិងអ្នកខាងទ្រឹស្ដីទេ វាត្រូវតែត្រឡប់ទៅរករឿងដដែលដែលវាបានសន្យាថានឹងធ្វើ។ វាត្រូវតែជាវិធីនោះ។

102 ដូច្នេះ យើងឃើញថា នៅក្នុងបុរសនេះ ទ្រង់ត្រូវតែជាហោរា។ មិនមែនជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះនៅទីនោះទេ ទ្រង់ត្រូវតែជាកូនមនុស្ស។ ព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់ផ្ទាល់

ហៅហោរា យេរេមា និងពួកគេថា "កូនមនុស្ស។" "ពេលឃើញកូនមនុស្ស..." "តើកូនមនុស្សជានរណា?" ពួកគេបានបន្តសួរ។

103 បន្ទាប់មក ទ្រង់បានបម្រើមុខងាររបស់ទ្រង់ជាកូនមនុស្ស។ បន្ទាប់មក ទ្រង់បានបម្រើមុខងាររបស់ទ្រង់ក្នុងនាមជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ព្រះជាព្រះវិញ្ញាណ ហើយពេលនេះទ្រង់បានបម្រើតាមសម័យក្រុមជំនុំ ក្នុងនាមជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ឥឡូវនេះ នៅក្នុងសហស្សវត្សរ៍ ទ្រង់នឹងក្លាយជាព្រះរាជបុត្រារបស់ដាវីឌ នៅពេលដែលទ្រង់គង់លើបល្ល័ង្ករបស់ដាវីឌ។ ទ្រង់នឹងគ្រងរាជ្យជាបុត្ររបស់ព្រះបាទដាវីឌ។ បុត្រមនុស្ស ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះបាទដាវីឌ ហើយជាបុរសដូចគ្នាគ្រប់ពេលវេលា។

104 ដូចជាព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ជាមុខងាររបស់ព្រះ។ ទ្រង់គឺជាព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា បន្ទាប់មកទ្រង់បានក្លាយជាព្រះជាព្រះរាជបុត្រា ឥឡូវនេះទ្រង់គឺជាព្រះដ៏ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ មិនមែនព្រះបីទេ ព្រះតែមួយ ការបង្ហាញបី លក្ខណៈបីនៃព្រះតែមួយ។

ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញ ហើយនៅក្នុងម៉ោងនេះដែលយើងកំពុងរស់នៅ ព្រះជាម្ចាស់រក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដូចទ្រង់បានធ្វើនៅពេលនោះ។

105 យើងដឹងថាទ្រង់យាងកាត់សមុទ្រ។ ស្ត្រីម្នាក់នេះបានជឿលើទ្រង់ មានអ្វីមួយនៅក្នុងខ្លួននាងចាប់ផ្តើមធ្ងន់។ នាងគ្មានបទគម្ពីរសម្រាប់វាទេ គ្មានបទគម្ពីរដូចជាយ៉ូស្វេបានបញ្ជាបញ្ឈប់ព្រះអាទិត្យឡើយ ប៉ុន្តែ នាងជឿក្នុងចិត្តថា ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ដូច្នេះនាងបាននិយាយថា "បើខ្ញុំអាចពាល់តែសម្លៀកបំពាក់របស់ទ្រង់ នោះខ្ញុំនឹងបានជា។" ដូច្នេះ នាងបានសង្កត់លើហ្វូងមនុស្សរហូតដល់នាងពាល់ព្រះពស្ត្ររបស់ទ្រង់ ហើយបញ្ហាឈាមក៏ឈប់ហូរ។

106 ឥឡូវនេះ ទ្រង់បានមើលទៅលើអ្នកស្តាប់ ដើម្បីដឹងថាអ្នកណាពាល់ទ្រង់។ គ្មានការសង្ស័យទេ មាននរណាម្នាក់។ ទ្រង់បានឈប់។ មនុស្សទាំងអស់នាំគ្នាមកជុំគ្នា អ្នកខ្លះសើចចំអកដាក់ព្រះអង្គ អ្នកខ្លះសើចចំអកដាក់ព្រះអង្គ បូជាចារ្យឈរសួរព្រះអង្គ និងពួកបព្វជិតជាដើម។ ប៉ុន្តែ មានអ្នកខ្លះជឿលើទ្រង់។ ហើយមួយសន្ទុះក្រោយមក ទ្រង់ក៏ឈប់ រំពេចនោះក៏បែរមកវិញ ហើយមានបន្ទូលថា "អ្នកណាប៉ះខ្ញុំ?"

107 ពួកគេខ្លះបាននិយាយថា "ហេតុអីលោកគ្រូ!" ខ្ញុំជឿថា ពេត្រុសបាននិយាយ "ហេតុអ្វី ព្រោះមានហ្វូងមនុស្សទាំងមូលកំពុងចោមរោមទ្រង់។ ហេតុអ្វី? មិន 'ប៉ះ' ទ្រង់បាន? ហេតុអ្វី ព្រោះអ្នកគ្រប់គ្នាកំពុងប៉ះទ្រង់!"

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ប៉ុន្តែខ្ញុំយល់ឃើញថា អំណាចបានបាត់ពីខ្ញុំ។" ទ្រង់ខ្សោយ។ វាគឺជាប្រភេទផ្សេងគ្នានៃការប៉ះ។

108 បើអ្នកឃើញតែប៉ុណ្ណឹង បងប្អូនអើយ! ប្រសិនបើអ្នកអាចប៉ះទ្រង់ដោយការប៉ះជាក់លាក់នោះ! អូ មនុស្សឈឺ ខ្ញុំកំពុងរៀបចំដើម្បីអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកគ្រាន់តែពីរបីនាទីប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គ្មានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធលើសពីអ្វីដែលអ្នកមាននៅទីនោះទេ បុរសទាំងនេះបានមកទីនេះ។ មានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដូចគ្នា ប៉ុន្តែវាជាបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ហើយប្រសិនបើអ្នកនឹងជឿថា ដើម្បីក្លាយជាបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ នៃការអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ ហើយដាក់ដៃលើពួកគេ ហើយបណ្តេញវិញ្ញាណអាក្រក់ នោះការសន្យាដែលទ្រង់បានថែង នោះនឹងក្លាយជារឿងដដែលដែលនឹងកើតឡើងលើអ្នករាល់គ្នា។ អ្នកនឹងទទួលបានអ្វីដែលអ្នកសុំ ប្រសិនបើអ្នកអាចជឿបាន។

"តើអ្នកជឿថាខ្ញុំអាចធ្វើបានទេ?" បើបាននិយាយទៅព្រះយេស៊ូវ។

109 "បាទ ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំជឿ" បុរសដែលមានកូនដែលមានជំងឺឆ្កួតជ្រូកបាននិយាយថា "ខ្ញុំជឿថាទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដែលនឹងត្រូវយាងមកក្នុងពិភពលោក។" ឥឡូវនេះ យើងដឹងហើយថា វាអាចយកតែអាកប្បកិរិយានោះដើម្បីនាំមកនូវលទ្ធផល។

110 ឥឡូវនេះ ចូរយើងគិតពីទ្រង់មួយភ្លែត នៅទីនេះទ្រង់កំពុងនៅលើផ្លូវរបស់ទ្រង់។ បូជាចារ្យតូចម្នាក់បានចុះមក ដោយមិនសង្ស័យ ប៉ុន្តែមិត្តតូចនោះជាអ្នកជឿក្នុងបន្ទាត់ព្រំដែន។

111 មានពួកគេច្រើនណាស់នៅក្នុងពិភពលោកសព្វថ្ងៃនេះ ជាអ្នកជឿតិចតួចនៅលើបន្ទាត់ព្រំដែន។ ពួកគេចង់ជឿការនោះ។ ពួកគេចង់ជឿថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានពិត។ ពួកគេចង់ជឿថានេះជាទង្វើរបស់សាវ័ក ដូចព្រះបានសន្យានៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ទ្រង់នឹងបង្ហូរព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់។ យើង...គាត់ចង់ជឿលើម៉ាឡាគី៤ ដែលទ្រង់បានសន្យានៅគ្រាចុងក្រោយបង្អស់—ជំនឿពេនទីកុស្តដើមនឹងត្រូវបានស្តារឡើងវិញ—ទៅក្រុមជំនុំម្តងទៀត។

112 ម៉ាឡាគី ៤អះអាង។ "មើល អញនឹងចាត់អេលីយ៉ាទៅឯឯងនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់" ត្រូវហើយ "ហើយគាត់នឹងស្តារជំនឿរបស់កូនត្រឡប់មកកាន់ឪពុកម្តងទៀត" ឃើញទេ "ជំនឿរបស់ឪពុកចំពោះកូនផងដែរ។" ឃើញទេ វាត្រូវតែមាន។

អ្នកនិយាយថា "នោះគឺជាយ៉ូហានបាទីស្ទ។" ទេ អត់ទេ។

113 យ៉ូហានបាទីស្ទគឺជាម៉ាឡាគី៣។ ហ្នឹងហើយ។ ម៉ាថាយ ១១ ក៏ចឹងដែរ "បើអ្នកអាចទទួលបាន នេះគឺជាអ្នកដែលគេបានចែងថា 'មើលចុះ ខ្ញុំចាត់ទូតរបស់ខ្ញុំទៅមុនខ្ញុំ។'" វាគឺជាអេលីយ៉ា។ ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថាវាមែន។ ប៉ុន្តែមិនមែនអេលីយ៉ានៃម៉ាឡាគី៤ ទាល់តែសោះ។

114 ដោយសារតែ "ភ្លាមៗបន្ទាប់ពីសារនោះ ផែនដីនឹងត្រូវឆេះដោយភ្លើង ហើយមនុស្សសុចរិតដើរទៅលើផេះរបស់មនុស្សអាក្រក់។" ដូច្នេះ វាមិនដែលកើតឡើងក្នុងសម័យយ៉ូហានទេ។ យើងត្រូវតែមានសារត្រឡប់មកវិញ ហើយនាំមនុស្សចេញពីលក្ខខណ្ឌនិកាយទាំងអស់នេះ ត្រលប់ទៅជំនឿពេនទីកុស្តដើម។ ហើយយើងកំពុងមើលឃើញថាវាបានកើតឡើង វាកំពុងបំពេញបទគម្ពីរដែលត្រូវកើតឡើង។ បទគម្ពីរទាំងអស់ត្រូវតែបំពេញ។ តើយើងអាចដាក់ពាក្យបានប៉ុន្មានទៀត វានឹងចំណាយពេលយូរជាងពេលខ្ញុំឥឡូវនេះ ដើម្បីបង្ហាញ ប៉ុន្តែអ្នកយល់ថារឿងទាំងនេះវាត្រូវតែកើតឡើងដូចនេះ ដល់កូនចៅរបស់អ័ប្រាហាំ ដូចទ្រង់បានសន្យា។

115 យើងឃើញព្រះយេស៊ូវយាងឡើងឥឡូវនេះ ដើម្បីប្រោសក្មេងស្រីតូចនោះ។ ពីព្រោះ ឪពុក ជាអ្នកជឿលើបន្ទាត់ព្រំដែន មានអ្វីម្យ៉ាងមកដល់កន្លែងដែលគាត់ត្រូវស្គាល់ព្រះយេស៊ូវ។ ដូច្នេះ គ្រូពេទ្យបានបោះបង់នាងចោល។ ហើយគាត់បានពាក់មួកខ្មៅតូចរបស់គាត់ ហើយចុះទៅក្រោមដើម្បីដឹងថាតើគាត់អាចរកឃើញព្រះយេស៊ូវឬអត់។ ឃើញទេ ទ្រង់តែងតែនៅទីនោះ នៅពេលដែលអ្នកចង់បានទ្រង់។ គាត់បានរកឃើញទ្រង់ទើបតែចូលទៅច្រាំង។

116 ហើយគាត់បាននិយាយថា "ចូរមកឯកូនស្រីរបស់ខ្ញុំ សូមដាក់ដៃលើនាងនោះនាងនឹងបានជាជាមិនខាន។" បាននិយាយថា "នាងកំពុងដេកនៅចំណុចស្លាប់។ នាងគឺជាកូនតែមួយគត់របស់ខ្ញុំ។" បាននិយាយថា "នាងមានអាយុដប់ពីរឆ្នាំ។យើងមិនមានកូនផ្សេងទៀតទេ។ ប្រពន្ធនិងខ្ញុំ" ប្រហែល "កំពុងចាស់។

ហើយនេះគឺជាកូនតែមួយគត់ដែលយើងមាន ហើយនាងកំពុងដេកជិតស្លាប់។ ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំជឿទ្រង់។ ប្រសិនបើទ្រង់គ្រាន់តែមកដាក់ដៃលើនាង នាងនឹងជាសះស្បើយ។"

សូមមើល តើគាត់ទទួលស្គាល់អ្វី? គាត់បានទទួលស្គាល់ថាព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ព្រះជាម្ចាស់ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងបុរសនេះ។

117 ដូចលោកនីកូដេមបាននិយាយថា "លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ យើងដឹងថា ព្រះអង្គជាគ្រូមកពីព្រះជាម្ចាស់។ យើងដឹងហើយ។ ពួកផារីស៊ីក៏ដឹង។" ហេតុអ្វីបានជាពួកគេមិនសារភាព? "គ្មានអ្នកណាអាចធ្វើអ្វីដែលអ្នកធ្វើបានទេឡើយ ពោលគឺ លើកតែព្រះនៅជាមួយគាត់។ យើងដឹងថាទ្រង់មកពីព្រះ។"

118 នៅទីនេះ យើងរកឃើញថា យ៉ៃរ៉ុសបានជឿរឿងដដែល។ គាត់បាននិយាយថា "មកដាក់ដៃរបស់ទ្រង់។" គាត់បានដឹងថាព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងទ្រង់។ "ដាក់ដៃរបស់ទ្រង់លើកូនរបស់ខ្ញុំ។ ទោះនាងស្ថិតនៅចំណុចស្លាប់ក៏ដោយ ក៏នាងនៅរស់ដែរ។"

119 ទ្រង់គ្រាន់តែដើរជាមួយគាត់។ ហើយខណៈដែលទ្រង់កំពុងទៅ មានអ្នករត់ត្រឡប់មកវិញ ហើយនិយាយថា "កុំរំខានទ្រង់អី កុំធ្វើការរំខានលោកម្ចាស់ច្រើនពេក។ ក្មេង—ក្មេងស្រីនេះស្លាប់ហើយ នាងបានទៅបាត់ហើយ។ នាងបានផុតហើយ។"

ព្រះយេស៊ូវបែរទៅរកលោកយ៉ៃរ៉ុសថា៖ "តើខ្ញុំមិនបាននិយាយទៅកាន់អ្នក 'បើអ្នកគ្រាន់តែជឿ អ្នកនឹងឃើញសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់'? បើគ្រាន់តែជឿ!"

120 ទ្រង់យាងចូលទៅក្នុងបន្ទប់ ហើយនៅទីនោះ គេទាំងអស់គ្នាយំសោក ហើយទ្រហោយំ ដូចជាមនុស្សណាម្នាក់នឹងយំ។ ក្មេងស្រីដ៏ល្អម្នាក់ជាកូនស្រីរបស់គ្រូគង្វាលបានស្លាប់ ហើយនាងត្រូវបានគេយកចេញពីពិភពលោកនេះ។ ហើយនាងប្រហែលជាបានស្លាប់អស់ជាច្រើនម៉ោង ហើយបន្ទាប់មកគេបានដាក់នាងចេញនៅលើសាឡុង។ ហើយបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីបញ្ចុះសពរបស់នាងប្រហែល ហើយយកនាងទៅបញ្ចុះក្នុងទីបញ្ចុះ។

បន្ទាប់មក យើងឃើញថាព្រះយេស៊ូវបានយាងចូលនៅក្នុងផ្ទះ។ ពួកគេទាំងអស់គ្នាយំសោក។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "សូមក្តីសុខសាន្តមានដល់អ្នក។" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "នាងមិនស្លាប់ទេ ប៉ុន្តែនាងកំពុងដេកលក់។"

121 ឥឡូវនេះតើអ្នកអាចស្រមៃគិតពីអ្វីដែលពួកគេបានគិតទេ? "ហេតុអ្វី បុរសនេះយើងក៏ស្គាល់ ឥឡូវនេះ។ យើងយល់ថាទ្រង់ជាកូនមិនស្របច្បាប់។ ហើយយើងបានឮពីការព្យាកររបស់ទ្រង់ទាំងអស់ដែលទ្រង់ធ្វើ។ ឥឡូវយើងដឹងហើយថាសង្ឃគឺត្រូវ 'បុរសនោះឆ្កួតហើយ' ដ្បិតយើងដឹងថានាងស្លាប់ហើយ។ វេជ្ជបណ្ឌិតបានប្រកាសពីនាង 'ស្លាប់' ហើយនាងដេកនៅទីនោះ។ នាងបានផុតទៅហើយ យើងដឹងថានាងបានស្លាប់។" ពួកគេបាននិយាយ ពួកគេសើចចំអកឱ្យទ្រង់ម្យ៉ាងវិញទៀត ធ្វើឱ្យទ្រង់មានអារម្មណ៍ខ្មាស់អៀន ដោយការរិះគន់ទ្រង់។

122 ប៉ុន្តែទ្រង់បានមានបន្ទូលថា នាងមិនស្លាប់ទេ។ នោះហើយជាអ្វីដែលវាត្រូវការ។ "នាងកំពុងដេកលក់។" មិនថាអ្នករិះគន់ច្រើនប៉ុណ្ណាទេ ទ្រង់នឹងបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលទ្រង់! ទ្រង់បានដាក់ពួកគេទាំងអស់ចេញពីផ្ទះ ហើយដកអ្នកមិនជឿទាំងអស់ចេញ។ បានយកពេត្រុស យ៉ាកុប និងយ៉ូហាន ជាអ្នកជឿ សាក្សីបីនាក់ និងឪពុកម្ដាយ ចូលទៅចាប់ដៃកូនស្រី ហើយបាននិយាយជាភាសាដែលហៅព្រលឹងនាងត្រឡប់មកពីកន្លែងណាមួយនៅទីនោះក្នុងភាពអស់កល្បជានិច្ច។ ហើយក្មេងស្រីបានរស់ឡើងវិញ។

123 តើទ្រង់បានធ្វើអ្វី? ទ្រង់បញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលទ្រង់។ ទ្រង់បានបង្ហាញពីអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល។ នាងមិនស្លាប់ទេ។ នាងដេកលក់ហើយ។ ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញថា កិច្ចការនេះ ដោយស្គាល់ ហើយទ្រង់បានបង្ហាញអ្វីផ្សេងទៀតនៅទីនោះ។ ឥឡូវនេះ ទ្រង់បានបង្ហាញថាទ្រង់ជាព្រះ។ ទ្រង់បានបញ្ជាក់ថា ទ្រង់មានការដឹងមុន។ មើលអ្វីដែលព្រះបន្ទូលទ្រង់មានបន្ទូលឥឡូវនេះ។ "នាងមិនស្លាប់ទេ ប៉ុន្តែនាងកំពុងដេកលក់។" សូមមើល នាងមិនស្លាប់ តាំងពីដំបូង។ នាងដេកលក់ហើយ។ បានបង្ហាញការដឹងជាមុនរបស់ទ្រង់។ ឥឡូវនេះ ប្រហែលជាមានស្រីក្រមុំជាច្រើនបានស្លាប់នៅព្រឹកថ្ងៃដដែល ប៉ុន្តែម្នាក់នេះមិនស្លាប់ទេ។ នាងដេកលក់ដូចឡាសារ។ ហើយទ្រង់បានហៅនាងចេញពីដំណេកនោះ ព្រោះនាងមិនទាន់ស្លាប់ទេ។

124 "ហើយអ្នកណាដែលជឿលើខ្ញុំ ទោះបីជាគាត់បានស្លាប់ទៅហើយក៏ដោយ ក៏គាត់នឹងមានជីវិតរស់ដែរ។ ហើយអ្នកណាដែលរស់នៅ ហើយជឿលើខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងមិនស្លាប់ឡើយ។" មានតែអ្នកដែលមាននៅឈ្មោះលើសៀវភៅជីវិតរបស់កូនចៀមប៉ុណ្ណោះ ដែលទ្រង់បានប្រោសលោះនៅពេលទ្រង់សុគត នោះគឺជាអ្នក

ដែលទ្រង់នឹងហៅចេញពីដំណេកនោះ នៅថ្ងៃនោះ អស់អ្នកដែលបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញដោយឫទ្ធានុភាពរបស់ទ្រង់ ដែលមានអំណាចនៃការប្រោសលោះនោះដាក់នៅក្នុងពួកគេ។ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយកាលពីយប់មិញ។ សូម្បីតែបន្ទាប់ពីអេលីសេបានស្លាប់ទៅ ហើយឆ្អឹងរបស់គាត់បានដាក់ក្នុងផ្នូរ អំណាចនៃការប្រោសលោះនោះនៅតែមាននៅលើឆ្អឹងរបស់គាត់។

125 ប្រាកដណាស់ ទ្រង់បានបង្ហាញថាទ្រង់ជានរណា។ ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញម្តងទៀត ដូចគ្នាដែរ ទ្រង់ក៏បានបញ្ជាក់ដែរថា នៅក្នុងហេព្រើរជំពូកទី៤និងខទី១២។ ទ្រង់បានបង្ហាញថាទ្រង់ជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ទ្រង់ពិតជាបានធ្វើ។ សូមកត់សម្គាល់នូវអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ។ ហេព្រើរ ១២ហេព្រើរ ៤:១២និយាយថា "ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់មានអំណាចជាង លឿនជាងដាវមុខពីរ—ហើយវាក៏ជាអ្នកយល់ដឹងពីគំនិត និងចេតនានៃចិត្តដែរ។" សូមមើលមួយភ្លែតឥឡូវនេះ។

126 នៅពេលដែលទ្រង់បានចាប់ផ្តើមកិច្ចបម្រើរបស់ទ្រង់ជាលើកដំបូង បន្ទាប់ពីទ្រង់បានចេញមកដើម្បីបង្ហាញថាទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល ពេលទ្រង់ចេញពីទីរហោស្ថានពីការល្បួងរបស់ទ្រង់ មានបុរសម្នាក់ឈ្មោះពេត្រុស ដែលកាលនោះឈ្មោះថាស៊ីម៉ូន។ ហើយគាត់បានមកឯព្រះយេស៊ូវជាមួយនឹងប្អូនប្រុសរបស់គាត់គឺ អនទ្រេ។ ហើយពេលដែលគាត់បានដើរចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថា៖ "ឈ្មោះរបស់អ្នកគឺស៊ីម៉ូន។ ហើយឪពុករបស់អ្នកគឺយ៉ូណាស។ ចាប់ពីពេលនេះទៅ អ្នកនឹងត្រូវហៅថាពេត្រុស។" នោះបានបង្ហាញថាទ្រង់ជាព្រះបន្ទូល ពីព្រោះព្រះបន្ទូលគឺជាអ្នកយល់ដឹងពីគំនិត និងចេតនានៃចិត្ត។ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។

127 ភីលីពបានឃើញហេតុការណ៍នេះ។ គាត់បានដើរជុំវិញភ្នំ បាត់មួយថ្ងៃ ហើយត្រឡប់មកវិញ។ ហើយគាត់បាននាំមិត្តម្នាក់ឈ្មោះណាថាណែលមកជាមួយ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "រឿងទាំងនេះពិតជាកើតឡើងមែន។ លោកម៉ូសេបាននិយាយថា 'ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើងនឹងលើកឡើងហោរាមួយរូប' ដូចគាត់ ហើយបុរសនេះគឺជាមនុស្ស។ ហេតុអ្វី ទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់ស៊ីម៉ូនថាគាត់ជានរណា សូម្បីតែឪពុកគាត់ជានរណា ហើយយើងដឹងថាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលគឺជាការពិត។ ដោយសារតែព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលវានៅក្នុងព្រះបន្ទូល ហើយ

នៅទីនេះវាត្រូវបានបង្ហាញថាទ្រង់ត្រូវតែធ្វើដូច្នេះ។ ហើយនោះបញ្ជាក់ថានោះគឺជាព្រះមេស្ស៊ី។"

ពេលដែលគាត់ដើរឡើងទៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ "នុ៎ះន៍ ជាសាសន៍អ៊ីស្រាអែលពិតមែន ដែលឥតមានចិត្តឧបាយ។"

គាត់បាននិយាយថា "លោកគ្រូ តើទ្រង់ស្គាល់ខ្ញុំពេលណា?"

បាននិយាយថា "មុនពេលលោកភីលីពហៅអ្នក ពេលដែលអ្នកនៅក្រោមដើមឈើ ខ្ញុំបានឃើញអ្នក។" ទ្រង់បានបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលទ្រង់។ ទ្រង់បានបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ទ្រង់បានធ្វើ។

128 ស្ត្រីនៅអណ្តូងនោះនៅពេលដែលនាងមាន... មែនហើយ ទ្រង់បានសុំនាងឲ្យទ្រង់ផឹកទឹកពីក្អម ដែលនាងកំពុងដងទឹកពីអណ្តូង ហើយនាងបាននិយាយថា "វាមិនមែនជាទម្លាប់សម្រាប់អ្នកជាជនជាតិយូដាទេ ក្នុងការសូមយើងខ្ញុំជាស្ត្រីសាសន៍សាម៉ារីយ៉ាងដូច្នេះ ព្រោះយើងគ្មានការទំនាក់ទំនងទេ។"

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកដឹងថាអ្នកកំពុងនិយាយជាមួយអ្នកណា អ្នកនឹងសុំខ្ញុំផឹកវិញ។"

នាងបាននិយាយថា "អណ្តូងគឺជ្រៅ។"

ហើយការសន្ទនាក៏បន្តទៅមុខ ទីបំផុតទ្រង់បានរកឃើញថានាងមានបញ្ហាអ្វី។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "ទៅយកប្តីនាងហើយមកទីនេះ។"

នាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនមានប្តីទេ។"

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកបាននិយាយគឺការពិត ព្រោះអ្នកមានប្តីប្រាំហើយ ហើយអ្នកដែលអ្នកនៅជាមួយឥឡូវនេះមិនមែនជាប្តីរបស់អ្នកទេ។"

129 "ហេតុអ្វី" នាងបាននិយាយថា "លោកម្ចាស់ ខ្ញុំយល់ឃើញថា លោកគឺជាហោរា។" នាង..."យើងគ្មានហោរាអស់រយៈពេលបួនរយឆ្នាំមកហើយ អ្នកដឹងទេ។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំយល់ឃើញថា ទ្រង់គឺជាហោរា។ ឥឡូវនេះ យើងដឹងថា ពេលព្រះមេស្ស៊ីយាងមក ដែលហៅថាព្រះគ្រីស្ទ នៅពេលដែលទ្រង់យាងមក ទ្រង់នឹងប្រាប់យើងពីរឿងទាំងនេះ។ នោះនឹងក្លាយជាទីសំគាល់របស់ទ្រង់។"

នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំជាព្រះអង្គដែលនិយាយជាមួយអ្នក" ទ្រង់បានបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលទ្រង់។ ទ្រង់...យើងបញ្ជាក់នូវអ្វីដែលទ្រង់បានអះអាងថាជា។ ទ្រង់គឺជាព្រះមេស្ស៊ី ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។

130 ឥឡូវនេះ យើងក៏ដឹងដែរថា ស្រ្តីតូចម្នាក់នេះដែលមានបញ្ហាឈាមនេះដែលប៉ះនឹងសម្លៀកបំពាក់របស់ទ្រង់ នោះក៏បានបញ្ជាក់ដល់នាងថា ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

131 សូមចាំថា យប់នេះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូល...ផងដែរនៅក្នុងហេព្រើរ១ ហេព្រើរជំពូកទី៣ ខ្ញុំជឿ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ឥឡូវនេះទ្រង់ជាសម្តេចសង្ឃ" សម័យនេះយើងកំពុងរស់នៅ "សម្តេចសង្ឃអង្គុយក្នុងចេស្តានៃព្រះ ក្នុងស្ថានសួគ៌ ដែលអាចប៉ះពាល់ដោយអារម្មណ៍នៃភាពទន់ខ្សោយរបស់យើង។"

ហេព្រើរ ១៣:៨ បាននិយាយថា "ទ្រង់នៅដដែលដូចកាលពី ម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។" ទ្រង់ជាព្រះដដែលដែលទ្រង់គង់នៅពេលនោះ។ ទ្រង់ក៏ដូចគ្នានៅយប់នេះ។

132 យ៉ូហាន ១៤:១២ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកណាជឿលើខ្ញុំ និងកិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកនោះនឹងធ្វើដែរ។ គាត់នឹងធ្វើច្រើនជាងនេះទៅទៀត ដ្បិតខ្ញុំទៅឯព្រះវរបិតាខ្ញុំ។" ឃើញទេ? "អ្នកណាដែលជឿលើខ្ញុំ កិច្ចការទាំងនេះដែលខ្ញុំធ្វើ គាត់ក៏នឹងធ្វើដែរ។"

133 នៅក្នុងម៉ាថាយ ២៨ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "បន្តិចទៀត លោកិយនឹងលែងឃើញខ្ញុំទៀត តែអ្នកនឹងឃើញខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នករហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃលោកិយ។"

134 ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺនៅដដែលដូចកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ទ្រង់ឈរនៅយប់នេះ ដើម្បីបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ (ពេលវេលារបស់ខ្ញុំបានកន្លងផុតទៅហើយ។) ប៉ុន្តែទ្រង់បានបង្ហាញថាទ្រង់អាចធ្វើបាន។ ពេលនោះ ទ្រង់បានបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ជាអ្វីដែលទ្រង់បានសន្យាសម្រាប់ថ្ងៃនោះ។ ទ្រង់បានបញ្ជាក់ពាក្យរបស់អេសាយ។ ទ្រង់បានបញ្ជាក់ពាក្យរបស់ណូអេ។ ទ្រង់បានបញ្ជាក់ពាក្យរបស់ម៉ូសេ។ ទ្រង់បានបញ្ជាក់រាល់ពាក្យរបស់ហោរា។

135 ទ្រង់បានសន្យា ក្នុងថ្ងៃនេះ ជាថ្ងៃដែលយើងរស់នៅ ថាលោកិយនឹងស្ថិតក្នុងស្ថានភាពក្រុងសូដុំម មនុស្សស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា។ គ្រាន់តែក្រឡេកមើលវានៅក្នុងពិភពលោកនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ នៅជុំវិញពិភពលោកដែលជាកន្លែងដែល

ខ្ញុំធ្វើដំណើរ មិនត្រឹមតែនៅទីនេះទេ នៅគ្រប់ទីកន្លែង។ វាសំខាន់។ នៅប្រទេសស៊ុយអែត បុរស និងស្ត្រីវ័យក្មេងទៅជិះស្គីស្រោត។ ហើយពួកគេនៅក្នុងប្រទេសអាល្លឺម៉ង់ និងនៅប្រទេសបារាំង និងគ្រប់ទីកន្លែងផ្សេងទៀត វាគ្រាន់តែជាប្រភេទនៃហ្វូងមនុស្សគ្មានសណ្តាប់ធ្នាប់ដែលយើងមាននៅទីនេះនៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក។ វាជាសម័យកាល។ ប្រសិនបើខ្ញុំមានឱកាសត្រលប់មកវិញ ខ្ញុំចង់និយាយរឿងទំនាយខ្លះទៅកាន់អ្នក ដើម្បីបង្ហាញអ្នកថាសម័យដែលយើងកំពុងរស់នៅ។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "កុមារនឹងគ្រប់គ្រងឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ។" [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។]

136 …ព្រះបន្ទូល។ ប៉ុន្តែ ចូរចាំថា អ័ប្រាហាំមានពូជមួយ ដែលជាពូជអ៊ីសាក។ គាត់មានគ្រាប់ពូជផ្សេងទៀតបន្ទាប់ពីការស្លាប់របស់សារ៉ា។ ហើយគាត់មានអាយុមួយរយសែសិបប្រាំឆ្នាំ គាត់បានរៀបការជាមួយនឹងស្ត្រីម្នាក់ទៀតមានកូនប្រុសប្រាំពីរនាក់ក្រៅពីកូនស្រី ដោយសារព្រះបានប្រែគាត់ទៅជាយុវជនម្នាក់វិញនៅពេលគាត់មានអាយុមួយរយឆ្នាំ។ ពេលនោះគាត់មានអាយុត្រឹមតែសែសិបប្រាំប៉ុណ្ណោះ ដូច្នេះហើយគាត់ក៏…យើងដឹងរឿងនោះ។ ខ្ញុំបានអធិប្បាយរឿងនោះទៅកាន់អ្នកនៅទីនេះក្នុងរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា កាលពីឆ្នាំមុន។

137 ហើយឥឡូវនេះ យើងយល់ថា ពូជរបស់អ័ប្រាហាំមិនមែនជាពូជខាងផ្លូវភេទតាមរយៈសារ៉ាទេ គឺអ៊ីសាកដែលបង្កើតប្រជាជាតិមួយ ប៉ុន្តែពូជរាជវង្សគឺតាមការសន្យា គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហើយតាមរយៈពូជនោះ ទ្រង់បានបង្កើតពូជរាជវង្សមួយឡើង។ អូ! ឥឡូវយើងជាបព្វជិត ជាជាតិរាជ ជាជាតិបរិសុទ្ធ ថ្វាយការសរសើរតម្កើងព្រះ ជាយញ្ញបូជានៃបបូរមាត់របស់យើងដែលលើកតម្កើងព្រះនាមទ្រង់។ ព្រះបានបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលទ្រង់ ទ្រង់បានបង្ហូរព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមកលើយើង។

138 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ដូចនៅសម័យក្រុងសូដុំម នោះនឹងមាននៅថ្ងៃដែលកូនមនុស្សនឹងត្រូវបើកសម្តែង។" ឥឡូវនេះអ្នកបានកត់សម្គាល់? ពីព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ មុនពេលទ្រង់ក្លាយជាព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះបាទដាវីឌ ទ្រង់បានបង្ហាញអង្គទ្រង់ម្តងទៀតថាកូនមនុស្ស។ តើអ្នកបានកត់សម្គាល់បទគម្ពីរទេ?

139 ដ្បិត ទ្រង់តែងតែធ្វើ ទ្រង់មិនដែលធ្វើអ្វីឡើយ លុះត្រាតែទ្រង់បង្ហាញដល់ពួកហោរាជាអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ជាមុនសិន។ នោះពិតហើយ។ នោះជាអ្វីដែលទ្រង់បាន

សន្យា។ ឃើញទេ? ទ្រង់មិនដែលធ្វើអ្វីសោះ...ព្រះមិនអាចកុហកបានទេ។ ទ្រង់តែងតែបង្ហាញវាជាមុន មុននឹងទ្រង់ធ្វើវា។

140 សូមក្រឡេកមើលស្ថានភាពដែលយើងកំពុងអង្គុយនៅថ្ងៃនេះ។ រកមើលកន្លែងដែលយើងនៅ។ អ្នករាល់គ្នានឹងទទួលស្គាល់ថាយើងនៅក្រុងសូដុំមទំនើប។ អ្នកដឹងថាប្រទេសនេះគឺសម្រាប់វា។ មាន...លើសពីក្ដីសង្ឃឹម គ្មានសេចក្ដីសង្គ្រោះណានៅសល់សម្រាប់ជាតិនេះ ឬក៏គ្មានជាតិសាសន៍ផ្សេងទៀតដែរ។ យើងលើសពីនោះឥឡូវនេះ។ ទំនាយដែលបានទាយអំពីរឿងនេះ ត្រូវបានសម្រេច។ ព្រះកំពុងប្រមូលយកចៀមតូចចុងក្រោយនោះទៅគ្រប់ទីកន្លែង។ វានឹងមាន នៅក្នុងថ្ងៃមួយ។ យើងនៅពេលបញ្ចប់។ មើល តាមទីតាំង។

141 ខ្ញុំសុំអ្នកក្នុងនាមជាបងប្រុស ឬប្អូនស្រីម្នាក់ ឲ្យសាងជំនឿមួយភ្លែតបន្ថែមទៀត មុននឹងយើងអធិស្ឋានសម្រាប់មនុស្សទាំងនេះ។ ហើយខ្ញុំដឹងថាយើងមិនត្រូវទៅនៅពេលណាមួយឡើយ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ចាប់ផ្ដើមបន្ទាត់អធិស្ឋានបន្ទាប់មកអ្នកដែលត្រូវទៅ ប្រហែលជាទៅ។ ឃើញទេ? អ្នកដែលចង់នៅក្នុងបន្ទាត់អធិស្ឋាន អាចនឹងនៅ។ ប៉ុន្តែសូមឲ្យខ្ញុំក្នុងនាមជាបងប្រុសម្នាក់គ្រាន់តែចង្អុលប្រាប់អ្នកបន្តិចសិន។

142 សូមមើលព្រះយេស៊ូវ នៅក្នុងលូកា ១៧:៣០ សូមមើល នៅពេលដែលទ្រង់កំពុងមានបន្ទូលនៅទីនោះអំពីគ្រាចុងក្រោយ តើពួកគេនឹងទៅជាយ៉ាងណានៅសម័យលោកណូអេ។ បន្ទាប់មក ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ហើយក៏ដូចគ្នាដែរ នៅសម័យក្រុងសូដុំម។" បានបន្ទូលថា "នៅពេលដែលបុត្រមនុស្សត្រូវបានបង្ហាញ។" កូនមនុស្សម្ដងទៀត មិនមែនជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះទេ។ "កូនមនុស្ស" ឃើញទេ ដែលនាំមកនូវម៉ាឡាគី៤ ម្ដងទៀត ត្រង់ទៅក្រោយ។ ការព្យាករណ៍ផ្សេងទៀតទាំងអស់នេះនឹងមកដល់ របៀបដែលវាត្រូវបានសន្មត់ថាត្រូវធ្វើ។ ទ្រង់បានបង្ហាញព្រះបន្ទូលទ្រង់ថាដូច្នេះ។ ត្រូវហើយ។

143 ហើយសូមកត់សម្គាល់ ក្នុងការធ្វើដូច្នេះ របៀបដែលទ្រង់នឹងចាក់បង្ហូរព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់មកលើមនុស្សទាំងអស់ និងអ្វីដែលនឹងកើតឡើង របៀបដែលការស្ដារឡើងវិញនឹងត្រលប់មកវិញ។ "ហើយកូនប្រុសស្រីរបស់អ្នកនឹងទាយ។ លើស្រីបម្រើនិងអ្នកបម្រើរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងចាក់ចេញពីព្រះវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំនឹងបង្ហាញទីសំគាល់នៅស្ថានសួគ៌ខាងលើ។"

144 ខ្ញុំទទួលបានរូបភាពនៅទីនេះ ពីបងប្រុសលី វ៉ាឡេនៅទីនេះ។ ខ្ញុំចង់បង្ហាញអ្នកពីអ្វីដែលបានកើតឡើងនៅលើភ្នំ ថ្ងៃមុនពេលដែលកូនសិស្សសាលាទាំងអស់ចេញមក មុនពេលប្រធានបទដ៏អស្ចារ្យនៃការបើកនេះ ត្រាទាំងប្រាំពីរ។ ពេលដែលក្មេងសាលាចេញមក ក្រោកឡើងអធិស្ឋាននៅទីនោះ ភ្លើងនៅក្នុងរូងក្រោមដី បន្ទាប់មកត្រឡប់ទៅហើយផ្ទុះឡើង ហើយត្រឡប់ចុះមកវិញម្តងទៀត។ នោះជាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលថាត្រូវទៅប្រាប់ប្រជាជន។ យើង...នៅទីនោះ វាគឺជាកន្លែងដែលសាលាតុកសុន...និងកន្លែងដែលវាបានឡើងលើអាកាស។

145 ហើយវិទ្យាសាស្រ្តបានយករូបភាព ជាដើម ហើយសួរអំពីវា។ ពួកគេថា "តើវានៅឯណា? តើមានអ្វីកើតឡើង?" ពួកគេមិនអាចបង្កើតវាចេញបានទេ ឃើញទេ។ អូ វាមិនបានធ្វើនៅជ្រុងមួយទេ គឺមានតែមនសិការអាក្រក់ប៉ុណ្ណោះ។ វាមិនដែល... ព្រះយេស៊ូវ នៅពេលដែលទ្រង់គង់នៅទីនេះ មានមនុស្សរាប់លាននាក់មិនដែលដឹងថាទ្រង់នៅលើផែនដី។ បាទ។ នឹងមានរាប់លាននាក់នៅថ្ងៃនេះនឹងមិនយល់រាប់សិបលាននាក់នៃពួកគេ។

146 ប៉ុន្តែនឹងមាន ចំពោះអ្នកដែលវាត្រូវបានបញ្ជូនទៅ ពួកគេនឹងយល់។ "អ្នកប្រាជ្ញនឹងស្គាល់ព្រះរបស់ខ្លួននៅថ្ងៃនោះ ហើយគេនឹងធ្វើការកេងចំណេញ។" យើងដឹងនៅសម័យដែលយើងកំពុងរស់នៅឥឡូវនេះ។

147 សូមក្រឡេកមើលក្រុងសូដុមឥឡូវនេះ មើលអ្វីដែលបានកើតឡើង។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ដូចនៅសម័យក្រុងសូដុំមដែរ។" មានមនុស្សមួយក្រុមកំពុងស្វែងរកកូនប្រុសដែលបានសន្យា។ យើងជឿ។ នោះគឺអ័ប្រាហាំ និងក្រុមរបស់គាត់។ មានចង្កោមមិនក្តៅមិនត្រជាក់ ឡុត មិនជឿពាក់កណ្តាល តែជាអ្នកជឿ ចុះក្នុងក្រុងសូដុំម។ មានមនុស្សបីថ្នាក់។

148 ពួកគេតែងតែមានបីថ្នាក់ជានិច្ច។ ហាំ សេម ប្រជាជនរបស់យ៉ាផេត។ ម្យ៉ាងទៀត អ្នកជឿ អ្នកធ្វើជាជឿ និងអ្នកមិនជឿ។ ពួកគេនៅគ្រប់ទីកន្លែង ហើយយើង—យើងរកឃើញពួកគេនៅគ្រប់ក្រុម។ ហើយនៅគ្រប់ទីកន្លែង អ្នករកឃើញពួកគេ។ ហើយក្រុមទាំងនោះនៅតែនៅទីនេះ។ អ្នកត្រូវបែងចែកវា។ អ្នកអាចស្គាល់វាបានតាមរយៈបទគម្ពីរគ្រាន់តែ រួមខ្លួនវាផ្ទាល់នៅក្នុង។

149 ស្តាប់រឿងនេះ។ មើលកន្លែងដែលយើងកំពុងអង្គុយ ទីតាំង និងទំនាយយប់នេះ។ ឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នាដឹងថាពិភពលោកស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពសូដុម។

យើងដឹងពីទំនាយទាំងអស់របស់អ៊ីស្រាអែល គឺស្ថិតនៅក្នុងទឹកដីកំណើតរបស់ខ្លួន។ បើអ្នកចង់ដឹងថាប្រទេសយើងកំពុងឈរនៅទីណា សូមមើលអ៊ីស្រាអែលថាវានៅទីណា។

150 ចង់ដឹងថាព្រះវិហារមានស្ថានភាពបែបណានោះ សូមមើលរបៀបដែលស្ត្រីប្រព្រឹត្ត។ នាងគឺជាព្រះវិហារ។ ឃើញនាង អសីលធម៌ មិនសមរម្យ មើល មើលកន្លែងដែលក្រុមជំនុំស្ថិតនៅ។ គ្រាន់តែមើលវា មើល ឃើញទេ គ្រាន់តែមើលស្ត្រី។ អ្នកឃើញកន្លែងណា របៀបដែលស្ត្រីរបស់អ្នកបន្ទាបបន្ថោក ហើយក្លាយជាការបំពុលខ្លាំង នោះជារបៀបដែលក្រុមជំនុំរបស់អ្នកគឺស្ថិតនៅ សូមមើល ប្រភេទបែបនោះ។

151 មើលកន្លែងដែលអ៊ីស្រាអែលនៅ អ្នកឃើញតួលេខពេលវេលាដែលយើងកំពុងនៅ។ មើល គ្រាន់តែមើលទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យទាំងនោះ។ ប្រសិនបើអ្នក—ប្រសិនបើអ្នក ឬប្រសិនបើភ្នែករបស់អ្នកបើក សូមមើល កន្លែងដែលយើងនៅ។

152 ឥឡូវនេះ មើលទីតាំងដែលយើងកំពុងអង្គុយ ពិភពលោកស្ថិតក្នុងស្ថានភាពក្រុងសូដុំម។ ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់ "ដូចដែលវានៅ។" ឥឡូវនេះ សូមកត់សម្គាល់ មាននរណាម្នាក់នៅក្នុងថ្ងៃនោះ កំពុងមើលកូនប្រុសដែលបានសន្យា។ អ័ប្រាហាំ និងសារ៉ា ពួកគេកំពុងចាំមើលកូនប្រុសដែលបានសន្យានៅក្នុងក្រុមរបស់អ័ប្រាហាំ។ ពួកគេមិននៅក្រុងសូដុំមទេ។ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែនៅពេលនេះ ជំពូកចុងក្រោយនៃព្រឹត្តិការណ៍នេះ មុនពេលកូនប្រុសដែលបានសន្យាមក មានបុរសបីនាក់បានចុះពីស្ថានសួគ៌មក...ទេវតាពីររូបនិងព្រះ។ រួចគេចុះមកនិយាយជាមួយអ័ប្រាហាំ នៅក្រោមដើមអុក។ តើវាត្រូវទេ? ហើយពីរនាក់ក្នុងចំណោមពួកគេចុះទៅក្រុងសូដុំម ហើយស្រែកប្រឆាំងនឹងអំពើបាបរបស់ក្រុងនោះ។ ហើយវាគឺមុនការឆេះនៃពិភពសាសន៍ដទៃនៅពេលនោះ។ នៅពេលនោះ ពួកក្រុងសូដុំមទាំងអស់ត្រូវស្លាប់។ តែពីរបីនាក់ប៉ុណ្ណោះត្រូវបានដកចេញ ឡុតនិងកូនស្រីពីរនាក់របស់គាត់។ ប្រពន្ធរបស់គាត់មិនបានរួចទេ។ នាងបានបែរក្រោយវិញ។ របៀបដែលខ្ញុំ

គ្រាន់តែចង់មានពេលវេលាដើម្បីបង្ហាញអ្នកឥឡូវនេះ ជាកន្លែងដែលក្រុមជំនុំកំពុងឈរនៅទីតាំងនោះ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកកត់សម្គាល់ឥឡូវនេះ។

153 ហើយមានបុរសម្នាក់នៅពីក្រោយខ្នង ដែលបាននិយាយជាមួយអ័ប្រាហាំ ហើយទ្រង់បានធ្វើទីសម្គាល់ដល់អ័ប្រាហាំ។ ហើយ មើល អ័ប្រាហាំបានឃើញព្រះនៅក្នុងទីសំគាល់ដ៏អស្ចារ្យជាច្រើន។ យើងជឿហើយ មែនទេ? នៅមុនពេលបុត្រាមកដល់។ ប៉ុន្តែមុនពេលបុត្រាត្រូវបានគេបង្ហាញនោះ មានទីសំគាល់មួយដែលត្រូវបានផ្តល់ឲ្យគាត់។

154 ពីព្រោះព្រះរាជបុត្រា ជាព្រះរាជបុត្រាពិត គឺត្រូវជាព្រះរាជ បុត្រានៃព្រះតាមរយៈសេចក្ដីជំនឿរបស់អ័ប្រាហាំ ឃើញទេ គឺព្រះយេស៊ូវ។ យើងជាពូជរបស់អ័ប្រាហាំ ស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ យើងជាពូជរបស់អ័ប្រាហាំ។

155 សូមកត់សម្គាល់ឥឡូវនេះ មុនពេលដែលវាកើតឡើង បុត្រានេះនឹងមក។ ឥឡូវនេះ អ្នកដែលស្នាក់នៅហើយនិយាយជាមួយអ័ប្រាហាំ បានបែរខ្នងទៅត្រសាល ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ័ប្រាហាំ។" ឥឡូវ គឺមួយថ្ងៃមុននោះ គាត់គឺឈ្មោះអាប់រ៉ាម។ ឥឡូវនេះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ័ប្រាហាំ ប្រពន្ធរបស់ឯង សារ៉ានៅឯណា?" មិនមែនសារាយទេ សា-រ៉ា-យ។ សា-រ៉ា ជាព្រះនាង។ "តើប្រពន្ធឯងសារ៉ានៅឯណា?"

បាននិយាយថា "នាងនៅក្នុងតង់នៅពីក្រោយទ្រង់។"

156 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំនឹងទៅសួរសុខទុក្ខអ្នក ឃើញទេ តាមការសន្យារបស់ខ្ញុំដែលខ្ញុំបានសន្យានិងអ្នក។" ក្នុងន័យផ្សេងទៀតគឺ "ពេលវេលាយុវវ័យរបស់សារ៉ានឹងចាប់ផ្តើមនៅធម្មតានៃជីវិតរបស់នាងម្តងទៀត។"

157 ហើយសារ៉ា ដែលមានវ័យចំណាស់ មួយរយឆ្នាំឥឡូវនេះហើយ នៅក្នុងតង់បានសើចយកដៃអាវបិតមាត់របស់នាង។ ឃើញនាងញញឹមដាក់ខ្លួនឯង នឹកថា "តើបុរសនោះគិតថាត្រូវដោយរបៀបណា? ឃើញទេ ខ្ញុំជាស្ត្រីចំណាស់ម្នាក់ ហើយអ័ប្រាហាំម្ចាស់របស់ខ្ញុំនៅទីនោះផងដែរដែល ចាស់ហើយ កិច្ចការគ្រួសារត្រូវបានលុបចោលអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ។" បាននិយាយថា "តើខ្ញុំអាចសប្បាយចិត្តម្តងទៀតជាមួយម្ចាស់របស់ខ្ញុំដោយរបៀបណា? គាត់ចាស់ហើយ ខ្ញុំក៏ចាស់ដែរ ផុតការមានគភ៌ សរសៃទឹកដោះបានបាត់រាល់... 'នាងស្ងួតអស់ហើយ។' តើយើងអាចសប្បាយចិត្តម្តងទៀតដោយរបៀបណា?"

158 បុរសនោះ ដែលបែរខ្នងទៅត្រសាលនិយាយថា "ហេតុអ្វីបានជាសារ៉ាសើច ដោយនិយាយថា 'តើរបស់ទាំងនេះអាចទៅរួចយ៉ាងដូចម្ដេចបាន?'" អ្វីហ្នឹង? វិចារណញ្ញាណ ទំនាយ! ឃើញទេ? ឃើញទេ? នោះហើយជាអ្វីដែលគាត់បានឃើញ។

159 ឥឡូវនេះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "នោះនឹងវិលមកម្ដងទៀត ហើយកូនមនុស្ស" នោះគឺជាកូនមនុស្សនៅទីនោះ។ មែនហើយ គាត់បានហៅទ្រង់ថា អេឡូហ៊ីម "ព្រះជាម្ចាស់។" អេឡូហ៊ីម គ្រប់គ្នាស្គាល់មែនហើយ អេឡូហ៊ីមគឺជាព្រះអម្ចាស់។ "កាលដើមដំបូង អេឡូហ៊ីមបានបង្កើតផ្ទៃមេឃនិងផែនដី" វាគ្រប់គ្រាន់។ កូនមនុស្សបានក្លាយជាសាច់ឈាមនៅទីនោះ ទ្រង់គង់នៅទីនោះជាសាច់ឈាមនៅពេលនោះ ដូចជាតេអូផានី ឈរនៅទីនោះដោយយល់ឃើញនូវអ្វីដែលសារ៉ាកំពុងនិយាយនៅក្នុងត្រសាលនៅពីក្រោយទ្រង់។ ទ្រង់បានសន្យា។ ឃើញទេ។ ពូជពង្សរបស់អ័ប្រាហាំត្រូវបានសន្យាថានឹងឃើញរឿងដូចគ្នា។

160 ប៉ុន្ដែ ចូរកត់សម្គាល់ពីឡុត គាត់មានអ្នកនាំសារចុះទៅទីនោះ ដែរ ហើយពីរនាក់បានចុះទៅទីនោះ។ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេចុះទៅ ហើយម្នាក់ទៀតចុះជាមួយគាត់។ ពួកគេបានអធិប្បាយ ហើយហៅប្រជាជនឲ្យរត់ចេញពីសេចក្ដីក្រោធដែលនឹងមកដល់។

161 តាមស្ថានភាពជាក់ស្ដែង ពិភពលោកមិនដែលអង្គុយនៅក្នុងទឹកដីនោះចាប់តាំងពីថ្ងៃនោះដែលព្រះយេស៊ូវបានសន្យា រហូតដល់ឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំចង់សួរអ្នកប្រវត្តិសាស្ដ្រណាដែលអាចនៅក្នុងអគារ ឬប្រសិនបើអ្នកឮសូម្បីតែនៅក្នុងខ្សែអាត់នេះ ហើយឮវានៅពេលណាក៏បាន សូមសរសេរមកខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានសិក្សាប្រវត្តិសាស្ដ្រឥឡូវនេះអស់រយៈពេលសាមសិបឆ្នាំ ប្រវត្តិសាស្ដ្រព្រះគម្ពីរ ហើយមិនដែលមានមនុស្សណាម្នាក់ដែលខ្ញុំបានឃើញនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ដ្រទាំងអស់នៃក្រុមជំនុំឆ្លងកាត់គ្រាពួកជំនុំទាំងប្រាំពីរនោះទេ។ ឥឡូវយើងនៅគ្រាឡៅឌីសេ ហើយយើងដឹងរឿងនោះ។

162 មិនដែលមានអ្នកនាំសារណាម្នាក់ ដែលបានទៅព្រះវិហារទាំងមូល ដោយឈ្មោះរបស់គាត់បញ្ចប់ដោយ ហាំ រហូតមកដល់ពេលនេះ។ ប្រ៊ា-ហាំ ប៊ីលី ប្រ៊ាហាំ។ មាន ម៉ូឌី ហ្វីននី សានឃី ណុក លូធើ ជាដើម ប៉ុន្ដែមិនដែលមាន ហាំ ឡើយ "បិតានៃជាតិសាសន៍។" ឥឡូវចូចាំថា គាត់គឺ ប្រ៊ា-ហាំ ប្រាំមួយ

អក្សរ។ ប៉ុន្តែ អ័-ប្រា-ហាំគឺជាអក្សរប្រាំពីរ។ សូមកត់សម្គាល់ ពួកគេចុះនៅទីនោះ ប៊ីលី ប្រ៊្ពាហាំនឹងចូលទៅក្នុង—ទូទាំងពិភពលោក និងហៅចេញពីក្រុងសូដុំម "ចូរចេញមក ចូររត់ចេញពីសេចក្ដីក្រោធដែលនឹងមកដល់។" គ្មានអ្នកណាដែលខ្ញុំស្គាល់នៅក្នុងវាលបេសសកកម្មដែលបានកាន់តាមព្រះដោយព្រះបន្ទូលសុចរិតនោះឡើយ ដូចប៊ីលី ប្រ៊្ពាហាំបានធ្វើ។ គាត់អាចបង្ហាញវាបាន។ គាត់មិនមែនជាអ្នកទេវវិទូបែបនេះទេ...តាមខ្ញុំស្មានគាត់ជាអ្នកទេវវិទ្យា ប៉ុន្តែគាត់មិនមែនជាគ្រូដ៏មានឥទ្ធិពលបែបនេះទេ។ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់គង់នៅជាមួយគាត់។ បុរសនោះនឹងឈរនៅទីនោះដូចជាមេរៀននៅសាលាថ្ងៃអាទិត្យ នាំមនុស្សទាំងនោះយ៉ាងអធិកអធម។ គាត់ជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះនៃសម័យកាល។ ទៅអ្នកណា? ក្រុមជំនុំធម្មជាតិ គឺនៅទីក្រុងសូដុំម។

163 ប៉ុន្តែសូមចាំថា មានក្រុមជំនុំខាងវិញ្ញាណមួយ ដែលមិនមាននៅក្នុងសម្លៀកបំពាក់និកាយនោះ ផងដែរ។ ក្រុមដែលបានហៅចេញ ហើយពួកគេបានទទួលសារមួយ ផងដែរ និងអ្នកនាំសារមួយ។ ហើយវាជាអ្វី? ការយល់ឃើញនូវគំនិតដែលមាននៅក្នុងចិត្ត។ ព្រះតែងតែបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

164 ចូរអធិស្ឋាន។ ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ជាទីគោរព គ្រាដ៏មានសារៈសំខាន់នេះជាកន្លែងដែលការសម្រេចចិត្តត្រូវតែធ្វើ ពេលវេលាកំពុងតែរំកិលទៅមុខ យើងមិនដឹងថាតើព្រះអម្ចាស់របស់យើងនឹងមកដល់វេលាប៉ុន្មានទេ។ ហើយដូចដែលយើងឃើញទំនាយទាំងនេះដែលត្រូវបានធ្វើឡើងដោយទ្រង់ តាមរយៈហោរារបស់ទ្រង់គ្រប់ជំនាន់មកហើយ ឥឡូវនេះត្រូវបានលាតត្រដាង។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណព្រះអង្គសម្រាប់ការនេះ ដែលសូម្បីតែមនុស្សមានកាយសម្បទា និងអាចចូល—ក្នុងទេវវិទ្យាបាន ដែលអាចក្រោកឈរឡើងប្រឆាំងនឹងអំពើអាក្រក់របស់លោកិយនិងអ្នកមិនជឿ ហើយនៅលើបន្ទះទាំងនេះ ហើយលើសពីស្រមោលនៃការសង្ស័យឈរនៅទីនោះ ក្លាហាននិងហ៊ាន ដោយដឹងពីកន្លែងដែលពួកគេកំពុងឈរ ហើយបង្ហាញព្រះបន្ទូលនោះថាជាការពិត តាមរយៈបទគម្ពីរ។ ហើយបន្ទាប់មកយើងដែលកំពុងរង់ចាំការយាងមក របស់ព្រះអម្ចាស់ជឿលើអ្វីផ្សេងទៀតដែលត្រូវបានទាយទុកថានឹងកើតឡើង ឈរដោយរីករាយនឹងឃើញទ្រង់ដើរនៅក្នុងចំណោមពួកយើងហើយប្រព្រឹត្តតាមការដែលទ្រង់មានបន្ទូលថានឹងកើតឡើង បញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ថាត្រឹមត្រូវ។ ព្រះដ៏អស់កល្ប

កូនទ្រង់ដែលឈឺកំពុងអង្គុយនៅទីនេះ។

165 ទូលបង្គំមិនដឹងថាយើងត្រូវធ្វើការពេលប៉ុន្មានទៀតទេ។ ព្រះអាទិត្យពេលល្ងាចកំពុងលិច។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានសន្យានឹងហោរា "វានឹងមានពន្លឺនៅពេលល្ងាច។" ហើយយើងឃើញព្រះអាទិត្យរះនៅទិសខាងកើត គឺព្រះអាទិត្យរះនៅទិសខាងលិច។ អរិយធម៌បានធ្វើដំណើរជាមួយព្រះអាទិត្យ ហើយឥឡូវនេះយើងនៅឆ្នេរខាងលិច ហើយដំណឹងល្អបានធ្វើដំណើរដោយអរិយធម៌។ ឥឡូវនេះ ឱព្រះវរបិតាអើយ យើងដឹងថានេះជាចុងបញ្ចប់នៃដំណឹងល្អ ជាចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលា និងចុងបញ្ចប់នៃសម័យកាល។ នាងកំពុងធ្លាក់ចូលទៅក្នុងភាពអស់កល្បជានិច្ច។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានសន្យាថាព្រះរាជបុត្រានឹងចេញមក កូនមនុស្សនឹងត្រូវបានបើកសម្តែង។ នៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ វានឹងកើតឡើង។ ពន្លឺពេលល្ងាចបានមកដល់ ព្រះបិតាអើយ។ យើងសូមអរគុណទ្រង់សម្រាប់ការនោះ។ ហើយដោយបន្ទាបខ្លួនដូចនេះ ប៉ុន្តែទ្រង់ធ្វើវាយ៉ាងសាមញ្ញ ជាច្រើនដង។ ទៅលើកំពូលអ្នកធំដែលគេហៅថាអ្នកគិតជ្រៅ ហើយបើកបង្ហាញវាដល់ទារកដែលអាចនឹងរៀន។

166 ទូលបង្គំសូមអង្វរ ព្រះជាម្ចាស់ ដែលទ្រង់នឹងធ្វើដូច្នេះ នៅយប់នេះ ចំពោះកូនទ្រង់ដែលមានជម្ងឺដ៏កំសត់នៅទីនេះ នឹងបានឃើញការសន្យារបស់ព្រះ។ ហើយពួកគេម្នាក់ៗនឹងបានជាសះស្បើយ ហើយចាកចេញពីទីនេះ ថ្ងៃស្អែកជាមួយនឹងរាងកាយដ៏រឹងមាំថ្មី ហើយបានជាសះស្បើយឡើងវិញ។ សូមព្រះអង្គប្រទានវាមកដើម្បីឲ្យពួកគេអាចយកសារពីម្នាក់ទៅម្នាក់ទៀត រហូតដល់ចុងក្រោយនោះនៅក្នុងក្រោល ហើយទ្វារនឹងត្រូវបិទ។ ជួយពួកយើងផង ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ! ទូលបង្គំទូលសូមទ្រង់ យប់នេះ ចំពោះមុខការទាំងអស់នេះ ប្រសិនបើទ្រង់នឹងធ្វើម្តងទៀត ឱព្រះវរបិតា សម្រាប់ទូលបង្គំ។

167 វា—វាហាក់បីដូចជានៅយប់ផ្សេងទៀត មនុស្សមិនដែលកត់សំគាល់វាច្រើនទេ។ ប៉ុន្តែ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន សូមឲ្យវាកើតឡើងម្តងទៀតនៅយប់នេះ ព្រះអម្ចាស់។ ដោយហេតុថា ទូលបង្គំបានចំណាយពេលច្រើនក្នុងការនិយាយ ប៉ុន្តែទូលបង្គំមិនដឹងថា តើយើងនឹងត្រូវធ្វើរឿងនេះបានយូរប៉ុណ្ណានោះទេ។ ដូច្នេះ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន ឱព្រះបិតា តើទ្រង់នឹងស្តាប់ទូលបង្គំឬទេ? ហើយស្តាប់ការអធិស្ឋានរបស់បុរសនិងស្រ្តីដែលគោរពព្រះទាំងនេះ ដែលអង្គុយនៅទីនេះយប់នេះ ដែលពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់។ ពួកគេជាអ្នកជឿព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់គ្រាន់តែ

អាចធ្វើការក្នុងចំណោមពួកគេ។ ហើយយើង...ទូលបង្គំអធិស្ឋានឲ្យទ្រង់បញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលទ្រង់ ដែលទ្រង់បានមានបន្ទូល "អ្នកណាជឿលើខ្ញុំ កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកនោះនឹងធ្វើដែរ។" សូមអោយវាកើតឡើងម្តងទៀត ព្រះយេស៊ូវ ដើម្បីបង្ហាញថា ទ្រង់គឺនៅដដែលដូចកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ទូលបង្គំសុំវាសម្រាប់សិរីល្អនៃព្រះ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

168 បន្ទិចទៀតនេះ ខ្ញុំចង់ដឹងថាតើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះដែលមានកាតអធិស្ឋាន។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកលើកដៃអ្នកម្នាក់ៗឡើង អ្នកដែលមានកាតអធិស្ឋាន។ ជាការប្រសើរណាស់ ជាទូទៅ ខ្ញុំគិតថា គ្រាន់តែទាំងអស់ហ្នឹង។

169 ខ្ញុំចង់ដឹងថាតើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះដែលគ្មានកាតអធិស្ឋាន ហើយអ្នកមានជំងឺ តើអ្នកនឹងលើកដៃរបស់អ្នកហើយនិយាយថា "ខ្ញុំគ្មានកាតអធិស្ឋាន ហើយខ្ញុំមានជំងឺ។ ខ្ញុំត្រូវការកាត។"

170 ខ្ញុំចង់សុំឱ្យអ្នកអានគោរពមួយភ្លែត។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់និយាយជាមួយអ្នក។ វាតែងតែជាបញ្ហារបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនិយាយយូរពេក។ ប៉ុន្តែមុនពេលអ្នកមកខ្ញុំ—ខ្ញុំសង្ឃឹម និងជឿជាក់ថា ព្រះនឹងបង្ហាញពីការនេះ និងអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយថាជាការពិត និងអនុញ្ញាតឱ្យ—អនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់ឃើញ។

ឥឡូវនេះ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលអង្គុយនៅទីនោះឈឺ ដែលដឹងថាខ្ញុំមិនដឹងរឿងមួយអំពីអ្នក លើកដៃឡើង។ មើលចុះ។ ត្រូវហើយ។

ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកដែលគ្មានកាតអធិស្ឋានឥឡូវនេះ។ កាតអធិស្ឋាននឹងត្រូវបានហៅ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកអធិស្ឋាន។

171 ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺនៅដដែលដូចកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ទ្រង់ជាមហាបូជាចារ្យអង្គុយនៅទីនោះ ធ្វើការអង្វរតាមការសារភាពរបស់យើង។" យើងត្រូវសារភាពវាជាមុនសិន មុននឹងទ្រង់អាចធ្វើជាសម្តេចសង្ឃ ព្រោះទ្រង់គ្រាន់តែអង្វរចំពោះការសារភាពរបស់យើងប៉ុណ្ណោះ។ តើត្រូវទេបងប្អូនអ្នកបម្រើព្រះ? ឃើញទេ ទ្រង់គ្រាន់តែអង្វរលើការសារភាពរបស់យើងប៉ុណ្ណោះ អ្វីដែលយើងសារភាពប្រាប់ទ្រង់គឺជាអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់យើង។ មិនមែនជាអ្វីដែលទ្រង់*នឹងធ្វើ*នោះទេ។ ទ្រង់បានធ្វើវារួចហើយ។ យើងត្រូវតែសារភាពថាទ្រង់បានធ្វើហើយ។ "ទ្រង់បានរង

របួសដោយសារអំពើរំលងរបស់យើង ដោយស្នាមរំពាត់របស់ទ្រង់ យើងត្រូវបានព្យាបាល។"

172 ឥឡូវនេះ ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ទ្រង់ជ្រាប។ ហើយសម្លឹងមើលអ្នក គឺឃើញខ្ញុំទទួលស្គាល់មិត្តល្អរបស់ខ្ញុំម្នាក់មកពីរដ្ឋ អូហៃអូ គាត់និងប្រពន្ធគាត់ដែលអង្គុយនៅទីនេះ គឺលោក ឌុច និងប្រពន្ធគាត់។ ហើយខ្ញុំជឿថា អង្គុយទីពីរ ឬទីបីពីពួកគេ គឺម្តងទៀតថា វ៉េរិន ប៉្លូ ដែលខ្ញុំបានឃើញកាលពីយប់មិញ។ វាងងឹតនៅកន្លែងទស្សនិកជន សម្រាប់ខ្ញុំ ពន្លឺទាំងនេះនៅទីនេះគឺដូចជាព្រិលបន្តិចសម្រាប់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនឃើញអ្នកច្បាស់ពេកទេ។

173 ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកអធិស្ឋាន។ ហើយអ្នកដាក់ចិត្តអ្នកនូវអ្វីដែលអ្នកត្រូវការ ហើយអ្នកសូមសម្តេចសង្ឃរបស់យើងថា តើនរណាអាចប៉ះពាល់ដោយអារម្មណ៍នៃភាពទន់ខ្សោយរបស់យើង។

174 ឥឡូវនេះខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នកហើយអ្នកប្រហែលគ្រាន់តែប៉ះខ្ញុំ ទុកដូចជាប៉ះបងប្រុសរបស់អ្នក។ ប្តីរបស់អ្នក គ្រូគង្វាលរបស់អ្នក នរណាម្នាក់ វានឹងមិន—វានឹងមិនដំណើរការល្អទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកពាល់ទ្រង់ ហើយប្រសិនបើយើងពិតជាស្របតាមព្រះវិញ្ញាណទ្រង់មែន បន្ទាប់មក ទ្រង់អាចប្រើសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក ដើម្បីពាល់ទ្រង់ ហើយអំណោយទានរបស់ខ្ញុំដើម្បីនិយាយត្រឡប់មកវិញ។

175 ឃើញទេ ខ្ញុំនឹងស្ងាត់ដូចនេះ នេះគឺ*នៅទីនេះ* ដោយគ្មានសំឡេងនិយាយតាមរយៈវា។ ត្រូវតែមាន...នេះគឺ ជាការស្ងាត់ដោយគ្មានអ្វីមួយនៅទីនេះដើម្បីនិយាយតាមរយៈវាឡើយ។ ហើយបុគ្គលណាក៏ដោយ កុំនិយាយ នៅពេលដែលវាមកដល់រឿងទាំងនេះ លុះត្រាតែព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលតាមរយៈពួកគេ។

176 ឥឡូវអ្នកអធិស្ឋាន ហើយមើលថាតើការទាំងនេះដែលខ្ញុំបាននិយាយគឺជាការពិតទេ។ ព្រះជួយវាឱ្យក្លាយជាដូច្នេះ។ ខ្ញុំមិននិយាយថាទ្រង់នឹងធ្វើទេ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាទ្រង់នឹងធ្វើ។ ខ្ញុំជឿជាក់ថាទ្រង់នឹងធ្វើ។ ទ្រង់មិនដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំខកចិត្តឡើយ អស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ នៅជុំវិញពិភពលោក ជាមួយគ្រប់ជាតិសាសន៍ និងរាប់លាននាក់។ ទ្រង់មិនដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំបរាជ័យឡើយ។ ហើយខ្ញុំប្រាកដថា ដូចជាខ្ញុំជឿថាខ្ញុំឈរនៅទីនេះ ទ្រង់នឹងមិនធ្វើឲ្យខ្ញុំបរាជ័យឥឡូវនេះទេ។

177 ខ្ញុំនឹងសុំអ្នកឲ្យគោរព ហើយអង្គុយបន្តិចសិន។ យើងនឹងបញ្ចប់ទស្សនិកជនសំខាន់ៗហើយអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ មួយភ្លែត។

178 ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នា ជាអ្នកជឿ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមិនមើលមកខ្ញុំទេ តែត្រូវជឿព្រះ។ និយាយថា "ខ្ញុំជឿថាអ្វីដែលបុរសនោះបាននិយាយគឺជាបទគម្ពីរ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាយើងនៅឆ្ងាយជាងពេលដែលគាត់និយាយនោះទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើវានៅជិត នោះវាត្រូវតែកើតឡើង។ ប្រសិនបើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នោះពាក្យរបស់គាត់នឹងបរាជ័យ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនឹងមិនបរាជ័យទេ។"

179 ព្រះមានកាតព្វកិច្ចដើម្បីបម្រុងទុកព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់នឹងបញ្ជាក់វា។ ទ្រង់នឹងបញ្ជាក់វា។ "អ្នកណាដែលជឿលើខ្ញុំ។" ទ្រង់បានបញ្ជាក់ថានេះជាថ្ងៃចុងក្រោយ។ ទ្រង់បានបង្ហាញពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង។ ទ្រង់បានបញ្ជាក់ថា នេះត្រូវបានគេសន្មត់ថានឹងកើតឡើង។

180 ហើយសូមចាំថា អ័ប្រាហាំ និងក្រុមរបស់គាត់មិនដែលបានទទួលទីសម្គាល់មួយទៀតពីព្រះឡើយ រហូតដល់កូនប្រុសដែលបានសន្យាមកដល់។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដឹងថាវាជាការពិត? សញ្ញានៃការយល់ដឹង! ហើយពូជរាជវង្សរបស់អ័ប្រាហាំ សូមឲ្យខ្ញុំស្តាប់ចុះ...ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា **ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា** អ្នកកំពុងទទួលបានទីសំគាល់ចុងក្រោយរបស់អ្នក។ នោះគឺយោងតាមបទគម្ពីរ និងការបើកសម្តែងនៃព្រះដែលមានក្នុងចិត្តខ្ញុំ ដែលមានបន្ទូលថា នេះគឺជាសេចក្តីពិត។ ហើយខ្ញុំជឿថាអ្នកនឹងជឿថាវាជាការពិត។

181 ឥឡូវនេះអ្នកជឿ។ គ្រប់គ្នាគ្រាន់តែជឿ និយាយថា "ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវសូមឱ្យខ្ញុំប៉ះទ្រង់ផង។ ខ្ញុំមានសេចក្តីត្រូវការក្នុងចិត្ត ហើយខ្ញុំដឹងថា បងប្រុសប្រាណហាំមិនដឹងអ្វីអំពីខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំក៏មិនស្គាល់បុរសនោះដែរ គាត់មិនស្គាល់ខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែទ្រង់ជ្រាប។ ហើយប្រសិនបើគាត់បានប្រាប់ខ្ញុំពីការពិត រឿងនេះនឹងកើតឡើង។" ខ្ញុំសុំអ្នកកុំផ្លាស់ទីឥឡូវនេះបន្តិច។ ពិតណាស់...

ឃើញទេ អ្នកគឺជាវិញ្ញាណ។ ហើយខ្ញុំទទួលយកវិញ្ញាណទាំងអស់នៅទីនេះ នៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្ញុំ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដើម្បីឲ្យព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បានបំពេញ។

ឥឡូវនេះគ្រាន់តែគោរព។ អធិស្ឋាន។ មើលទៅទ្រង់និយាយថា "ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំជឿ។ ជួយអ្នកដែលមិនជឿរបស់ទូលបង្គំផង។"

តោះចាប់ផ្ដើម។ ខ្ញុំត្រូវផ្ដោតលើផ្នែកខ្លះនៃអគារនៅទីនេះ ព្រោះ ឃើញទេ អ្នករាល់គ្នាច្រើនណាស់ ហើយអ្នកម្នាក់ៗគឺជាវិញ្ញាណ។

182 ខ្ញុំមិនអាច។ អ្នកនិយាយថា "ចុះខ្ញុំវិញ?" ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកបានទេ។ វាជាអធិបតេយ្យភាព។ កិច្ចការទាំងអស់របស់ព្រះគឺអធិបតេយ្យភាព។ នឹងមានមនុស្សជាច្រើនបានជាសះស្បើយឆ្លងកាត់វេទិកានេះ យប់នេះ ហើយប្រហែលជាមានមនុស្សច្រើនណាស់មិនបាន។ វាទាំងអស់នៅក្នុងអធិបតេយ្យរបស់ព្រះ។ តើអ្នកណាអាចប្រាប់ទ្រង់ពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ? គ្មាននរណាម្នាក់ឡើយ។ ទ្រង់ធ្វើការតាមឆន្ទៈរបស់ទ្រង់ ផែនការរបស់ទ្រង់។

183 ប៉ុន្តែអ្នកគ្រាន់តែជឿ។ បន្ទាបខ្លួន។ កុំភ័យ។ គ្រាន់តែឈោងទៅរកព្រះ ហើយនិយាយថា "ព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំជឿ។" ឃើញទេ? "អនុញ្ញាតឱ្យទូលបង្គំប៉ះសម្លៀកបំពាក់របស់ទ្រង់។ ទូលបង្គំមានតម្រូវការ*បែបនេះ-និង-បែបនេះ។* ទូលបង្គំដឹងថាបងប្រុសមិនស្គាល់ទូលបង្គំទេ ឬដឹងពីតម្រូវការរបស់ទូលបង្គំឡើយ ប៉ុន្តែគាត់បានប្រាប់យើងអំពីការទាំងនេះដែលទ្រង់បានធ្វើ ហើយនិយាយថាទ្រង់នៅទីនេះដូចគ្នានៅថ្ងៃនេះ។"

184 នោះមិនរាប់បញ្ចូលបងប្អូននៅទីនេះនៅលើវេទិកាទេ ក្នុងចំណោមអ្នកទាំងអស់។ ខ្ញុំគ្រាន់តែសួរអ្នកជាបងប្អូនរបស់ខ្ញុំជាអ្នករួមការងាររបស់—នៃដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នកដោយស្មោះដូចដែលខ្ញុំដឹងដូចជា—បុរសម្នាក់ដែលស្លាប់ជាមួយអ្នក ឃើញទេ ចាកចេញពីលោកិយនេះ។ យើងត្រូវតែចាកចេញ។ ហើយខ្ញុំត្រូវប្រាប់រឿងមួយនៅថ្ងៃជំនុំជំរះ សម្រាប់អ្វីដែលខ្ញុំនិយាយ។ ខ្ញុំដឹងរឿងហ្នឹង ដឹងណាស់។ ហើយខ្ញុំសូមកោតសរសើរអ្នក អ្វីដែលអ្នកគឺជាអ្នក ឈរនៅទីនេះជាមួយខ្ញុំ ជួយខ្ញុំ។ ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមជួយអ្នក ធ្វើគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ព្រះរាជាណាចក្រនៃព្រះ។

ខ្ញុំកំពុងអធិស្ឋាន និងសូមព្រះ។

តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលធ្លាប់ឃើញពន្លឺនោះក្នុងរូប? តើអ្នកបានឃើញរូបភាពរបស់វាទេ? នៅទីនោះ វាព្យួរនៅ*ទីនោះ*។ តើអ្នកមិនឃើញវាទេឬ?

185 ស្ត្រីម្នាក់នោះអង្គុយនៅទីនោះដោយមានកន្សែងដៃ។ នាងកំពុងអធិស្ឋានសម្រាប់មនុស្សជាទីស្រឡាញ់។ ត្រូវហើយ លោកស្រី។ ជាទីស្រឡាញ់...តើអ្នកជឿថាខ្ញុំជាហោរារបស់ទ្រង់ ឬអត់ទោសតើជឿថាខ្ញុំជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ទេ? [បងស្រីនិយាយថា "ខ្ញុំប្រាកដជាជឿ។"—អេដ។] តើអ្នកជឿទេ? ត្រូវហើយ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើព្រះអាចបង្ហាញឱ្យខ្ញុំដឹងនូវអ្វីដែលជាបញ្ហា ហេតុអ្វី អ្នកនឹងទទួលយកវាមកពីព្រះ ដូចស្ត្រីដែលពាល់សម្លៀកបំពាក់របស់ទ្រង់? ឥឡូវនេះអ្នកដឹងថាអ្នកជា—អ្នកស្ថិតនៅចម្ងាយម្ភៃឬសាមសិបហ្វីតពីខ្ញុំ ឬច្រើនជាងនេះ អ្នកមិនដែលប៉ះខ្ញុំទេ។ ប៉ុន្តែអ្នកបានប៉ះអ្វីមួយ ដែលអ្នកដឹងថាអ្នកកំពុងទាក់ទងជាមួយអ្វីមួយ នរណាម្នាក់។ តើវាជាអ្វី វាគឺសម្រាប់ស្ត្រី ដែលជាកូនស្រីរបស់អ្នក។ ត្រូវហើយ។ តើអ្នកជឿថានាងនឹងជាសះស្បើយទេ? នាងជាអ្នកញៀនថ្នាំ។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ ខ្ញុំឃើញនាងហែលទឹកទាំងស្រវឹង។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ កន្សែងដៃដែលអ្នកមាននៅក្នុងដៃរបស់អ្នក អ្នកដាក់លើនាង ហើយកុំសង្ស័យ។ ខ្ញុំជឿថាព្រះនឹងរំដោះនាង។ តើអ្នកនឹងជឿវាជាមួយខ្ញុំទេ? អាម៉ែន។

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនស្គាល់ស្ត្រីនោះទេ ប៉ុន្តែព្រះស្គាល់នាង។ តើអ្នកជឿដោយអស់ពីចិត្តទេ?

186 បុរសដែលអង្គុយលើនោះពាក់អាវឆ្នូត ដោយមានក្លនលូន តើអ្នកជឿថាព្រះនឹងព្យាបាលអ្នក ហើយធ្វើឱ្យអ្នកជាសះស្បើយទេ? តើអ្នកជឿថាទ្រង់នឹងធ្វើវាទេ? ខ្ញុំមិនដែលឃើញបុរសនោះទេក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ តើអ្នកមានកាតអធិស្ឋានទេ? [បងប្រុសនិយាយថា "ទេ ខ្ញុំអត់មានទេ។"—អេដ។] អ្នកមិនមានទេ? អ្នកមិនត្រូវការវាទេ។

"បើអ្នកជឿ!"

187 នេះជាស្ត្រីម្នាក់ដែលកំពុងព្យាយាមសម្លឹងមើលពីលើគឺស្ត្រីម្នាក់នេះអង្គុយនៅទីនេះ។ នាងគឺជាអ្នកដ៏ទៃសម្រាប់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែនាងពិតជាភ័យណាស់។ ខ្ញុំមិនស្គាល់នាងទេ។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញនាងទេ ក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែព្រះស្គាល់នាង ហើយនាងដឹងថាឥឡូវនេះនាងកំពុងទាក់ទងជាមួយអ្វីមួយ។ អ្នកបានអធិស្ឋាននៅទីនោះដោយមូលហេតុខ្លះ។ ហេតុផលដែលអ្នកនៅ អ្នកមិនអាចស្នាក់នៅបានយូរជាងយប់នេះទេ។ អ្នកត្រូវតែចាកចេញពីការប្រជុំ។ អ្នកគ្រោងនឹងទៅផ្ទះរបស់អ្នកនៅថ្ងៃស្អែក។ អ្នកមិនមែនមកពីទីនេះ ឬក៏មិនមែនជាអ្នកមកពីរដ្ឋ កាលីហ្វ័រញ៉ា

ដែរ។ អ្នកទៅខាងកើតពីទីនេះ។ អ្នកទៅតាមផ្លូវអាកាស។ អ្នកកំពុងរៀបចំផែនការធ្វើដំណើរតាមអាកាស។ អ្នកមកពីអូក្លាហូម៉ា។ បាទ។ ត្រូវហើយ។

188 អ្នកក៏ស្ថិតក្នុងស្ថានភាពជិតស្លាប់ដែរ។ អ្នកមកទីនេះដើម្បីអធិស្ឋាន។ អ្នកមិនមានកាតអធិស្ឋានទេ។ ប៉ុន្តែអ្នកជឿថាអ្នកនឹងបានជាសះស្បើយ ប្រសិនបើអ្នកអាចមកទីនេះបាន។ ត្រូវហើយ។ ស្ថានភាពរបស់អ្នកគឺមហារីក ផងដែរ។ មហារីកស្ថិតនៅក្នុងឆ្អឹង។ តើអ្នកជឿថាអ្នកនឹងជាសះស្បើយឥឡូវនេះទេ? អ្នកជឿថាអ្នកមានទំនាក់ទំនងជាមួយទ្រង់ ប្អូនស្រី? ប្រហែលជាព្រះនឹងប្រាប់ខ្ញុំថាអ្នកជានរណា នោះអាចជួយអ្នកបានទេ? ប្រសិនបើវាមែន ចូរលើកដៃឡើង ប្រសិនបើអ្នកជឿថា (ព្រះ) វានឹងជួយអ្នក។ មិនអីទេ លោកស្រីស្មីលអ្នកអាចត្រលប់ទៅអូក្លាហូម៉ាវិញ។

ខ្ញុំមិនស្គាល់ស្ត្រីនោះទេ។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញនាងទេ។

189 នេះស្រីម្នាក់អង្គុយខាងក្រោយនាង។ នាងរងផលប៉ះពាល់ដោយហើមសរសៃវ៉ែន។ ហើយនាងក៏មានកូនប្រុសម្នាក់ដែលស្រវឹងស្រា ហើយនាងកំពុងអធិស្ឋានឲ្យគាត់។ ប្រសិនបើនាងជឿ នាងអាចជាសះស្បើយ។ លោកស្រីម៉ាសុន តើអ្នកនឹងជឿដោយអស់ពីចិត្ត ហើយជឿថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងផ្តល់ការព្យាបាលដល់អ្នកទេ? អ្នកជឿ?

មែនហើយ បន្ទាប់មកដាក់ដៃរបស់អ្នកនៅលើស្ត្រីដែលអង្គុយក្បែរអ្នកនៅទីនោះ នាងកំពុងអធិស្ឋានសម្រាប់ប្តីរបស់នាងដែលមិនបានសង្គ្រោះ។ ព្រះនឹងផ្តល់ការព្យាបាល។

ចូរយើងអធិស្ឋាន។

190 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមឱ្យទ្រង់ប្រទានពរនោះដល់នាង។ សូមប្រទានឲ្យស្ត្រីនោះទទួលបំណងប្រាថ្នានៃចិត្តរបស់នាងផង ព្រ ះអម្ចាស់។ ជំនឿរបស់នាងគឺជិតស្និទ្ធនឹងទ្រង់ វាបានប៉ះទ្រង់។ ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋាន ឱព្រះវរបិតា ដែលទ្រង់នឹងជួយ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

ឥឡូវនេះ ចូរជឿដោយអស់ពីចិត្តថា អ្នកបានទទួលវា។ តើអ្នកនឹងជឿទេ? ត្រូវហើយ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។

តើអ្នកជឿថាប្តីរបស់អ្នកនឹងបានសង្គ្រោះទេ ស្ត្រីអើយ? តើអ្នកជឿដោយអស់ពីចិត្តទេ? លើកដៃឡើង អ្នកជឿ។

191 វាហាក់ដូចជា នៅចំពោះមុខខ្ញុំ ស្ត្រីម្នាក់ដែលធ្ងន់ណាស់។ នៅទីនោះនាងអង្គុយ។ តើអ្នកជឿថាខ្ញុំជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះទេ? តើអ្នកជឿថាខ្ញុំជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះទេ? អ្នកជឿ។ ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នកទេ។ អ្វីដែលបញ្ហារបស់អ្នកគឺក្រពេញ។ អ្នកលើសទម្ងន់។ អ្នកធ្លាប់ទៅជួបគ្រូពេទ្យ គាត់បាននិយាយថា គាត់មិនអាចធ្វើអ្វីបានទេ ប៉ុន្តែនោះគឺជាគ្រូពេទ្យនៅលើផែនដី។ ឃើញទេ? អ្នក...អ្នកមានទុក្ខព្រួយច្រើន។ អ្នកបានបាត់បង់ប្តីរបស់អ្នក។ អ្នកមិនមែនមកពីទីនេះទេ។ អ្នកពិតជាមកពីរដ្ឋ អាកាន់សាស។ អ្នកកំពុងតែរកការងារធ្វើ ហើយអ្នកមិនអាចរកការងារធ្វើបានទេ។ អ្នកខ្លាច អ្វីមួយ ថាអ្នកនឹងមិនត្រូវបានហៅ។ ប៉ុន្តែជំនឿរបស់អ្នកឥឡូវនេះបានប៉ះចំព្រះ។ បងស្រីខ្ញុំអើយ ទៅហើយ ជឿចុះ។ ព្រះប្រទានឱ្យអ្នកនូវការងារ ប្រទានឱ្យអ្នកនូវបំណងប្រាថ្នានៃចិត្តរបស់អ្នក។

ព្រះបញ្ជាក់ថាព្រះបន្ទូលទ្រង់ពិត។ តើអ្នកជឿថាវាដូច្នេះទេ? ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់ឱ្យអ្នកអធិស្ឋានជាមួយខ្ញុំម្តងទៀត។

192 ឱព្រះវរបិតាអើយ ទ្រង់គឺជាព្រះតែមួយដែលបានបញ្ជាក់។ នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា "ក្មេងស្រីមិនស្លាប់ទេនាងកំពុងដេកលក់" បន្ទាប់មកទ្រង់បញ្ជាក់វា។ ឥឡូវនេះ ទ្រង់បានសន្យាថា នៅមុនពេលវេលាចុងក្រោយមកដល់ ថាកូនមនុស្សនឹងបង្ហាញអង្គទ្រង់តាមរបៀបដែលទ្រង់បានធ្វើនៅក្រុងសូដុំម។ ទ្រង់បានសន្យាហើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ឥឡូវនេះ ទ្រង់បានយាងមកផែនដី ក្នុងទម្រង់នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយបានចូលរួមក្នុងចំណោមពួកយើង នៅយប់នេះ យើងជាអ្នកជឿ ហើយបានបញ្ជាក់វាហើយ។ ទ្រង់បានបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដូចជាទ្រង់បានធ្វើនៅថ្ងៃនោះ។ ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងមិនត្រូវការភស្តុតាងទៀតទេ។ ទ្រង់ស្ថិតក្នុងចំណោមពួកយើង។ ពួកយើងស្រលាញ់ទ្រង់។ ហើយយើងដឹងថានេះគឺជាទីសម្គាល់ចុងក្រោយបង្អស់មុនការយាងមករបស់ទ្រង់ យោងតាមបទគម្ពីរ។ ហើយស្រមោលនិងទីសម្គាល់ទាំងអស់មិនដែលបរាជ័យឡើយ។ ពួកគេត្រូវតែមានភាពរីជួមាន។

193 ដូច្នេះយើងខ្ញុំអធិស្ឋាន ឱព្រះវរបិតា ដូចជាកូនចៅរបស់ទ្រង់មកឥឡូវនេះដើម្បីអធិស្ឋានឲ្យគ្រប់គ្នាបានជាសះស្បើយ។ សូមកុំឲ្យមានអ្នកជំងឺដែលនៅ

សេសសល់ក្នុងចំណោមយើង នៅពេលបញ្ចប់កម្មវិធីព្យាបាលនេះ។ ឱព្រះដ៏ជាទីស្រឡាញ់អើយ តើទ្រង់នឹងអនុញ្ញាតឲ្យការចាក់ប្រេងតាំងរបស់ទ្រង់យ៉ាងសប្បុរសមានចំពោះរាស្ត្រទ្រង់នៅពេលនេះទេ ដើម្បីឱ្យពួកគេម្នាក់ៗបានជាសះស្បើយ?

194 ហើយប្រសិនបើមានខ្លះនៅទីនេះ ដែលមិនមែនជាកូនរបស់ទ្រង់នៅឡើយ ហើយផ្អែកលើរឿងទាំងនេះ ថា... ពួកគេបានឮព្រះបន្ទូល ហើយបានឃើញការដែលបានធ្វើនោះ គ្រាន់តែបង្ហាញឲ្យឃើញយ៉ាងច្បាស់ចំពោះលិខិតនោះ ហើយថាទ្រង់ជានរណាហើយទ្រង់ជាអ្វី ដែលទ្រង់នៅទីនេះ។

195 ហើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ តើទ្រង់នឹង—តើទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់ការកុហកទេ? ហេតុអ្វី ច្បាស់ជាមិនមែនទេ ព្រះអម្ចាស់។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានសន្យាថានឹងប្រទានពរដល់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយវានឹងមិនត្រឡប់ជាមោឃៈឡើយ។ វានឹងសម្រេចបាននូវអ្វីដែលវាត្រូវបានគេបម្រុងទុក។ ហើយឥឡូវនេះ ទ្រង់បានធ្វើរឿងនោះនៅចំពោះមុខយើង យប់នេះ ហួសពីស្រមោលនៃការសង្ស័យ។

196 ហើយដោយឱនក្បាលរបស់យើង តើមានមនុស្សនៅទីនេះដែលមិនធ្លាប់ជឿទេ? ដែលចង់លើកដៃឡើង? ដោយឱនក្បាលរបស់អ្នក គ្រាន់តែលើកដៃរបស់អ្នកឡើង។ ហើយក្រោកឈរ ហើយនិយាយថា "ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជឿដោយអស់ពីចិត្ត។ ហើយខ្ញុំចង់ទទួលយកព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ឥឡូវនេះ។" តើអ្នកនឹងធ្វើបែបនោះទេ នរណាម្នាក់ នរណាដែលនៅទីនេះ ដែលមិនទាន់ទទួលយកព្រះគ្រីស្ទ ហើយចង់ទទួលនៅពេលនេះ? ខ្ញុំនឹងមិនប្រាប់អ្នកទេ...អ្នកទៅព្រះវិហារដែលអ្នកជ្រើសរើស។ ប៉ុន្តែខ្ញុំសុំឱ្យអ្នកទទួលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទខណៈពេលដែលអ្នក... អ្នកប្រហែលជានឹងមិនមានភាពជិតស្និទ្ធជាមួយទ្រង់ឡើយ។ រហូតដល់អ្នកឃើញទ្រង់ដោយផ្ទាល់ នៅពេលដែលទ្រង់យាងមកក្នុងរូបកាយដែលអាចមើលឃើញរបស់ទ្រង់ពីស្ថានសួគ៌។ តើឥឡូវនេះអ្នកនឹងទទួលយកទ្រង់ទេបើអ្នកមិនដែលបានធ្វើវា?

197 ដោយឃើញថាគ្មាននរណាម្នាក់ឈរនៅទីនេះទេ អញ្ចឹងខ្ញុំជឿថាអ្នកទាំងអស់គ្នាជាមនុស្សដែលមានប្រាជ្ញា ជាមនុស្សមានការយល់ដឹង និងដឹងពីអ្វីដែលអ្នកកំពុងធ្វើ។ ប្រសិនបើអ្នកអង្គុយនៅក្រោមនេះ អ្នកចាំថា "ប្រសិនបើអ្នក

ខ្មាសខ្ញុំនៅចំពោះមុខមនុស្ស នោះខ្ញុំនឹងខ្មាសអ្នកនៅចំពោះព្រះបិតារបស់ខ្ញុំដែរ។" មាននរណាម្នាក់ក្រោកឈរ ប្រហែល បាទ នៅក្នុងទស្សនិកជន នៅខាងក្រោយ។

198 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ អ្នកទាំងនោះប្រហែលជា ទូលបង្គំមិនបានឃើញទេ ដែលឈរ ពួកគេចង់ទទួលយកទ្រង់។ ពួកគេទទួលស្គាល់ ព្រះអម្ចាស់អើយ ការនេះមិនទាន់បានធ្វើរហូតដល់ពេលនេះ ហើយឥឡូវនេះ ទ្រង់បញ្ជាក់វា ហើយ បញ្ជាក់ថាវាដូច្នេះ។ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន ឱព្រះវរបិតា ថានៅក្នុងដួងចិត្តរបស់ពួកគេ មានការរំជើបរំជួលយ៉ាងចម្លែកនៅពេលនេះ... តើយើងដឹងដោយរបៀបណា ប៉ុន្តែ តើអ្នកនេះជាមនុស្សចុងក្រោយដែលចូលមកខាងណា? នេះប្រហែលជាទីបញ្ចប់ សម្រាប់ទីក្រុង ឡោះ អេនជីលេស។ នេះប្រហែលជាព្រលឹងចុងក្រោយដែលនឹង កើតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ។ យើងមិនដឹងថាពេលនោះមកដល់ពេលណាទេ។ ហើយនៅពេលដែលវាកើតឡើង ទ្វារនឹងត្រូវបិទ រាងកាយនឹងពេញលេញ។ វានឹង មិនមែនជារូបកាយចម្លែកឬកូនក្រមុំចម្លែកឡើយ។ វានឹងមានសមាជិកជាច្រើន ដែលឈ្មោះត្រូវបានដាក់នៅក្នុងសៀវភៅជីវិតរបស់កូនចៀមមុនគ្រិះនៃផែនដី ដែល ព្រះយេស៊ូវយាងមកដើម្បីយក ដូចជាអ័ដាម ដើរចេញទៅសង្គ្រោះប្រពន្ធរបស់ គាត់។ ទូលបង្គំសូមអង្វរ ព្រះអង្គថា ទ្រង់នឹងទទួលពួកគេឥឡូវនេះចូលក្នុង រាជាណាចក្ររបស់ទ្រង់។ ពួកគេនៅក្នុងព្រះហស្តទ្រង់។ ដោះស្រាយជាមួយពួកគេ ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំអធិស្ឋានក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

199 សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នករាល់គ្នាដែលបានឈរ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាអ្នកខ្លះកំពុង ឈរទេ។ អ្នកខ្លះឈរនៅខាងក្រោយ ខ្លះឡើងលើយ៉។ ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកធ្វើរឿង មួយសម្រាប់ខ្ញុំ។ សូមយល់ពីខ្ញុំ។ ជួបអ្នកបម្រើព្រះខ្លះនៅទីនេះ ហើយនិយាយ ជាមួយពួកគេ បន្ទាប់ពីថ្វាយបង្គំចប់។ តើអ្នកនឹងធ្វើវាទេ? កុំអោយខកខាន។ ប្រសិនបើអ្នកមិនធ្លាប់បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកជា គ្រីស្ទានទេ ចូរធ្វើវាបន្ទាប់មកទៀត រួចបន្តកាន់ដៃអ្នករហូតដល់អ្នកទទួលបាន ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

200 ឥឡូវនេះ ហើយមនុស្សជាច្រើនមានកាតអធិស្ឋាននៅទីនេះ។ យើងនឹងសុំឱ្យ ពួកគេឈរ ហើយឡើងមកទីនេះ ហើយខ្ញុំគិតថាដើរឆ្លងកាត់។ ឬខ្ញុំត្រូវតែមក... [បងប្រុសម្នាក់និយាយថា "ទេ។"—អេដ។] ខ្ញុំនឹងមិនអាច។ ["មកពីខាងនេះមក

ទីនេះ។៉] ពីខាង*នេះ*មកទីនេះ អាចចេញមកតាមផ្លូវនេះ លើខាងនេះ អ្នកដែលមានកាតអធិស្ឋាន។

201 ហើយឥឡូវនេះ ប្រសិនបើមានអ្នកណាម្នាក់ដែលត្រូវទៅបាត់ហើយ...ព្រោះខ្ញុំយឺត។ ខ្ញុំសុំទោស។ ខ្ញុំនឹងព្យាយាមធ្វើឱ្យល្អជាងនេះបន្តិចនៅយប់ស្អែក។ នៅ...ដប់នាទីបន្ទាប់ពីដប់ ដោយនាឡិកានៅលើជញ្ជាំង។ សូមអរគុណយ៉ាងខ្លាំងចំពោះការចូលរួមរបស់អ្នកនៅយប់នេះ ហើយសូមព្រះនៃស្ថានសួគ៌ប្រទានពរដល់អ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកចង់ស្នាក់នៅ និងមើលការតម្រង់ជួរអធិស្ឋាន យើងតែងតែស្វាគមន៍អ្នកជានិច្ច។ ប៉ុន្តែយើងនឹងចាប់ផ្តើមអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺឥឡូវនេះ ហើយខ្ញុំមិនចង់ទុកអ្នកយូរពេកទេ លុះត្រាតែអ្នកចង់នៅ។ អ្នកអាចចេញបានក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ សូមឲ្យសេចក្តីសុខសាន្តរបស់ព្រះបានទៅជាមួយអ្នក ហើយប្រទានពរដល់អ្នក ហើយឲ្យអ្នកបានសម្រាកក្នុងខ្លួនអ្នកពេញមួយយប់ ហើយសូមឱ្យអ្នកមានសុខភាពល្អ ដូច្នេះអ្នកអាចត្រឡប់មកវិញនៅយប់ស្អែក។ សូមព្រះជាម្ចាស់គង់ជាមួយអ្នកឥឡូវនេះ។

202 ហើយទុកឱ្យអ្នកដែលមានប័ណ្ណអធិស្ឋានឈរសម្រាប់ការអធិស្ឋានឥឡូវនេះ ដូចដែលយើងអធិស្ឋានជាសកលសម្រាប់ប្រជាជន។ ឥឡូវនេះយើងចង់ឱ្យអ្នកដឹង ឥឡូវនេះ អ្នកដែលកំពុងឈរកាន់ជាមួយកាតអធិស្ឋាន តើមានការសង្ស័យនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកទេ? តើមានទេ អត់ទោសឱ្យខ្ញុំ អំពើបាបណាមួយនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកដែលអ្នកមិនបានសារភាព? បើមាន ខ្ញុំសុំសួរអ្នកចុះ។ កុំចូលទៅក្នុងជួរអធិស្ឋានជាមួយនឹងអំពើបាបដែលមិនបានសារភាពនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក។ ព្រោះ អ្នកត្រូវតែ...នេះគឺជានំប៉័ងរបស់កុមារ ឃើញទេ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកមិនមែនជាគ្រិស្ទានទេ ចូរប្រគល់ជីវិតរបស់អ្នកទៅនឹងព្រះគ្រីស្ទ នៅក្នុងជួរអធិស្ឋាន បន្ទាប់មកសឹមមក។ វាគឺសម្រាប់អ្នកជឿ។ តើអ្នកនឹងធ្វើវាទេ? ទទួលទ្រង់ជាមុនជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នក ហើយបន្ទាប់មកមកនៅលើវេទិកា ដើម្បីបានអធិស្ឋាន។

203 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់បុគ្គលម្នាក់ៗ។ មិនគ្រាន់តែឆ្លងកាត់ពួកគេដូចជា ប្រភេទនៃទម្លាប់មួយចំនួន។ យើងនៅក្នុងព្រះវិហារមួយឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំគិតថា បងស្រី វីយ៉ាតបានផ្តល់ហេតុផលដល់យើងដែលយើងអាចស្នាក់នៅហើយអធិស្ឋាន។ ប្រុងប្រុសម្នាក់និយាយថា "បាទ ពេញមួយយប់ ឱ្យតែអ្នក

ចង់បាន។"—អេដ។] យើងអាចស្នាក់នៅបានយូរតាមដែលយើងចង់។ ហើយខ្ញុំសូមអរគុណបងស្រីវ៉ាយ៉ាតនិងបុគ្គលិកនៅទីនេះ ដែលបានអនុញ្ញាតឱ្យពួកយើងធ្វើដូច្នេះ។ ព្រះប្រទានពរដល់នាង។ ស្វាមីដ៏ក្លាហានរបស់នាងបានឈរលើវេទិកានេះ អធិស្ឋានឲ្យអ្នកមានជំងឺរហូតដល់លោកបានស្លាប់ តាមខ្ញុំដឹង ទាហានពិតប្រាកដនៃឈើឆ្កាង។ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមបន្តធ្វើរឿងដដែលនេះ សូមប្រទានពរដល់ប្រជាជននេះ។

204 ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំអធិស្ឋានឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានមកដល់ទីនេះ...អ្នកមិនចាំបាច់សារភាពអ្វីដែលអ្នកចង់ធ្វើនោះទេ។ អ្នកមិនចាំបាច់និយាយអ្វីជាបញ្ហារបស់អ្នកទេ។ សូមអញ្ជើញមក ហើយអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក ហើយជឿ។

205 តើអ្នកជឿថាព្រះបានចាត់ខ្ញុំឲ្យធ្វើការនេះទេ? លើកដៃឡើង។ ចងចាំអ្វីដែលទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បាននិយាយ? "បើអ្នកធ្វើឲ្យមនុស្សជឿអ្នក ចូរស្មោះត្រង់ពេលអ្នកអធិស្ឋាន នោះគ្មានអ្វីរារាំងការអធិស្ឋានអ្នកឡើយ។" ហើយអ្នកដឹងថានោះជាការពិត។ វាត្រូវបានបញ្ជាក់ម្តងហើយម្តងទៀត។

ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងសួរថា បងស្រីរ៉ូសរបស់យើង ប្រសិនបើនាងនឹង លេងភ្លេងនោះ *គ្រាន់តែជឿ ឬគ្រូពេទ្យដ៏អស្ចារ្យឥឡូវនេះគឺនៅជិត* ឬអ្វីមួយ។

206 ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាឥឡូវនេះនៅក្នុង—នៅក្នុងការប្រកបជាមួយខ្ញុំ។ តើបានទេអ្នកក៏ជា អ្នកដែលមិននៅក្នុងជួរអធិស្ឋាន តើអ្នកនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់មនុស្សទាំងនេះដែរឬទេ? មែនហើយ សន្យានឹងគេថា លើកដៃឡើង "ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានឃើញទេ។ យើងទាំងអស់គ្នានឹងអធិស្ឋាន។" ត្រូវហើយ។ បាទ។

ខ្ញុំចង់អោយអ្នកទៅ ប្រសិនបើអ្នកត្រូវចាកចេញ ចូរទៅស្ងាត់ៗឥឡូវនេះ ដើម្បីកុំឱ្យពួកគេរំខាននៅពេលយើងអធិស្ឋាន។

ជឿទេថាវាចប់ហើយ ប្អូនស្រី? [បងស្រីនិយាយថា "ដោយអស់ពីចិត្ត។"—អេដ។]

ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ខ្ញុំដាក់ដៃលើប្អូនស្រី តស៊ូនឹងទុក្ខលំបាកនៃរូបកាយរបស់នាង។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមឲ្យវាចាកចេញពីនាង។ អាម៉ែន។

ជូនពរ ប្អូនស្រី។

តើអ្នកជឿដោយអស់ពីចិត្តទេ? រាល់អំពើបាបរបស់អ្នកត្រូវបានសារភាព? តាមដែលអ្នកដឹង តើអ្នកត្រៀមខ្លួនជាស្រេចក្នុងការទទួលបានការព្យាបាលរបស់អ្នក ហើយឬនៅ?

207 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំដាក់ដៃលើប្អូនស្រីរបស់ទូលបង្គំ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយសូមឲ្យការរងទុក្ខនៃរូបកាយនាងរលត់ទៅ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

អំពើបាបទាំងអស់ត្រូវបានសារភាព ហើយអ្នកត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការព្យាបាលរបស់អ្នកហើយឬនៅ? អ្នកជឿទេ បងប្រុស? [បងប្រុសនិយាយថា "ខ្ញុំជឿដោយអស់ពីចិត្ត។"—អេដ។]

208 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំដាក់ដៃលើបងប្រុសរបស់ទូលបង្គំ ដូចដែលយើងដឹងថាទ្រង់មានវត្តមាននៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងព្យាបាលគាត់ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ អាម៉ែន។

អំពើបាបទាំងអស់បានសារភាព? អត់ទេ អ្នកស្តាប់មិនឮទេ។ តើអ្នកជឿថាអ្នកនឹងស្តាប់ឮវិញទេ? [បងស្រីនិយាយថា "ខ្ញុំជឿជាក់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានថ្លង់។"—អេដ។] អ្នកជឿ។

ស្ត្រីនេះថ្លង់ហើយ។ យើងទៅអធិស្ឋាននៅទីនេះ។

209 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានឲ្យព្រះអង្គប្រោសប្អូនស្រីរបស់យើង ហើយយកជំងឺថ្លង់នេះចេញពីនាង។ នាងកំពុងអង្គុយនៅក្នុងពិភពបិទជិតដែលនាងមិនអាចស្តាប់ឮ។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមឲ្យទ្រង់បានប្រោសនាងឲ្យបានជាតាមរយៈព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។

210 ខ្ញុំនឹងសុំឱ្យមនុស្សអោនក្បាលរបស់អ្នកបន្តិច។ ខ្ញុំចង់ឃើញអ្វីដែលបានកើតឡើងចំពោះនាង។ ឥឡូវនេះ សូមក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ កុំឲ្យអ្នកណាងើបក្បាល ឬភ្នែកឡើងឡើយ។ ឥឡូវនេះ អ្នកមិនត្រូវធ្វើបែបនោះទេ រហូតដល់ខ្ញុំប្រាប់អ្នកឱ្យដឹង។

211 អ្នកអាចឮខ្ញុំនៅពេលនេះ? [បងស្រីនិយាយថា "មុនសូវច្បាស់។" បងប្រុសប្រាណហាំទះដៃម្តង។ "ខ្ញុំអាចឮអ្នក។"—អេដ] ឮខ្ញុំ? ["ខ្លះ។"] ឮទេ? នាង

អាចស្តាប់បានឥឡូវនេះ។ [បងប្រុស ប្រាណហាំទះដៃម្តងទៀត។] ឃើញទេ? ឮសំឡេងនោះ?

212 ឥឡូវនេះអ្នកជឿដោយអស់ពីចិត្ត។ អ្នកនឹងជឿ? ហើយអ្នកជឿ ហើយព្រះនឹងធ្វើឱ្យអ្នកមានសុខភាពល្អទាំងស្រុង។ នាងបាននិយាយថា។ ខ្ញុំគ្រាន់តែអធិស្ឋាន ហើយដាក់ដៃ លើ ត្រចៀករបស់នាង ហើយនាងបាននិយាយថា នាងអាចលឺអ្វីមួយ។ ជាការប្រសើរណាស់ គ្រាន់តែបន្តឥឡូវនេះ ជឿថាអ្នកនឹងឮល្អឥតខ្ចោះ ហើយអ្នកនឹងឮ។

តើអំពើបាបទាំងអស់ត្រូវបានសារភាពទេ បងស្រី? [បងស្រីនិយាយថា "ចាស។"—អេដ។] តើអ្នកត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការព្យាបាលរបស់អ្នកហើយឬនៅ? ["ចាស។"]

213 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំដាក់ដៃលើប្អូនស្រីរបស់ទូលបង្គំ ដោយដឹងថា នៅក្នុងខ្លួនយើងមិនមែនជារបស់ល្អទេ គឺនៅក្នុងខ្លួនយើង។ ប៉ុន្តែយើងដឹងថាយើងជាគ្រិស្ទាន ដែលកើតពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ។ ហើយយើងដាក់ដៃលើបងស្រីរបស់យើង ហើយសុំការព្យាបាលនាងក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

214 ឥឡូវនេះអ្នកជឿថាអ្នកនឹងបានជាសះស្បើយ? [បងស្រីនិយាយថា "ជាសះស្បើយ។"—អេដ។] មិនអីទេ ឥឡូវនេះអ្នក—អ្នកបានជាសះស្បើយហើយ។ នោះជាវិធីដើម្បីធ្វើវា។ ត្រូវហើយ។ ត្រូវហើយ។

215 អំពើបាបទាំងអស់ត្រូវបានសារភាព? [បងស្រីនិយាយថា "ចាសលោក។"—អេដ។] ហើយអ្នកត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការព្យាបាលរបស់អ្នកហើយឬនៅ? ["ចាស។"] អ្នកជឿដោយការលើកដៃសំពះថា ព្រះដែលជ្រាបពីចិត្តមនុស្សទ្រង់នឹងប្រោសអ្នកឲ្យជា? ["ខ្ញុំជឿ។"]

216 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមឲ្យទ្រង់ប្រោសបងស្រីរបស់យើង ពេលយើងដាក់ដៃលើនាង ហើយសូមក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទថា ទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យនាងបានជាសះស្បើយ។ អាម៉ែន។

217 តើអ្នកសុខសប្បាយទេ? ជាការពិតណាស់ អ្នកដឹងថាខ្ញុំដឹងថាអ្នកមានបញ្ហាអ្វី។ ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែមិននិយាយវា ព្រោះ អ្នកធ្វើ វានឹង—វានឹងបន្តទៅមុខនិងបន្តទៀត។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នក...តើអំពើបាបទាំងអស់ត្រូវបានសារភាពទេ? បងស្រី

និយាយថា "ចាស លោក។"—អេដ។] ហើយអ្នកជឿថាព្រះនឹងធ្វើឱ្យអ្នកបានជា? ["ចាស លោក។"] តើអ្នកជឿថាជំងឺរលាកសន្លាក់...ខ្ញុំបាននិយាយវារួចហើយ។

ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមទ្រង់ជួយនាង និងធ្វើឱ្យនាងជាសះស្បើយ។ ផ្តល់វា នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។

អ្នកនឹងមិនពិការទេ។ ទៅចុះ ហើយជឿដោយអស់ពីចិត្ត។

218 តើអ្នកជឿថាព្រះនឹងធ្វើឱ្យអ្នកជាសះស្បើយទេ? [បងស្រីនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អេដ។] អំពើបាបទាំងអស់ត្រូវបានសារភាព ហើយអ្នកត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការព្យាបាលរបស់អ្នកហើយឬនៅ? តើអ្នកជឿថាខ្នងរបស់អ្នកនឹងជាទេ?

ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ជាទីគោរព ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមឱ្យទ្រង់ប្រោសនាង និងធ្វើឱ្យនាងជា។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមឲ្យវាដូច្នេះ។ អាម៉ែន។

សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នកបងស្រី។ ទៅចុះ ហើយជឿឥឡូវនេះ។

តើអំពើបាបទាំងអស់ត្រូវបានសារភាពហើយឬនៅ បងស្រី ត្រៀមខ្លួនជាស្រេចសម្រាប់ការព្យាបាលរបស់អ្នកហើយឬនៅ?

ព្រះជាម្ចាស់ជាទីស្រឡាញ់ អំពើបាបរបស់នាង នាងបាននិយាយថា ត្រូវបានសារភាព។ ទូលបង្គំដាក់ដៃលើស្ត្រីនេះ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សុំការព្យាបាលនាង។ អាម៉ែន។

219 តើអំពើបាបទាំងអស់ត្រូវបានសារភាពទេ? អ្នកត្រូវតែនិយាយពាក្យពិត អ្នកឈឺខ្លាំង អ្នកដឹងរឿងនោះ។ អ្នកដឹងថាខ្ញុំដឹងថាមានបញ្ហាអ្វីខុសជាមួយអ្នក។ ហើយតើអ្នកជឿថាព្រះនឹងធ្វើឱ្យអ្នកជាសះស្បើយ ព្យាបាលចិត្តអ្នក និងធ្វើឱ្យអ្នកបានជាសះស្បើយទាំងស្រុងទេ?

ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋាននៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ថាទ្រង់នឹងព្យាបាលនាង ហើយធ្វើឱ្យនាងជា។ សូមឲ្យការនេះចាកចេញពីនាង ឱព្រះវរបិតា ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

សូមព្រះប្រទានពរអ្នកឥឡូវនេះ។ កុំសង្ស័យ។ ទៅចុះ ហើយជឿ។

អំពើបាបទាំងអស់បានសារភាព? តើអ្នកត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការព្យាបាលហើយឬនៅ?

ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ជាទីគោរព ទូលបង្គំបានដាក់ដៃលើប្អូនស្រីរបស់យើង។ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមឲ្យនាងបានជាសះស្បើយ។ អាម៉ែន។

កុំសង្ស័យ។ ទៅចុះ ហើយជឿ។

អំពើបាបទាំងអស់បានសារភាព តើអ្នកត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការព្យាបាលហើយឬនៅ?

220 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ជាទីគោរព ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងប្រោសបងប្រុសរបស់យើង ទ្រង់នឹងប្រោសឱ្យគាត់ជា។ សូមប្រទានមក ព្រះបិតា។ ទូលបង្គំដាក់ដៃលើគាត់ ក្នុងគោលបំណងនេះ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ខ្ញុំជឿដោយអស់ពីចិត្ត។

ជឿទេបងស្រី? អំពើបាបទាំងអស់ត្រូវបានសារភាព ហើយអ្នកត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការព្យាបាលហើយឬនៅ?

ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំដាក់ដៃលើបងស្រី ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមអោយនាងត្រូវបានប្រោសឱ្យជាសម្រាប់សិរីល្អរបស់ទ្រង់។ អាម៉ែន។

221 ឥឡូវនេះជាច្រើនដងដូចនោះ គ្រាន់តែប៉ះដូចព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថា "ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអ្នកជឿ។ ប្រសិនបើពួកគេដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ។" ខ្ញុំចាប់ផ្តើមកត់សម្គាល់ក្នុងការប្រជុំថា វាមានប្រសិទ្ធភាពល្អជាងហាសិបភាគរយជាងអ្វីដែលវាធ្វើនៅពេលដែលអ្នកហៅមនុស្សនៅក្នុងជួរមានការយល់ដឹង ព្រោះអ្នកបានត្រឹមតែពីរបី។ ហើយនេះជាវិធីមួយ មានការជាសះស្បើយជាច្រើនទៀត។

222 តើអ្នកបានសារភាពបាបទាំងអស់នៃការមិនជឿរបស់អ្នកហើយឬនៅ? តើអ្នកជឿថាឥឡូវនេះអ្នកនឹងបានជាសះស្បើយទេ? [បងស្រីនិយាយថា "ចាស ហើយបានរំដោះ។"—អេដ។]

ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានឲ្យទ្រង់បានប្រោសបងស្រីរបស់យើងឱ្យជាសះស្បើយ នៅពេលទូលបង្គំចាប់ដៃនាង ហើយសូមនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសម្រាប់ការព្យាបាលរបស់នាង។ អាម៉ែន។

សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នកបងស្រី។

តើអ្នកជឿទេឥឡូវនេះ? [បងស្រីនិយាយថា "ចាស។"—អេដ។] អំពើបាបទាំងអស់ត្រូវបានសារភាព? ["ចាស។"]

ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំដាក់ដៃលើប្អូនស្រីរបស់យើង ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ការព្យាបាលរបស់នាង។ អាម៉ែន។

សូមព្រះប្រទានពរ ដល់អ្នកបងស្រី។

ហាក់ដូចជារឿងតូចមួយ ប៉ុន្តែវាជាព្រះដែលបានសន្យា។

អំពើបាបត្រូវបានសារភាព?

ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានឲ្យព្រះអង្គប្រោសប្អូនស្រីរបស់យើងនេះ។ នៅពេលទូលបង្គំដាក់ដៃលើនាងក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមឲ្យនាងទៅ ហើយបានសុខ។ អាម៉ែន។

អំពើបាបត្រូវបានសារភាព?

ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមឲ្យទ្រង់ប្រោសបងស្រីរបស់យើង ដូចទូលបង្គំដាក់ដៃលើនាង ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលអ្នកមកជាមួយមេកានិច អនុញ្ញាតឱ្យវាវាយចំឌីណាមិក វានឹងដំណើរការ។

អំពើបាបត្រូវបានសារភាព? [បងស្រីឆ្លើយ—អេដ។] អ្នករួចរាល់ហើយ។

ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមឱ្យទ្រង់ប្រោសនាងឱ្យជា និងធ្វើឱ្យនាងជាឡើងវិញ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

សូមព្រះប្រទានពរ ដល់អ្នកបងស្រី។

អំពើបាបទាំងអស់បានសារភាព? [បងស្រីនិយាយថា "អ្វីគ្រប់យ៉ាង។"—អេដ។]

ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ កាលដែលស្ត្រីនេះមើលមកទូលបង្គំក្នុងកែវភ្នែក ទូលបង្គំជឿដូច្នោះ។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថា ទ្រង់នឹងប្រោសនាងឱ្យជាសះស្បើយ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។

223 ទ្រង់គ្រាន់តែនាំនាងមក តើអ្នកឬ បងស្រី? តើទ្រង់គ្រាន់តែនាំនាងមកមែនទេ? ត្រូវហើយ។ ប្អូនស្រីជឿថា ព្រះនឹងប្រោសអ្នកឲ្យបានជាឬ? [បងស្រីនិយាយថា "ខ្ញុំជឿថាព្រះអាចឱ្យខ្ញុំមើលឃើញម្តងទៀត។"—អេដ។] សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នក។

224 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ទ្រង់តែងតែអាណិតអាសូរដល់មនុស្សខ្វាក់ និងអ្នកខ្វះខាត។ ឥឡូវនេះ ពួកគេបានឃើញអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើនៅយប់នេះ។ ដូច្នេះយើងជឿថា ព្រះអម្ចាស់អើយ ទីសំគាល់ចុងក្រោយដ៏អស្ចារ្យនេះ កំពុងធ្វើការក្នុងចំណោមយើងខ្ញុំឥឡូវនេះ។ ទូលបង្គំសុំឲ្យស្ត្រីខ្វាក់ភ្នែកម្នាក់នេះបានភ្លឺវិញ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

ឥឡូវនេះ សូមរាយការណ៍មកយើងឥឡូវនេះ។ រាយការណ៍ពីវា។

[បងស្រីម្នាក់និយាយទៅកាន់បងប្រុសប្រាណហាំ—អេដ។] អូ បាទ អ្នកជឿថាព្រះនឹងព្យាបាលអ្នក? ["ហាលេលូយ៉ា!"]

ឱព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ជាទីគោរព ទូលបង្គំដាក់ដៃលើប្អូនស្រីរបស់យើងហើយសុំឱ្យទ្រង់ប្រោសនាងឱ្យជា ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក បងស្រី។ អនុញ្ញាតឱ្យយើងស្តាប់ពីរបៀបដែលអ្នក—របៀបដែលអ្នកចុះសម្រុងគ្នា។

ជឿទេបងស្រី? [បងស្រីនិយាយថា "ចាសខ្ញុំជឿ។"—អេដ។]

ឱព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ជាទីគោរព ទូលបង្គំអធិស្ឋានសម្រាប់ប្អូនស្រីរបស់យើង ដោយជឿជាក់ថាទ្រង់នឹងព្យាបាលនាងឥឡូវនេះ។ ទូលបង្គំដាក់ដៃលើនាងក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ឥឡូវនេះជឿ។ ត្រូវហើយ។ ជឿហើយ ទៅចុះ។

ជឿទេ បងប្រុស? [បងប្រុសនិយាយថា "បាទ។"—អេដ។] អំពើបាបទាំងអស់បានសារភាព?

ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមទ្រង់នឹងប្រោសបងប្អូនរបស់យើងហើយប្រោសគាត់ឱ្យជាក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

អ្នកជឿទេ បងស្រី?

225 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដោយបន្ទាបខ្លួន ក្នុងភាពផ្អែមល្ហែម និងភាពស្លូតបូតនៃម៉ោងនេះ សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើឲ្យស្ត្រីនេះជាសះស្បើយ។ ប្រងស្រីនិយាយថា "ហើយខ្ញុំអធិស្ឋាន អធិស្ឋានសម្រាប់កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនបានឃើញគាត់អស់រយៈពេលម្ភៃឆ្នាំមកហើយ។"—អេដ។] ខ្ញុំអធិស្ឋានថាព្រះនឹងបញ្ជូនកូនប្រុសរបស់អ្នកទៅមកឯអ្នកវិញ បងស្រី ជាទីស្រឡាញ់។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។

បិតាអើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសម្រាប់ប្អូនស្រីរបស់យើងនៅទីនេះ។ ដោយភាពផ្អែមល្ហែមនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ សូមទ្រង់យាងមកឥឡូវនេះ ហើយប្រោសបងស្រីរបស់យើង ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

ប្រទានពរអ្នក ប្អូនស្រី។

ព្រះអង្គជាទីស្រលាញ់ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសម្រាប់បងប្រុសរបស់ទូលបង្គំ ពេលគាត់ឈរនៅទីនេះ ហើយទូលបង្គំក៏ដាក់ដៃលើគាត់ ហើយសុំការប្រោសគាត់ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។

ជូនពរ បងប្រុស។ ត្រូវហើយ។

ក្មេងប្រុសតូច?

ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ការដាក់ដៃលើកូនតូច ទូលបង្គំសូមប្រទានពរដល់គាត់ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ការព្យាបាលរបស់គាត់។

តើអ្នកជឿទេ បងស្រី? [បងស្រីនិយាយថា "ចាស។"—អេដ។] អ្នកចង់ឱ្យអធិស្ឋានឱ្យផងដែរ?

226 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសម្រាប់នាង ដូចដែលទូលបង្គំដាក់ដៃលើនាង។ ឥឡូវនេះ នេះជាបេសកកម្មរបស់ទ្រង់ នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលថានឹងធ្វើ "ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ។ ប្រសិនបើគេដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ នោះគេនឹងបានជាឡើងវិញ។" ទ្រង់បានមានបន្ទូលដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់។ អាម៉ែន។

ឥឡូវនេះ ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ មែនទេ? ត្រូវតែបែបហ្នឹង បងស្រី។

ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមឱ្យទ្រង់ប្រោសបងស្រីរបស់យើង និងធ្វើឱ្យនាងជាវិញ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។ សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក បងស្រី។

តើអ្នកជឿទេ បងស្រី?

227 ឱព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ទូលបង្គំសូមពរជ័យរបស់ទ្រង់មក លើបងស្រីរបស់យើង ដោយគ្រាន់តែគោរពតាមអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលនឹងធ្វើ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ។ បើគេដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ពួកគេនឹងជាឡើងវិញ។"

228 សូមឲ្យខ្ញុំឈប់នៅទីនេះមួយភ្លែត និយាយក្នុងរឿងនេះគ្រាន់តែឲ្យមនុស្សសម្រាកមួយភ្លែតសិន។ អ្នករិះគន់ម្នាក់និយាយ ចំពោះខ្ញុំ នោះមិនដូច្នោះទេ។ ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "សញ្ញាទាំងនេះនឹងធ្វើតាម។"

229 អ្នកបានឮសាររបស់ខ្ញុំនៅលើ*ការជំនុំជម្រះ* ដោយដាក់ព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងការកាត់ទោស។ សូមមើល ទ្រង់បានប្រាប់លោកណូអេ "វានឹងមានភ្លៀងធ្លាក់។" វាមិនដែលមានភ្លៀងធ្លាក់មួយរយម្ភៃឆ្នាំមកហើយ ប៉ុន្តែវាភ្លៀងទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ទ្រង់ប្រាប់អ័ប្រាហាំថាគាត់នឹងមានកូនប្រុសម្នាក់ដោយសារ៉ា។ វាគឺម្ភៃប្រាំឆ្នាំក្រោយមក។ ទ្រង់មិនដែលនិយាយថាពេលណាទេ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថាពួកគេមានកូនប្រុស។ ម្ភៃប្រាំឆ្នាំក្រោយមក វាបានកើតឡើង។ ឃើញទេ ទ្រង់មិនបាននិយាយថាពេលណាទេ។

230 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ការអធិស្ឋាននៃសេចក្ដីជំនឿនឹងជួយសង្គ្រោះអ្នកជំងឺ។ ព្រះនឹងលើកពួកគេឡើង។ ប្រសិនបើគេដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ នោះគេនឹងបានជាឡើងវិញ។" តើនោះជាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលទេ? ទ្រង់មិនបាននិយាយថាពួកគេនឹងលោតឡើងហើយធ្វើវាភ្លាមៗនោះទេ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ពួកគេនឹងងើបឡើងវិញ។" ឃើញទេ នោះគឺជាការសន្យារបស់ទ្រង់។ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងជឿ។

មក ប្អូនស្រី។ តើអ្នកជឿថាវាជាការពិតទេ? [បងស្រីនិយាយថា "ចាសខ្ញុំជឿ។"—អេដ។] ពេលនោះគ្មានវិធីណាដែលអាចរារាំងអ្នកពីការជាសះស្បើយបានទេ។

ខ្ញុំដាក់ដៃលើបងស្រី ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ការព្យាបាលនាង។ អាម៉ែន។

តើអ្នកជឿទេ បងស្រី? [បងស្រីនិយាយថា "ចាស។"—អេដ។] អំពើបាបទាំងអស់បានសារភាពហើយ ត្រៀមខ្លួនហើយឬនៅ?

ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំដាក់ដៃលើបងស្រី ដោយគោរពតាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអង្គ ហើយសូមការព្យាបាលនាងក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

231 ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកដែលត្រូវបានអធិស្ឋានឱ្យ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកធ្វើសម្រាប់ខ្ញុំរឿងមួយ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករាយការណ៍ មុនពេលកិច្ចប្រជុំទាំងនេះចប់ តើមានអ្វីកើតឡើង ហើយគ្រាន់តែអោយទស្សនិកជន និងអ្នកផ្សេងទៀតបានឃើញនូវអ្វីដែលពិតជាកើតឡើង។ ប្រហែលជាថ្ងៃស្អែក ថ្ងៃបន្ទាប់ ឬពេលណា អ្នកគ្រាន់តែមើលអ្វីដែលកើតឡើង។

232 អ៊ីម៉ែលរបស់ខ្ញុំបានបង្ហាញថាវាជា—វាខុសគ្នាឆ្ងាយពីការឲ្យពួកគេសាកល្បង សាកល្បងជំនឿរបស់ពួកគេផ្ទាល់។ ដោយសារ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា "ពួកគេដាក់ដៃលើពួកគេ។ ពួកគេដាក់ដៃលើគេ ពួកគេនឹងជាឡើងវិញ។" ឥឡូវនេះយល់អ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល។ ទ្រង់មិនបាននិយាយថា ពួកគេនឹងលោតឡើងចុះមកលើឥដ្ឋនោះទេ។ ពួកគេអាចធ្វើវាបាន។ ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "ពួកគេនឹងជាសះស្បើយឡើងវិញ។" តើនោះជាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលទេ? នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល។ នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំជឿ។ ហើយទ្រង់នៅទីនេះឥឡូវនេះគឺជាអ្នកដែលបាននិយាយថាព្រះបន្ទូលគឺនៅទីនេះដើម្បីធ្វើឱ្យវាកើតឡើង។

តើអ្នកជឿទេ លោក? [បងប្រុសនិយាយថា "អាម៉ែន"—អេដ។]

ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ជាទីគោរព តាមការសារភាពនៃសេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីជំនឿជឿដល់ទ្រង់ ទូលបង្គំដាក់ដៃលើគាត់ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ការព្យាបាលរបស់គាត់។

ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំដាក់ដៃលើស្ត្រីនេះ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ការព្យាបាលរបស់នាង។ ត្រូវហើយ។

ឱព្រះវរបិតាជាទីស្រលាញ់ ទូលបង្គំដាក់ដៃលើស្ត្រីនេះ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ការព្យាបាលរបស់នាង។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "នាងនឹងជាសះស្បើយ។"

ត្រៀមសម្រាប់ការព្យាបាលហើយឬនៅ បងស្រី?

ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំដាក់ដៃលើនាង ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដើម្បីទ្រង់នឹងព្យាបាលនាង។

មិនអីទេ បងស្រី ជាទីស្រឡាញ់ អ្វីគ្រប់យ៉ាងត្រៀមខ្លួនជាស្រេចសម្រាប់ការព្យាបាល? ជំនឿរបស់អ្នកត្រូវបានសម្រេចហើយ តើអ្នកជឿថាអ្នកនឹងបានជាសះស្បើយទេ?

233 ហើយ ព្រះអង្គអើយ ទូលបង្គំដាក់ដៃលើនាង ដោយគោរពតាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ "ដល់ពិភពលោកទាំងមូល គ្រប់សត្វលោក។" ទូលបង្គំដាក់ដៃលើនាង ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ដើម្បីព្យាបាលនាង។

ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំដាក់ដៃលើបងប្រុសរបស់ទូលបង្គំ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដើម្បីព្យាបាលទ្រង់។

ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំដាក់ដៃលើប្អូនស្រីរបស់ទូលបង្គំ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ការព្យាបាលរបស់នាង។

[កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។]...ចុះតាមច្រកផ្លូវ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនចង់ធ្វើឱ្យអ្នកធុញទ្រាន់។ អ្នកនឹងមិនអីទេ ប្រសិនបើអ្នកជឿវាឥឡូវនេះ។

ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមឲ្យទ្រង់ប្រោសបងស្រីទូលបង្គំ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

[កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។]...ដើម្បីជួយទូលបង្គំអធិស្ឋានសម្រាប់មនុស្សទាំងនេះ។

234 ឥឡូវនេះ យើងមានកន្សែងដៃខ្លះនៅទីនេះ ហើយអ្វីៗផ្សេងទៀតនៅទីនេះ ដើម្បីអធិស្ឋាន។ ហើយខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកបន្តអធិស្ឋានជាមួយខ្ញុំឥឡូវនេះ ឥឡូវនេះ កញ្ចប់តូចៗទាំងនេះ ឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំដឹងថានេះស្តាប់ទៅចម្លែកណាស់សម្រាប់មនុស្សក្នុងការអធិស្ឋានលើរបស់តូចមួយដូចនេះ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកអាចចូលមកក្នុងការិយាល័យរបស់ខ្ញុំ បានតែម្តង ហើយគ្រាន់តែមើល។ ប្រសិនបើយើងបាន

រក្សាទីបន្ទាល់ក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំនេះ ខ្ញុំគិតថាអ្នកមិនអាចឈរនៅលើវេទិកានេះទេ ដែលត្រូវបានព្យាបាលដោយគ្រាន់តែធ្វើក្រណាត់អធិស្ឋានបែបនេះ រាប់លាននាក់នៅជុំវិញ និងជុំវិញពិភពលោក។ ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងថាវាជាអ្វី—ជាអ្វី?

មាននរណាម្នាក់យកកន្សែងដៃនោះនៅទីនោះ—ឯក្មេងនោះ... តើអ្នក ស្គាល់កន្សែងដៃរបស់អ្នកទេ បងប្រុស? មិនអីទេ។

235 ហើយខ្ញុំបានឃើញក្មេងពិការតូចៗជាសះស្បើយ។ ហើយអ្នកឃើញទេ ថាវាជាអ្វី វាគ្រាន់តែជាចំណុចទំនាក់ទំនង ដូចដែល អូរ៉ល រ៉ូប៊ឺតធ្លាប់និយាយ។ វាគ្រាន់តែជាចំណុចទំនាក់ទំនងប៉ុណ្ណោះ។ យើងអធិស្ឋាន។ ឥឡូវនេះ យើងមិនធ្វើការនេះដោយខ្លួនឯងទេ យើងធ្វើការនេះដោយសារព្រះគម្ពីរបង្គាប់យើងឲ្យធ្វើដូច្នេះ។ យើងទាំងអស់គ្នាដឹងថានោះជាការពិត។

236 ឥឡូវនេះមានមនុស្សជាច្រើនដែលពួកគេបានចាក់ប្រេងតាំងកន្សែងដៃជាដើម។ ឥឡូវនេះ យើងគិតថា មិនអីទេ ប្រាកដណាស់ ប៉ុន្តែប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែ...ព្រះគម្ពីរមិនបានចែងពីពួកគេទេ។ "ចាក់ប្រេងតាំង" កន្សែងដៃ។

237 "ប៉ុន្តែគេយកកន្សែងដៃប៉ុលចេញ។" ឥឡូវនេះមើលអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយអំពី? ឥឡូវនេះ អ្វីដែលពួកគេបានឃើញ អំណាចនៃការប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញដែលមាននៅក្នុងប៉ុល ដែលពួកគេដឹងថាគាត់ជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះ។ ពួកគេបានដឹងថា ព្រះគង់នៅក្នុងគាត់។ ពួកគេបានដឹងថាអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលគាត់បានប៉ះគឺមានពរ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់យល់? និយាយថា "អាម៉ែន។" [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អេដ។]

238 អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំគិតថាប៉ុលពិតជាមានបទគម្ពីរនៅក្នុងអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ។ តើអ្នកមិនគិតដូច្នេះទេឬ? តើអ្នកចង់ប្រាប់ខ្ញុំពីកន្លែងដែលខ្ញុំគិតថាគាត់មានគំនិតធ្វើវា? [មាននរណាម្នាក់និយាយថា "ពីអេលីសេ។"—អេដ។] ពីអេលីសេ ត្រូវហើយ។ ឃើញទេ អេលីយ៉ាបាននិយាយថា "យករបស់នេះទៅដាក់លើទារក។" ហើយហោរាក៏បញ្ជូនដំបងមកដោយដឹងថាអ្វីៗដែលគាត់ប៉ះនោះបានពរ។ គាត់ដឹងពីជំហររបស់គាត់។ គាត់...ប្រសិនបើគាត់គ្រាន់តែអាចឱ្យស្ត្រីនោះជឿរឿងដូចគ្នា។

សូមមើល ឥឡូវនេះ ព្រះគម្ពីរមិនដែលបាននិយាយថា "ពួកគេនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។" វាបាននិយាយថា "ពួកគេនឹងដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ។"

239 ឥឡូវនេះគ្រាន់តែគិត មនុស្សដែលបានឃើញនៅក្នុងសាវ៉កពេត្រុស វត្តមានរបស់ព្រះបានសម្ដែងនៅក្នុងបុរសម្នាក់នេះ ដរាបណាពួកគេ—ពួកគេថែមទាំងដាក់មនុស្សនៅក្នុងស្រមោលរបស់លោក ហើយពួកគេបានជាសះស្បើយ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងថាវាជាបទគម្ពីរ? នោះគឺជាបទគម្ពីរដូចយ៉ូហាន ៣:១៦។ ឃើញទេ វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទាំងអស់។ ឥឡូវនេះ ប្រជាជនអើយ អ្នកដឹងហើយថា ស្រមោលរបស់បុរសនោះមិនបានប្រោសមនុស្សឡើយ។

240 ប៉ុន្តែ មើលចុះ ប្រសិនបើព្រះចេស្ដានៃព្រះមានលើហោរានោះ អស់ជាច្រើនឆ្នាំ និងជាច្រើនឆ្នាំបន្ទាប់ពីគាត់បានស្លាប់ទៅ រហូតមកដល់ពេលនេះមានមនុស្សស្លាប់ម្នាក់ត្រូវបានគេបោះចោលលើខ្លួនប្រាណនិងឆ្អឹង។ រាងកាយមិននៅទីនោះសូម្បីតែ ឆ្អឹងនៅទីនោះ។ ហើយវត្តមានរបស់ព្រះបានស្ថិតនៅលើឆ្អឹងទាំងនោះរហូតដល់បុរសដែលស្លាប់នោះបានរស់ឡើងវិញ។

241 ឥឡូវនេះអ្នកមិនដឹងទេថាព្រះតែមួយដែលបានធ្វើការទាំងអស់នោះគឺនៅយប់នេះ? សម្រាប់—សម្រាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំគិតថាយើងគួរតែជាមនុស្សដែលមានសុភមង្គលបំផុតក្នុងពិភពលោក។ គ្រាន់តែគិតពីរឿងនេះ។

242 ខ្ញុំ—ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំមិនបានធ្វើឱ្យទស្សនិកជនចាប់អារម្មណ៍ខ្ញុំឱ្យជឿថាវាជាអ្វីដែលខ្ញុំធ្វើដោយខ្លួនឯង។ អ្នក—អ្នកដឹងប្រសើរជាងនោះ។ ខ្ញុំជាបងប្អូនរបស់អ្នក ឃើញទេ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែជាបងប្អូនរបស់អ្នកប៉ុណ្ណោះ។

243 ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹង ខ្ញុំដឹងរឿងនេះថា ព្រះនៅទីនេះ។ ហើយខ្ញុំដឹងថាទ្រង់បានប្រទានអ្វីមួយដល់យើង ថាយើងមិនអាចពន្យល់វាបានទេ មានតែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទេ ដែលអះអាងថាវាគួរតែនៅទីនេះនៅពេលនេះ។ ដូច្នេះ វាក៏ផ្ដល់ឱ្យយើងនូវអត្តសញ្ញាណដើម្បីដឹងថាយើងកំពុងរស់នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ។ វាផ្ដល់ឱ្យយើងនូវអត្តសញ្ញាណដើម្បីស្គាល់ប្រជាជននេះ នេះត្រូវបានជ្រើសរើស រើសតាំង ហៅចេញ កំណត់ទុកជាមុន...

244 ឥឡូវនេះ នោះជាពាក្យធំ *កំណត់ទុកជាមុន* ប៉ុន្តែយើងទាំងអស់គ្នាដឹងថាវាគឺជាការពិត។ យើងពិតជាដឹងហើយថា ព្រះដ៏គ្មានទីបញ្ចប់បានកំណត់ទុកជាមុននូវអ្វីៗទាំងអស់ដោយការដឹងជាមុន មុនពេលកំណើតនៃផែនដី សូម្បីតែកូនចៀមក៏ត្រូវបានគេសម្លាប់ដែរ។ និងរាល់ឈ្មោះដែលធ្លាប់មាននៅលើសៀវភៅ ត្រូវបាន

ដាក់នៅលើសៀវភៅមុនពេលដែលសៀវភៅត្រូវបានសរសេរ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងថាវាជាការពិត?

245 ហើយព្រះយេស៊ូវបានយាងមក—ដើម្បីលោះអ្នកដែលមាននៅក្នុងសៀវភៅ។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ កូនចៀមបានមកពីក្រោយវាំងនន ហើយបានយកគម្ពីរហើយបើកត្រាដែលវាត្រូវបានបោះត្រា ដ្បិតទ្រង់បានមកដើម្បីទាមទារអ្វីទាំងអស់ដែលទ្រង់បានលោះ។ ទ្រង់ជាអ្នកអង្វរឥឡូវនេះ ជាអ្នកអន្តរាគមធ្វើការអង្វរដល់អ្នកដែលទ្រង់បានប្រោសលោះ។ អ្នកទាំងអស់ដែលឈ្មោះត្រូវបានសរសេរនៅលើសៀវភៅជីវិតរបស់កូនចៀម ត្រូវបានលោះ។

246 ដូចដែលខ្ញុំបានធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ដ៏អាក្រក់មួយនៅយប់មិញ...ខ្ញុំកំពុងរង់ចាំ...កន្សែងដៃទាំងអស់នេះនៅទីនេះ។ ខ្ញុំមិនគ្រាន់តែព្យាយាមផ្សាយឡើងវិញទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំបាននិយាយថាមានសេចក្តីថ្លែងការណ៍តិចតួច...ខ្ញុំសង្ឃឹមថាវាមិនស្តាប់ទៅជាការលេះបង់ឡើយ ឃើញទេ។ ប៉ុន្តែដូចកសិករដែលដាក់មេមាន់ហើយមិនមានពងគ្រប់គ្រាន់ ដូច្នេះគាត់បានយកពងឥន្ទ្រី។ គាត់បានដាក់វានៅក្រោមមេមាន់ ហើយនាងបានញាស់ជាឥន្ទ្រី។ ហើយគាត់ជាមិត្តដ៏ចម្លែកក្នុងចំណោមសត្វមាន់ទាំងអស់ ព្រោះមិនបានឃើញរបស់ដូចគ្នា។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលគាត់មិនធ្លាប់ឃើញ គឺមេមាន់។ គាត់បានឮតែសំឡេងមួយ វាមិនដូចសំឡេងគាត់ទេ។ គាត់ក៏មិនអាចបញ្ចេញសំឡេងដូចមេមាន់ ឬកូនមាន់ដែរ។ គាត់មិនពេញចិត្តនឹងរបបអាហាររបស់ពួកគេទេ ដោយសារពួកគេហូបពីចម្ការ។ មានអ្វីប្លែកអំពីគាត់ ប៉ុន្តែគាត់មិនដឹងថាមានអ្វីខុសគ្នានោះទេ។

247 ហើយបន្ទាប់មកថ្ងៃមួយ មានសត្វឥន្ទ្រីដែលដឹងថានាងបានបង្កើតពងជាច្រើន។ ហើយមានពងមួយក្នុងចំណោមស៊ុតទាំងនោះ ដែលត្រូវជាកូនរបស់នាងបានបាត់។ ដូច្នេះ នាងក៏ទៅតាមប្រមាញ់គាត់ ហើយរកឃើញគាត់នៅក្នុងចម្ការ។ ហើយនាងបានស្រែក។ ហើយនៅពេលដែលនាងស្រែក សត្វឥន្ទ្រីតូចបានដឹងពីសំឡេងរបស់ម្តាយ។ ដូចព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "ចៀមរបស់ខ្ញុំស្គាល់សំឡេងរបស់ខ្ញុំ។"

248 ខ្ញុំគិតថាកាលពីយប់មិញ នៅពេលដែលខ្ញុំបានឃើញក្រុមជំនុំនៃបាទីស្ទ ប្រេសប៊ីធីរៀន និងអ្វីទៀត ពួកគេប្រហែលជាត្រូវបានគេនាំចេញមកក្រោមមេមាន់។ សុំទោស បងប្រុស ឃើញទេ។ ប៉ុន្តែម្តាយបានដឹងថា នាងមានកូនរបស់នាង

នៅទីនោះនៅកន្លែងណាមួយ។ ដូច្នេះ ពួកបុរសដែលឈរនៅទីនោះ មិនប្រកែកនឹងការចិញ្ចឹមដែលពួកគេទទួលបានពីមេមាន់ នោះឡើយ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះពួកវាជាឥន្ទ្រី អ្នកឃើញហើយ ពួកវាហើររកអាហាររបស់ពួកគេ។ ឃើញទេ?

249 ហើយខ្ញុំគិតថាក្រុមជំនុំគឺជាទិដ្ឋភាពមួយដែលខ្ញុំបានឃើញមិនយូរប៉ុន្មានមកពីទីក្រុងតុកសុន ឬពី—ពីផុននិកទៅ តុកសុន។ ខ្ញុំបានឃើញការមើលឃើញដ៏អាថ៌កំបាំងមួយ។ ហើយវាបានធ្វើឲ្យចិត្តខ្ញុំខូចចិត្ត ដើម្បីឃើញអ្វីដែលបានកើតឡើង របៀប...សត្វស្ទាំងដែលធ្លាប់ហើរលើអាកាស ជាបងប្អូនរបស់ឥន្ទ្រីដែលជាប្រភេទក្រុមជំនុំ។

ហើយព្រះយេហូវ៉ាគឺជាឥន្ទ្រី។ ទ្រង់បានហៅហោរារបស់ទ្រង់ "ឥន្ទ្រី។" ទ្រង់បានហៅអង្គទ្រង់ថា ព្រះយេហូវ៉ា "ឥន្ទ្រី។"

250 ប៉ុន្តែសត្វស្ទាំងនេះបានបាត់អត្តសញ្ញាណជាយូរមកហើយ ព្រោះវាលែងហើរតាមអាកាសហើយប្រមាញ់សាច់ដូចដែលវាគួរធ្វើ។ ប៉ុន្តែវាអង្គុយលើខ្សែបណ្ដាញទូរស័ព្ទ ហើយធ្វើដូចអ្នករើសចំណី។ គាត់—គាត់តាមប្រមាញ់សត្វទន្សាយដែលរថយន្តបានសម្លាប់ ហើយវា និងត្មាតក៏ចេញទៅស៊ីសាច់ជាមួយគ្នា។ គាត់លោតដូចសត្វត្មាត ជំនួសឱ្យការដើរដូចគាត់គួរដើរ។ គាត់បានបាត់បង់អត្តសញ្ញាណរបស់គាត់។

251 ហើយខ្ញុំនិយាយនេះដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់ និងការគោរពពីព្រះជាយូរមកហើយ ពួកជំនុំបានបាត់បង់អត្តសញ្ញាណរបស់នាងជាប្អូនស្រីឥន្ទ្រី។ នាងអង្គុយជុំវិញ។ ជំនួសឱ្យការជីកកកាយទៅក្នុងព្រះបន្ទូល ហើយស្វែងរកថាតើរឿងទាំងនេះត្រូវឬអត់ នាងរង់ចាំអក្សរសិល្ប៍សាលាថ្ងៃអាទិត្យមួយក្រុម ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយក្រុមបញ្ញវន្តនៅកន្លែងណាមួយ ទន្សាយងាប់ខ្លះត្រូវគេសម្លាប់នៅកន្លែងផ្សេង។ លោតដូចសត្វត្មាត! ព្រះជួយយើងឱ្យហើរឆ្ងាយពីនោះ។

ការសន្យាទាំងនេះគឺជាការពិត។ មិនមែនជាអ្វីដែលអ្នកណាម្នាក់បាននិយាយអំពីវាទេ ប៉ុន្តែជាអ្វីដែលព្រះបានមានបន្ទូលអំពីពួកគេ! ពួកគេជាការពិត។ ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយសត្វឥន្ទ្រី។

ចូរយើងអធិស្ឋានជាមួយគ្នាសម្រាប់អ្នកឈឺរបស់យើង។

252 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ វាត្រូវបានបង្រៀននៅក្នុងព្រះគម្ពីរថាពួកគេបានយកចេញពីរាងកាយរបស់ប៉ុល កន្សែងដៃ និងអាវផាយ។ អារក្សចេញពីមនុស្ស

ហើយវិញ្ញាណអាក្រក់ក៏ចាកចេញពីគេ។ ឥឡូវនេះ ព្រះបិតា ទូលបង្គំឈរនៅទីនេះ លើកន្សែងដៃទាំងនេះ តំណាងឱ្យមនុស្សគ្រប់រូបដែលមានវត្ថុមាន។ វាជារូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ យើងរួមគ្នា។ យើងកំពុងទាមទារដោយព្រះគុណ និងសេចក្ដីស្រឡាញ់ថា យើងនៅទីនេះដើម្បីតំណាងឱ្យកូនក្រមុំរបស់ទ្រង់ និងជឿ រួមរស់ជាមួយទ្រង់ក្នុងព្រះរាជាណាចក្ររបស់ទ្រង់។ ហើយយើងដឹងថាយើងមិនមែនជាសាវកប៉ុល ប៉ុន្តែយើងដឹងថាទ្រង់នៅតែជាព្រះយេស៊ូវ។

253 ហើយយើងអធិស្ឋានសូមឲ្យទ្រង់គោរពដល់សេចក្ដីជំនឿរបស់មនុស្សទាំងនេះ។ ប្រសិនបើពួកគេបានរស់នៅក្នុងសម័យរបស់ប៉ុល នោះពួកគេនឹងបានឮដំណឹងល្អដូចគ្នានេះ ឃើញរឿងដូចគ្នានេះ។ ដូច្នេះហើយ ពួកគេជាមនុស្សដូចគ្នា។ ទ្រង់គឺជាព្រះដដែល។ ដូច្នេះ ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានដល់ព្រះដែលទ្រង់នឹងគោរពដល់សេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេ ដូចជាទ្រង់បានធ្វើនៅក្នុងសម័យព្រះគម្ពីរដែរ។ ហើយសូមឲ្យវិញ្ញាណកំណាច គ្រប់ជំងឺ គ្រប់ទាំងទុក្ខវេទនា ដែលចងមនុស្សដែលកន្សែងដៃនិងវត្ថុទាំងនេះនៅទីនេះតំណាង សូមឲ្យអំណាចអាក្រក់នៃជំងឺចាកចេញពីពួកគេ។

254 មានគេនិយាយថា មានពេលមួយថា អ៊ីស្រាអែលកំពុងដើរក្នុងផ្លូវកាតព្វកិច្ចទៅកាន់ដែនដីសន្យា។ ហើយនៅក្នុងផ្លូវកាតព្វកិច្ច ខ្មាំងសត្រូវមក ហើយរង់ចាំពួកគេនៅជ្រុងមួយ ហើយសមុទ្រក្រហមបានកាត់ពួកគេចេញពីផ្លូវកាតព្វកិច្ច ហើយនៅក្នុងការហែក្បួនរបស់ពួកគេ។ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានទតមើលពីលើមេឃ តាមរយៈបង្គោលភ្លើង ហើយសមុទ្របានភ័យខ្លាច។ វាបានរំកិលរលករបស់វាមកវិញ ដោយសាររលករបស់ព្រះស្ថិតនៅបាតសមុទ្រ។ ហើយវាបានបើកផ្លូវសម្រាប់កូនចៅរបស់ទ្រង់ ដើរក្នុងផ្លូវនៃការគោរពប្រតិបត្តិ។

255 ឥឡូវនេះ ព្រះអើយ បើសមុទ្រក្រហមភ័យខ្លាច ហើយរំកិលរលករបស់វាត្រឡប់ទឹកវិញ ហើយផ្តល់កន្លែងដល់កូនៗដែលដើរក្បួនដោយគោរពប្រតិបត្តិ ឱ ព្រះជាម្ចាស់អើយ យប់នេះ ចូរមើលចុះតាមរយៈព្រះលោហិតនៃព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ព្រះយេស៊ូវ ដែលបានសន្យា។ ហើយនៅពេលដែលកន្សែងដៃទាំងនេះត្រូវបានដាក់នៅលើរូបកាយមនុស្សឈឺ។ សូមឲ្យភ្នែករបស់ព្រះទតមើល ហើយសូមឲ្យជំងឺនោះ ជាអារក្សនោះភ័យខ្លាច ហើយផ្លាស់ទីចេញ។ ហើយសូមប្រជាជនបន្តដំណើរទៅកាន់ទឹកដីសន្យាប្រកបដោយសុខភាពមាំមួន។ កាលដែលអ៊ីស្រាអែល

ដើរកាត់ទីរហោស្ថាន គ្មានមនុស្សទន់ខ្សោយណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ នៅចុងម្ខាងទៀតទេ។ សូមឲ្យវាត្រូវបានប្រទានដល់មនុស្សទាំងនេះ ឱព្រះវរបិតា ដ្បិតយើងបានបញ្ជូនកន្សែងដៃទាំងនេះ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

256 សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នកម្នាក់ៗ។ ពេលដែលអ្នកទទួលបានកន្សែងដៃឥឡូវនេះ អ្នកជឿដោយអស់ពីចិត្ត។ តើអ្នកជឿថាព្រះបានឮការនេះទេ? ឃើញទេ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់និយាយរឿងនេះ។ កុំសង្ស័យ បន្តិចសោះឡើយ។ សូមមើលវាអាចហាក់ដូចជាចម្លែកណាស់។ សុំទោស ចាំបន្តិចសិន។ កុំសង្ស័យ បន្តិចណាឡើយ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ចូរជឿថា អ្វីដែលយើងបានសុំ ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឱ្យ។

257 តើអ្នកជឿថានោះជាព្រះនៅទីនេះ ដឹងពីអាថ៌កំបាំងនៃចិត្តរបស់អ្នកទេ? តើអ្នកដឹង និងជឿថានោះជាព្រះទេ? ឥឡូវនេះគ្រាន់តែដោះស្រាយគំនិតរបស់អ្នក ឥឡូវនេះវាមិនអាចជាអ្វីផ្សេងទៀតទេ។ ឃើញទេ?

258 ឥឡូវនេះ តើមានអ្វីកើតឡើងប្រសិនបើថ្ងៃស្អែកនឹងមានការដ៏អស្ចារ្យ របៀបដែលឆ្នាំមុននេះនឹងក្លាយជាប្រវត្តិសាស្ត្រ។ ហើយនៅពេលដែលមនុស្សនៅប៉ុន្មានឆ្នាំខាងមុខ ប្រសិនបើវាជាបែបនោះ ពួកគេនឹងមកនិយាយថា "មែនហើយ ប្រសិនបើខ្ញុំនឹងរស់នៅពេលនោះ ខ្ញុំបានឃើញថាបានធ្វើហើយ ក្មេងប្រុសអើយ នោះជាអ្វីទាំងអស់ដែលខ្ញុំត្រូវតែដឹង។ ខ្ញុំពិតជាជឿមែន!" សូមមើលការដូចគ្នាដែលអ្នកជឿ ប្រសិនបើអ្នកបានត្រឡប់ទៅទីនោះវិញ នៅពេលដែលទ្រង់បានធ្វើការនោះ! សូមចាំថា វានៅតែជាទ្រង់។ វាជាជីវិតរបស់ទ្រង់នៅក្នុងអ្នក។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។

បញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ KHM65-0426

(Proving His Word)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅល្ងាចថ្ងៃច័ន្ទ ថ្ងៃទី 26 មេសា 1965 នៅមហាសន្និបាតក្រុមធុរៈកិច្ចដំណឹងល្អពេញលេញនៅសណ្ឋាគារ អឹមបាស៊ី ក្នុងទីក្រុង ឡូសអេនជឺលេស រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសារអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសារខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG